

การพัฒนาเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้
ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

นางสาวสิรินทร์ ศุภธีรวงศ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF AN INSTRUMENT TO ASSESS THE SUPERVISION FOR
ASSURANCE OF LEARNING OF STUDENT TEACHERS IN TEACHING PRACTICES

Miss Sirin Supatheerawong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Research Methodology

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2015

Copyright of Chulalongkorn University

สิรินทร์ ศุภธีรวงศ์ : การพัฒนาเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก
 ประสบการณ์วิชาชีพครู (DEVELOPMENT OF AN INSTRUMENT TO ASSESS THE SUPERVISION
 FOR ASSURANCE OF LEARNING OF STUDENT TEACHERS IN TEACHING PRACTICES) อ.ที่
 ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร.สุวิมล ว่องวานิช, 136 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของ
 นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกัน
 การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตัวอย่างวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์
 วิชาชีพครู จำนวน 803 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน มีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตร
 ประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเที่ยงระหว่าง 0.83 - 0.96 การตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการนิเทศเพื่อการ
 ประกันการเรียนรู้โดยทดลองใช้กับกลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 24 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย สถิติเชิงสรุป
 อ้างอิง และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างเชิงเส้น ผลการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ระบบประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ
 องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การสร้างความเข้าใจร่วมกันใน
 กระบวนการพี่เลี้ยง พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และการแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี
 องค์ประกอบที่ 2 ภาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา มี 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การจัด
 กิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการประพฤตินิเทศในฐานะครูที่ดี และองค์ประกอบที่ 3 ผล
 การเรียนรู้ มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความรู้และความสามารถ คุณภาพการทำงาน และความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู สำหรับ
 นำหนักความสำคัญขององค์ประกอบกำหนดจากผลการวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุ พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุของ
 ระบบประกันการเรียนรู้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิสูจน์ได้จากค่าไค-สแควร์ = 26.01, df = 19, $p = 0.13$, CFI
 = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02 และองค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยงสามารถอธิบายองค์ประกอบผลการเรียนรู้ได้
 ร้อยละ 42.00 โดยน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่าใกล้เคียงกัน

2. แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้น
 เป็นแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยง ผลการประเมินคุณภาพของแบบประเมิน พี่เลี้ยงจากแบบประเมิน
 แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน พบว่า แบบประเมินมี
 ความตรงเชิงจำแนกโดยใช้เทคนิคกลุ่มรู้ชุด (known groups) และมีความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในโดยสัมประสิทธิ์
 แอลฟาของครอนบาค มีค่าระหว่าง 0.85 - 0.93 นอกจากนี้ อาจารย์พี่เลี้ยงที่เป็นผู้ใช้แบบประเมินเห็นว่า แบบประเมินมี
 ประโยชน์ในการตรวจสอบ กำกับและติดตามการทำงานของตนเองด้านกรนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและผล
 การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นต่อนิสิตนักศึกษา

ภาควิชา วิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

ลายมือชื่อ นิสิต

สาขาวิชา วิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2558

5783419027 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEYWORDS: ASSURANCE OF LEARNING / SUPERVISION / TEACHING PRACTICES

SIRIN SUPATHEERAWONG: DEVELOPMENT OF AN INSTRUMENT TO ASSESS THE SUPERVISION FOR ASSURANCE OF LEARNING OF STUDENT TEACHERS IN TEACHING PRACTICES. ADVISOR: PROF. SUWIMON WONGWANICH, Ph.D., 136 pp.

The purposes of this research were as follows: 1) to analyze and compare the factors and indicators measuring the assurance of learning of student teachers, and 2) to develop and examine an instrument to assess supervision for assurance of learning of student teachers in teaching practices. Sample of the study were collected from 803 randomly selected student teachers using a 5-point rating scale questionnaire with Cronbach's alpha reliability coefficients ranging from 0.83 - 0.96. Data were then analyzed using descriptive statistics and inferential statistics by SPSS and Structural Equation Modeling analysis (SEM) by Mplus. Twenty four school supervisors were used to examine the quality of the instrument in assessing supervision for assurance of learning of student teachers in teaching practices. The research findings were as follows:

1. The assurance of learning system of student teachers was composed of three factors with ten indicators. The first factor was character of the supervisor and supervision process with three indicators: 1) development of common understanding of supervision process, 2) coaching behaviors, and 3) roles and functions of supervisor. The second factor was the substance of learning with four indicators: 1) instruction, 2) learning activities for students, 3) classroom action research, and 4) self-practices. The third factor was learning outcomes of student teachers with three indicators: 1) knowledge and ability, 2) teaching performance, and 3) attitudes toward teaching profession. All factor loadings were determined by the analysis results from the cause-and-effect relationship model of the assurance of learning fitted to the empirical data with Chi-square = 26.01, df = 19, $p=0.13$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02. Character of supervisor and supervision process factor accounted for 42.00 percent of variances of students' learning outcomes. All factor loadings were relatively equal.

2. The instrument using the supervisor's behaviors checklist was developed to assess the supervision for assurance of learning of student teachers in teaching practices. The quality of the supervisor behaviors assessment was classified into three levels: good, fair and poor. The instrument had discriminant validity using known group technique, and the internal consistency reliability using Cronbach' Alpha coefficients ranged from 0.85 - 0.93. Moreover, the supervisors who used the developed instrument reflected that the instrument was beneficial for them to check and monitor their own work on supervision and learning outcomes of student teachers.

Department: Educational Research and Psychology
 Student's Signature
 Advisor's Signature

Field of Study: Educational Research Methodology

Academic Year: 2015

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้เกิดขึ้นมาได้ด้วยความเมตตากรุณา ความห่วงใย และความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อมอบความรู้ ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและแนะนำสิ่งต่างๆ อันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยตลอดมา และคอยติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์อย่างสม่ำเสมอ จนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี ความรู้และคำสั่งสอนที่ได้รับจากอาจารย์เป็นสิ่งที่มีความค่าอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้วิจัย และกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาวิทยาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทุกท่าน ที่มอบความรู้ ความช่วยเหลือ คอยอบรมสั่งสอน และดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาตลอดปริญญามหาบัณฑิต

กราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ศศิธร เขียวกอก กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำ และชี้แนะในหลายๆ ด้าน อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ถมรัตน์ ศิริภาพ ที่ได้มอบความรู้ คำแนะนำที่เป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจ และดูแลเอาใจเป็นอย่างดี ตั้งแต่ผู้วิจัยเริ่มเข้ามาศึกษาระดับมหาบัณฑิต ขอกราบพระคุณอาจารย์ ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ และอาจารย์ ดร.กนิษฐ ศรีเคลือบ ที่มอบความรู้ ความช่วยเหลือ และชี้แนะข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ พร้อมแนะนำแนวทางแก้ไขและกำลังใจตลอดการศึกษา

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตยาภาณุจัน โดพิทักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิธัญญา วัฒนโธ อาจารย์ ดร.วราภรณ์ แยมทิม อาจารย์ ดร.ศศิธร เขียวกอก อาจารย์ ดร.สมพงษ์ บั้นหุ่น และอาจารย์ ดร.สุกัญญารัตน์ คงงาม ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำมาปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณพี่ ๆ สาขาวิชาวิทยาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทุกคนที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และคอยช่วยเหลือในด้านการเรียน และการทำวิทยานิพนธ์ อีกทั้งยังคอยให้กำลังใจ และความห่วงใยเสมอมา และขอขอบพระคุณพี่ ๆ ศิษย์เก่าภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือและความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ พร้อมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ การได้รับความช่วยเหลือในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความมีน้ำใจและความสำคัญในการช่วยเหลือระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาวิทยาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีประสบการณ์ที่ดีด้วยกันตลอดการศึกษา ให้ปรึกษาแนะนำ ความช่วยเหลือในทุกด้าน และให้กำลังใจที่ต่อกัน และขอขอบพระคุณเพื่อนของผู้วิจัยที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

และเหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และน้องชายของผู้วิจัยที่ให้การส่งเสริมและสนับสนุนในทุก ๆ ด้านตลอดมา ด้วยความรัก ความห่วงใย ความใจใส่ และเป็นกำลังใจที่สำคัญตลอดมา ทำให้ผู้วิจัยได้รับการศึกษาจนถึงระดับปัจจุบัน และมีความภาคภูมิใจในวันนี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับกระบวนการพี่เลี้ยง.....	6
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับผลการเรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต นักศึกษา.....	11
ตอนที่ 3 ระบบการประกันการเรียนรู้ (assurance of learning).....	14
ตอนที่ 4 แบบตรวจสอบรายการ.....	18
ตอนที่ 5 กรอบความคิดของการวิจัย.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24

ตอนที่ 1 การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอ.....	24
1.1 ประชากร.....	24
1.2 ตัวอย่างวิจัย	25
1.3 เครื่องมือวิจัย	26
1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	41
ตอนที่ 2 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการ เรียนรู้	42
2.1 แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก วิชาชีพอ.....	42
2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัยและค่าสถิติบรรยายของตัวแปรวิจัย.....	47
1.1 ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย	47
1.2 การวิเคราะห์สภาพของตัวแปรวิจัย	50
ตอนที่ 2 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพอ.....	69
2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ในการวิจัย	69
2.2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล	71
2.3 การวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของตัวแปรในโมเดล	73
ตอนที่ 3 แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้.....	77

3.1 ลักษณะของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ประเมินการนิเทศวิชาชีพครู.....	77
3.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบประเมิน.....	83
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
สรุปผลการวิจัย	93
อภิปรายผลการวิจัย	95
ข้อเสนอแนะ	101
รายการอ้างอิง.....	103
ภาคผนวก.....	109
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	136

สารบัญตาราง

ตาราง 3.1 ขนาดตัวอย่างวิจัยและอัตราการตอบกลับของแบบสอบถาม	26
ตาราง 3.2 โครงสร้างเนื้อหาขององค์ประกอบในโมเดลและจำนวนข้อคำถามในเครื่องมือวิจัย ..	30
ตาราง 3.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ	31
ตาราง 3.4 ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคระหว่างกลุ่มทดลองใช้และ ตัวอย่างวิจัยที่ใช้จริง.....	33
ตาราง 3.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัว แปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	34
ตาราง 3.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรคุณลักษณะและ กระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	35
ตาราง 3.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	36
ตาราง 3.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิต นักศึกษา.....	37
ตาราง 3.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดตัวแปรผลการเรียนรู้	38
ตาราง 3.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรผลการเรียนรู้	39
ตาราง 3.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรในโมเดลการวัดตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยง	40
ตาราง 3.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยง....	40
ตาราง 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างวิจัย จำแนกตามมหาวิทยาลัย	48
ตาราง 4.2 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง.....	52
ตาราง 4.3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	54
ตาราง 4.4 สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา.....	55

ตาราง 4.5	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสภาวะในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	58
ตาราง 4.6	ผลการเรียนรู้	59
ตาราง 4.7	ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรผลการเรียนรู้	61
ตาราง 4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรวิจัย จำแนกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน	62
ตาราง 4.9	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละตัวแปรวิจัย จำแนกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน	63
ตาราง 4.10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรวิจัย จำแนกตามจำนวนของอาจารย์พี่เลี้ยง	65
ตาราง 4.11	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละตัวแปรวิจัยจำแนกตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยง	66
ตาราง 4.12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ตาราง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเมทริกซ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวบ่งชี้	71
ตาราง 4.13	การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้	73
ตาราง 4.14	ค่าสถิติของการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลและค่าอิทธิพลของตัวแปรในโมเดล	74
ตาราง 4.15	ค่าน้ำหนักความสำคัญของประกอบและค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้	76
ตาราง 4.16	ผลการตรวจสอบความตรงเชิงจำแนกขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบประกันการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มผู้จัด	84
ตาราง 4.17	อัตราร้อยละของอาจารย์พี่เลี้ยงจำแนกตามระดับคุณภาพของการเป็นพี่เลี้ยงในแต่ละตัวบ่งชี้	86
ตาราง 4.18	อัตราร้อยละของอาจารย์พี่เลี้ยงจำแนกตามระดับคุณภาพของการเป็นพี่เลี้ยงในแต่ละองค์ประกอบ	88
ตาราง 4.19	ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบประเมิน	88

สารบัญภาพ

ภาพ 2.1 ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงที่อยู่ใน ระบบการ ประกันการเรียนรู้.....	16
ภาพ 2.2 ความสัมพันธ์ของสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในระบบการประกันการ เรียนรู้.....	17
ภาพ 2.3 ความสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้ที่อยู่ในระบบการประกันการเรียนรู้.....	18
ภาพ 2.4 กรอบความคิดของการวิจัย.....	23
ภาพ 3.1 ผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัด.....	35
ภาพ 3.2 ผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัด.....	37
ภาพ 3.3 ผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรผลการเรียนรู้.....	39
ภาพ 3.4 ผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยง.....	41
ภาพ 4.1 โมเดลเชิงสาเหตุและผลของระบบประกันการเรียนรู้.....	74

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นกระบวนการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยงของโรงเรียน (mentor teachers) ร่วมกับอาจารย์นิเทศก์ของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ (supervisors) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความสามารถในการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูได้ในอนาคต ทั้งสองฝ่ายต่างทำหน้าที่ช่วยเหลือและชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของครูให้แก่นิสิตนักศึกษา ดังนั้น ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาจะขึ้นอยู่กับคุณภาพการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วย

การวิจัยครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษา เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับนิสิตนักศึกษามากที่สุดในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการนิเทศนิสิตนักศึกษา (Reynolds & Middleton, 2005) ผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจึงเป็นการเรียนรู้ (learning) ของนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวกับการทำงานต่าง ๆ ในโรงเรียน และการทำหน้าที่ของครูในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด (Coles et al., 2015; ประสงค์ กัลยาณะธรรม, 2550) **ร่มมหาวิทยาลัย**

งานวิจัยจำนวนไม่น้อยที่พบปัญหาของการนิเทศระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา เนื่องจากอาจารย์พี่เลี้ยงบางคนไม่ได้ทำหน้าที่กำกับดูแลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ และไม่มีเวลาให้นิสิตนักศึกษาขอปรึกษาแนะนำอย่างเพียงพอ (Rosemary & Ngara, 2013) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าอาจารย์พี่เลี้ยงส่วนหนึ่งขาดความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนการสอน และขาดความเอาใจใส่ในการให้ความช่วยเหลือจัดการกับปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ครูแก่นิสิตนักศึกษา (Owusu, Akwesi, & Brown, 2014) ส่งผลต่อคุณภาพของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา ดังนั้น หากสามารถออกแบบวิธีการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาจากกระบวนการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก็น่าจะทำให้ความรู้และความสามารถของนิสิตนักศึกษาในการประกอบอาชีพครูสูงขึ้น

การประกันการเรียนรู้ (assurance of learning) เป็นกระบวนการทำงานของผู้สอนที่ช่วยสร้างความมั่นใจว่าตนเองจะสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จนประสบผลสำเร็จ เมื่อนำแนวคิดนี้มาใช้กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การประกันการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนที่สร้างความมั่นใจว่าอาจารย์พี่เลี้ยงจะสามารถให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาในการเรียนรู้ชีวิตการทำงานครู และช่วยเสริมสร้างคุณภาพการเป็นครูได้สมบูรณ์ (Babin, LaFleur, & Lopez, 2015; Baker, Ni, & Van Wart, 2012; Carrington, Chen, Davies, Kaur, & Neville, 2011; Lakhal & Sévigny, 2015; Mwinyipembe & Orodho, 2014; Revere, Decker, & Hill, 2012; Rosemary, Ekechukwu, & Horsfall, 2015) นอกจากนี้การประกันการเรียนรู้จะทำให้เกิดมาตรฐานของการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมากยิ่งขึ้น (Wang & Yan, 2015)

งานวิจัยจำนวนไม่น้อยมักศึกษาบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยง และมีการออกแบบการประกันคุณภาพการทำหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยง (Baker et al., 2012; Owusu & Brown, 2014; Rosemary et al., 2015; WANG, LIU, LI, & YAN, 2015) และเน้นการกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการนิเทศ ซึ่งให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในส่วนของ การประกันบทบาทในการทำหน้าที่ของผู้นิเทศก็เป็นหลัก

สำหรับงานวิจัยนี้มีการศึกษาต่อยอดจากงานวิจัยในอดีต โดยยังคงเน้นที่การประกันคุณภาพของการนิเทศ แต่ส่วนที่เป็นการศึกษาเพิ่มเติมคือ การกำหนดจุดเน้นของการประกันการนิเทศโดยการกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่สะท้อนบทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศที่เกี่ยวของสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาทุกด้านในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยเฉพาะการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการให้การนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อให้นิสิตนักศึกษาบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้ครอบคลุมทุกด้านของการปฏิบัติงานครูในโรงเรียน โดยที่องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้จะต่างจากการออกแบบระบบประกันคุณภาพการนิเทศตรงที่การประกันคุณภาพของการนิเทศจะให้สารสนเทศที่เน้นบทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศที่พึงกระทำ เพื่อให้ผู้รับการนิเทศก็บรรลุผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในขณะที่การประกันการเรียนรู้จะให้สารสนเทศที่ให้ความสำคัญกับผลที่เกิดกับผู้รับการนิเทศที่ต้องบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้แต่ละด้านให้ครบถ้วน โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศให้มีการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประกันการทำงานของตนเองในแต่ละเป้าหมายอย่างเจาะจง และประเด็นวิจัยที่ศึกษาในงานวิจัยนี้จึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบประเมินการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงในการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ผลจากการวิจัยในข้างต้นจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์พี่เลี้ยงในการให้

ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการทำงานของตนเอง โดยมีข้อมูลจากผลการประเมินตนเองที่นำไปสู่ การปรับปรุงกระบวนการนิเทศของตนเอง ผลผลิตจากงานวิจัยนี้จึงคาดหวังว่าจะได้ เครื่องมือ สำหรับการเตรียมความพร้อมและตรวจสอบกระบวนการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงให้มีคุณภาพ มากขึ้น ซึ่งจะมีส่วนช่วยทำให้การประกันกระบวนการนิเทศได้มาตรฐาน อาจารย์พี่เลี้ยงรับรู้ บทบาทหน้าที่ของตนเอง และรับรู้สิ่งที่สถาบันผลิตครูคาดหวังเกี่ยวกับมาตรฐานของการทำงานใน ฐานะอาจารย์พี่เลี้ยง อีกทั้งยังทำให้ได้ข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยง ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของครุรุ่นใหม่ที่จะก้าวสู่ความ เป็นครูมืออาชีพต่อไปในอนาคต

คำถามวิจัย

1. การประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรประกอบด้วย องค์ประกอบอะไรบ้างและแต่ละองค์ประกอบควรประกอบด้วยตัวบ่งชี้อะไรบ้าง
2. เครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูควรมีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วยสาระเนื้อหาตามองค์ประกอบและ ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการเรียนรู้อะไรบ้าง และคุณภาพของแบบประเมินที่พัฒนาขึ้น เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้กำหนดขอบเขตการศึกษากับกลุ่มผู้นิเทศก์แก่นิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูเฉพาะกลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียน ไม่รวมอาจารย์นิเทศจากคณะ ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนเป็นกลุ่มบุคคล ที่ใกล้ชิดนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมากที่สุด และเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา ความเป็นครูแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Coles al., 2015; พรพนทรี ไชคไพศาล, 2553) ดังนั้น การกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู จะเน้นเฉพาะการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และอยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนเท่านั้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการประกันการเรียนรู้ (assurance of learning) ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการวิจัยนี้ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่เลี้ยง และผลการเรียนรู้ที่เกิดกับนิสิตศึกษาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (Burns, Yendol-Hoppey, & Jacobs, 2015; Clark, Byrnes, & Sudweeks, 2015; Coles, Owens, Serrano, Slavec, & Evans, 2015; Glickman, Gordon, & Ross-Gordon, 2001; Goe, 2007; Stronge, Ward, & Hindman, 2007) ทั้งนี้ในกระบวนการที่เลี้ยงได้กำหนดสาระเนื้อหาที่ให้การนิเทศครอบคลุมการปฏิบัติหน้าที่ครูในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งการ 1) จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน 2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน 3) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ 4) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี ส่วนผลการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ความรู้และความสามารถของนิสิตนักศึกษา 2) คุณภาพการปฏิบัติงานในฐานะนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู (Borman, White, & Dorsey, 1995; Hudson, 2007; Mena, Garcia, Clarke, & Barkatsas, 2016; Reynolds & Middleton, 2005; Tillema & Van Der Westhuizen, 2015; คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2551; ทิพยภรณ์ รัตนลาโภ, 2553; บุษราคัม ดุลบุตร, 2555) โดยคุณภาพของการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาจะประเมินตามการรับรู้ของอาจารย์ที่เลี้ยงในขณะที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ไม่ครอบคลุมไปถึงผลการทำงานจริงในอนาคตหลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

กระบวนการที่เลี้ยง หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และด้านสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ชี้แนะ แนะนำ ส่งเสริม และสนับสนุนให้กับนิสิตศึกษาระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การประกันการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการทำงานของผู้สอนที่สร้างความมั่นใจว่าตนเองจะสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จนประสบผลสำเร็จ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ

1.1 งานวิจัยนี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตศึกษาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียน

1.2 งานวิจัยนี้ทำให้ได้เครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ศึกษาวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต

2. ประโยชน์เชิงปฏิบัติการ

2.1 งานวิจัยนี้ทำให้ได้เครื่องมือประเมินการนิเทศนิสิตศึกษาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งช่วยให้อาจารย์พี่เลี้ยงมีข้อมูลสารสนเทศสำหรับการเตรียมความพร้อมและการตรวจสอบกระบวนการนิเทศของตนเองทำให้การนิเทศได้มาตรฐานและมีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพของการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.2 งานวิจัยนี้ทำให้สถาบันการผลิตครูได้เครื่องมือในการส่งเสริมการพัฒนากระบวนการนิเทศและการทำหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ได้มาตรฐาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการ เรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย การนำเสนอที่แบ่งเป็น 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับกระบวนการพี่เลี้ยง ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับผลการเรียนรู้จากการ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา ตอนที่ 3 มโนทัศน์ของระบบการประกันการเรียนรู้ ตอนที่ 4 แบบตรวจสอบรายการ และตอนที่ 5 กรอบความคิดของการวิจัย โดยมีการนำเสนอ รายละเอียดเรียงลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับกระบวนการพี่เลี้ยง

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษามีผู้ให้การนิเทศที่โรงเรียน คือ อาจารย์ พี่เลี้ยงเป็นอาจารย์ประจำการโรงเรียนที่ผู้บริหารมอบหมายให้ทำหน้าที่ แนะนำ ให้คำปรึกษา ดูแล และช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีอำนาจในการปกครอง อบรม และ ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษา อาจารย์พี่เลี้ยงควรผ่านการอบรมเกี่ยว การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และมีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน อย่างน้อย 3 ปี ก่อนที่จะทำการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานการณจริง ควรมีการจัด ประชุมร่วมกันระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียน อาจารย์นิเทศก์ทางมหาวิทยาลัย และผู้บริหาร สถานศึกษาที่ให้นิสิตนักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาและพัฒนาการ นิเทศให้แก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกัน ทำให้เกิดผลดีกับนิสิตนักศึกษา ซึ่ง กระบวนการพี่เลี้ยงเป็นกระบวนการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และ ส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะและกระบวนการ ของการเป็นพี่เลี้ยง และ 2) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (Borman et al., 1995; Jonson, 2008; Reynolds & Middleton, 2005; ทิพยาภรณ์ รัตนลาโภ, 2553) รายละเอียดดังนี้

1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง

อาจารย์ที่มีความสามารถในการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูโดยพิจารณาคุณลักษณะของอาจารย์พี่เลี้ยงในบริบทของต่างประเทศไว้ 8 ประการ มีรายละเอียดดังนี้ (Reynolds & Middleton, 2005) (1) อาจารย์พี่เลี้ยงจำเป็นต้องมีประสบการณ์ ในด้านการสอนอย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป (2) อาจารย์พี่เลี้ยงสามารถเป็นแบบอย่างเกี่ยวกับการสอนที่ มีประสิทธิภาพและให้การสนับสนุนเกี่ยวกับความสามารถทางวิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษาฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพครู (3) อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องมีความเต็มใจที่จะสละเวลาของตนเอง เพื่อที่จะไปเป็นผู้กำกับดูแลและประเมินนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (4) อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องมีทักษะในการสังเกตและการประเมินเกี่ยวกับการปฏิบัติการสอนและให้ผลย้อนกลับแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อนำไปสู่การพัฒนา (5) อาจารย์พี่เลี้ยงต้องถ่ายทอดความรู้ได้อย่างเป็นมืออาชีพและมีความชัดเจน (6) อาจารย์พี่เลี้ยงต้องจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างเต็มที่ และให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้เรียนรู้จากความรับผิดชอบของตนเอง (7) อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องกำกับดูแลนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้สามารถเข้ากับชั้นเรียนและให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และ (8) อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องเป็นแบบอย่างของความเป็นครูที่ดี

เมื่อศึกษาในบริบทของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูประเทศไทยนั้น พบว่า หน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยง พิจารณาได้ดังนี้ (1) ศึกษาเกี่ยวกับงานฝึกประสบการณ์ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (2) แนะนำนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักเรียนที่สอน (3) แนะนำให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจสภาพการเรียนและบริบทของผู้เรียน (4) สถิติการสอนของอาจารย์พี่เลี้ยงและให้นิสิตนักศึกษาสังเกตการสอน ก่อนที่จะทำการสอนจริง (5) ให้คำแนะนำในเรื่องการทำแผนการสอนแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตรวจสอบแผนการสอน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงและแก้ไข ก่อนนำไปใช้ในการสอนจริง (6) สังเกตการณ์สอนและไม่ปล่อยให้ให้นิสิตนักศึกษาทำการสอนเพียงลำพัง เมื่อพบจุดบกพร่องต้องให้คำแนะนำเพื่อช่วยให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีคุณภาพ (7) ช่วยเหลือและชี้แนะในการจัดทำสื่อการสอน (8) วัดและประเมินผลการปฏิบัติงานของนิสิตนักศึกษา (9) สอนงานด้านวิชาการ และงานด้านอื่นๆ ที่โรงเรียนมอบหมายให้แก่ นิสิตนักศึกษา และ (10) ชี้แจงบทลงโทษและตักเตือนเมื่อพบว่า นิสิตนักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2551) โดยคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้แก่ นิสิตนักศึกษา จะเกี่ยวข้องกับการเตรียมตัวให้การนิเทศและการสร้างความเข้าใจร่วมกัน พฤติกรรมในการให้การชี้แนะและให้คำปรึกษา และการแสดงบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยง รายละเอียดดังนี้

1.1) การเตรียมความพร้อมและการสร้างความเข้าใจร่วมกันในการนิเทศการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู

อาจารย์พี่เลี้ยงควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้มีส่วนร่วมกันในการวางแผนงานการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นสิ่งที่สำคัญมาก โดยอาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องให้ความสำคัญกับการประเมินผลของนิสิตนักศึกษาด้วย อาจารย์พี่เลี้ยงแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ควรปรึกษาหารือ และทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะให้นิสิตนักศึกษาทำอย่างไรบ้าง เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาและอาจารย์พี่เลี้ยงเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ควรมีแนวทางการปฏิบัติงานที่มีความเข้าใจตรงกัน มีเวลาให้นิสิตนักศึกษาได้ปรึกษาอย่างเพียงพอ และการวางแผนในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคาบเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ (Jonson, 2008; Reynolds & Middleton, 2005; ทิพยาภรณ์ รัตนลาโภ, 2553)

1.2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา

อาจารย์พี่เลี้ยงที่ดีจะมีการปฏิบัติตนและพฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษาที่พึงประสงค์ รายละเอียดดังต่อไปนี้ (1) อาจารย์พี่เลี้ยงที่ดีต้องเป็นครูของนักเรียนทั้งหมดและเป็นครูของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (2) อาจารย์พี่เลี้ยงควรให้นิสิตนักศึกษารู้จักการสอนของตนเองในส่วนที่ดีและส่วนที่ควรปรับปรุง โดยมีอาจารย์พี่เลี้ยงคอยเพิ่มเติมส่วนต่างๆ (3) อาจารย์พี่เลี้ยงควรสังเกตการสอนของนิสิตฝึกสอนทุกครั้ง (4) อาจารย์พี่เลี้ยงควรแสดงความเต็มใจและความมุ่งมั่นตั้งใจแก่นิสิตนักศึกษาในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (5) อาจารย์พี่เลี้ยงควรให้นิสิตนักศึกษาได้พูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนนิสิตนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกัน (6) อาจารย์พี่เลี้ยงที่ไม่มีความพร้อม ไม่กล้าแนะนำ ชี้แนะ และไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จะทำให้นิสิตนักศึกษาไม่พึงประสงค์ที่จะรับการนิเทศและทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (7) อาจารย์พี่เลี้ยงที่ดีจะพัฒนาตนเองให้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเพื่อนครู (8) อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตการสอนของตนก่อนที่จะได้เริ่มสอนจริง และ (9) อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องประเมินผลงานของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกครั้ง และเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการพัฒนาความรู้และความสามารถของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Goe, 2007; Mwinyipembe & Orodho, 2014; Stronge et al., 2007)

1.3) บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยง

บทบาทของผู้นิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นอาจารย์พี่เลี้ยงจะมีบทบาทเชิงกระตุ้นส่งเสริม ให้คำแนะนำ และชี้แนะมากกว่าติดตามประเมิน คอยอำนวยความสะดวก เพื่อจะ

ทำให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษเป้าหมายตามที่กำหนดได้นั้นจะต้องมีอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีคุณภาพ โดยบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษมี 15 ประการ ดังนี้ (Burns et al., 2015; Chien, 2015) (1) อาจารย์พี่เลี้ยงให้คำชี้แนะนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และงานของครู (2) อาจารย์พี่เลี้ยงให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของสถานศึกษา (3) อาจารย์พี่เลี้ยงให้คำปรึกษาและแนะนำนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษเพื่อให้เข้าใจสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน (4) อาจารย์พี่เลี้ยงให้คำปรึกษาและแนะนำวิธีการสอนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษ (5) อาจารย์พี่เลี้ยงให้คำปรึกษาและแนะนำแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษในเรื่องการทำงาน การกำหนดการสอน และการทำแผนการสอน (6) อาจารย์พี่เลี้ยงให้คำปรึกษาและแนะนำช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษในการจัดผลิตและการใช้สื่อการสอน (7) อาจารย์พี่เลี้ยงตรวจแผนการสอนของนิสิตนักศึกษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขปรับปรุงก่อนการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน (8) อาจารย์พี่เลี้ยงปรึกษาพบว่าการปฏิบัติงานด้านการสอนหรือด้านอื่น ๆ ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษมีปัญหา เพื่อหาทางแก้ไขร่วมกันกับอาจารย์นิเทศก์ทางมหาวิทยาลัย (9) อาจารย์พี่เลี้ยงประเมินผลการสอบสอนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและยุติธรรม (10) อาจารย์พี่เลี้ยงให้คำแนะนำแก่นิสิตนักศึกษาในเรื่องการเขียนบันทึกการปฏิบัติงาน (11) อาจารย์พี่เลี้ยงสังเกตการปฏิบัติงานของนิสิตนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบว่างานใดบกพร่องควรให้คำแนะนำเพื่อให้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษดำเนินไปด้วยดี (12) อาจารย์พี่เลี้ยงตรวจสอบบันทึกการปฏิบัติงานของนิสิตนักศึกษา พร้อมให้ข้อเสนอแนะ (13) อาจารย์พี่เลี้ยงวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษเป็นระยะ (14) อาจารย์พี่เลี้ยงควบคุมนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษที่ตนรับผิดชอบให้ปฏิบัติตามและปฏิบัติงานตามที่สถาบันกำหนดไว้ และ (15) อาจารย์พี่เลี้ยงจัดให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษได้มีโอกาสร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

2) สาระในกรณีศึกษาแก่นิสิตนักศึกษา

ความร่วมมือกันระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ในการช่วยเหลือ แนะนำแก่ผู้สอนในการปรับปรุง และส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอนจึงเรียกว่า การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษ เมื่อนำกรณีศึกษาการสอนมาใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอรรถบุรุษจึงมีความหมายดังนี้

การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือ แนะนำ และชี้แนะ นิสิตนักศึกษา นำความรู้ต่างๆ ที่ได้ศึกษามาใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นครูที่ดีทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยความจำเป็นในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อนิสิตนักศึกษา มีดังนี้ (1) ช่วยให้นิสิตนักศึกษาเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของครู (2) ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้นำความรู้ที่ศึกษามาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างเหมาะสม (3) ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาความรู้และความสามารถที่สูงขึ้นของบทบาทหน้าที่ครู (4) ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้สร้างสัมพันธ์ที่ดีและการวางตัวที่เหมาะสมกับบุคคลฝ่ายต่างๆ (5) ช่วยให้นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ครู ดังนั้น การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นการนำ ทฤษฎีที่ได้เรียนมาไปทดลองฝึกปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน การทำงานในโรงเรียน การทำวิจัย ในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี จึงมีการกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ดังต่อไปนี้ (1) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (2) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาทำวิจัยในชั้นเรียนในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (3) เพื่อให้นิสิตนักศึกษา ได้ศึกษาและเรียนรู้การจัดการในโรงเรียน (4) เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน นิสิตนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถาบันเดียวกันและต่างสถาบันครู และ บุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน (Gardiner & Lorch, 2015; Rosemary et al., 2015; กมลวรรณ ตั้ง เจริญบำรุงสุข, 2545) โดยสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาจะประกอบด้วย (1) การจัดการเรียน การสอนในชั้นเรียน (2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (3) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ (4) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี มีรายละเอียดดังนี้

2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องมีการให้คำแนะนำและชี้แนะในการจัดการเรียนการสอน การใช้ เทคนิคการและนวัตกรรม/และสื่อการสอนร่วมกันกับการจัดการเรียนการสอน การสังเกตผู้เรียนทั้ง พฤติกรรมและวาจา การเยี่ยมชั้นเรียน การแนะนำเนื้อหาให้นิสิตนักศึกษาอ่านเพิ่มเติม วิเคราะห์ งานที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และงานที่อยู่นอกเหนืองานการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มีความแม่นยำในเนื้อมากยิ่งขึ้น (Gardiner & Lorch, 2015; Rosemary et al., 2013)

2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน

อาจารย์พี่เลี้ยงควรเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรของผู้เรียน เพราะจะทำให้ นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิชาชีพครูมากขึ้น จัดให้นิสิต นักศึกษาได้ร่วมงานกับครูและบุคลากรในโรงเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้การทำงานควบคู่ไปกับ งานจัดการและบริการของโรงเรียน เปิดโอกาสทำหน้าที่แนะแนวและสอนเสริมแก่ผู้เรียนที่ต้อง

ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ และให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน (Hudson, 2007)

2.3) การวิจัยในชั้นเรียน

การที่นิสิตนักศึกษาออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น นอกจากที่จะประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนแล้วจำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยแก้ไขและพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น โดยนิสิตฝึกสอนจะต้องวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนของผู้เรียน มีการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัย รวมทั้งการทำรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิจัย โดยที่อาจารย์พี่เลี้ยงจะเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะและเป็นผู้ประเมินผลงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตนักศึกษา (Anderson & Stillman, 2013; Klein et al., 2015)

2.4) การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี

นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะต้องมีการฝึกฝนและพัฒนาเพื่อให้เป็นครูที่ดี สามารถปฏิบัติตนตามระเบียบวินัยของโรงเรียน สามารถพัฒนาตนเองให้อยู่ในคุณธรรมและจริยธรรมของครู มีจิตสำนึกในการพัฒนานักเรียน การวางตนได้เหมาะสมกับอาชีพครู เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน มีความเมตตา กรุณา มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เรียน มีความตรงต่อเวลาในการทำงาน ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม และมีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นความจตุหมายหนึ่งในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา โดยมีอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นผู้แนะนำ ชี้แนะ ส่งเสริม และคอยสนับสนุน (Richard & Ngara, 2013)

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับผลการเรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา

ผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตศึกษานับเป็นสิ่งที่สำคัญที่สถาบันผลิตครูใช้เพื่อตรวจสอบและประเมินคุณภาพของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูว่าบรรลุคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรผลิตบัณฑิตทางคณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งผลการประเมินยังสะท้อนถึงคุณภาพการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูของสถาบันผลิตครู และตัวของอาจารย์พี่เลี้ยงที่ให้การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังนั้น ผลการเรียนรู้ จึงเป็นความสำเร็จในการเรียนรู้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Kanno & Koeske, 2010; Mena et al., 2016; Wilson,

2006) ประกอบด้วย (1) ความรู้และความสามารถ (2) คุณภาพการทำงาน และ (3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู มีรายชื่อดังนี้

1) ความรู้และความสามารถ

บทบาทของการเป็นครูมีหลายด้านทำให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้พัฒนาการเรียนรู้ในการเป็นครูตามจุดมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถสรุปผลการเรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาได้ดังต่อไปนี้ (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2551) แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 การปฏิบัติการสอน ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดดังนี้

(1) การเตรียมตัวก่อนสอน ประกอบด้วย (1.1) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ถูกต้องตามที่โรงเรียนกำหนด (1.2) กำหนดจุดประสงค์และเนื้อหาได้ถูกต้องและสอดคล้องกัน (1.3) วางแผนกิจกรรมการสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ (1.4) เลือกสื่อการสอนได้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน (1.5) วัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ (2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประกอบด้วย (2.1) เลือกวิธีสอนและกิจกรรมได้เหมาะสมกับจุดประสงค์และเนื้อหาในบทเรียน (2.2) เรียงลำดับชั้นการสอนได้เหมาะสมและควบคุมให้ดำเนินไปด้วยดี (2.3) มีวิธีการสรุปบทเรียนได้เหมาะสม (2.4) ขยายความหรือยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย (2.5) ใช้ภาษาที่ชัดเจน ถูกต้องและเข้าใจง่าย (2.6) ใช้คำถามได้เหมาะสมและมีเทคนิคในการใช้คำถาม (2.7) ใช้วาจาและท่าทางได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และ (2.8) ใช้วิธีการที่เหมาะสมในการจูงใจผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม (3) การใช้สื่อการสอน ทำประกอบด้วย (3.1) ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมกับบทเรียน ผู้เรียน และสภาพห้องเรียน (3.2) ใช้สื่อการสอนได้ถูกต้องตามขั้นตอน และ (3.3) ใช้สื่อการสอนได้อย่างคุ้มค่า และ (4) การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย (4.1) จัดการเรียนการสอนตรงตามแผนที่วางไว้ (4.2) ใช้วิธีการสอนได้เหมาะสม (4.3) ใช้เวลาในการสอนได้เหมาะสม และ (4.4) ใช้เกณฑ์การให้คะแนนที่เหมาะสม

ด้านที่ 2 การทำงานอื่นนอกเหนือการสอน ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดดังนี้ (1) การทำหน้าที่ของครูประจำชั้น (2) การทำกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และของโรงเรียน และ (3) ดูแลและเอาใจใส่นักเรียน

ด้านที่ 3 การทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดดังนี้ (1) กำหนดปัญหาการวิจัย เหตุผล และความจำเป็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้เหมาะสมและชัดเจน (2) ออกแบบวิธีการที่ใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม (3) ออกแบบเครื่องมือวิจัยและวิธีการ

เก็บข้อมูลได้ถูกต้องและเหมาะสม (4) ออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้องและเหมาะสม และ (5) แปลความหมายของข้อมูลได้ถูกต้อง

ด้านที่ 4 การมีคุณลักษณะการเป็นครู ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียด ดังนี้ (1) ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างตั้งใจ (2) มีความละเอียดรอบคอบ (3) มีความเป็นระเบียบในการทำงาน (4) ปฏิบัติงานตรงตามเวลาและสม่ำเสมอ เช่น เข้าสอนตรงเวลา ส่งงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด (5) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ปรับตัวได้ดี และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (6) ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน และ (7) วางตนให้เหมาะสมกับสภาพของนิสิตนักศึกษาและเหมาะสมกับความ เป็นครู

2) คุณภาพการทำงาน

ผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อการประเมินผลจากอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนและอาจารย์นิเทศก์ทางคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับที่ดี ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาที่ผ่านมาว่าบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งมีปัญหาในส่วนใดบ้างที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้นิสิตนักศึกษาจะถูกประเมินโดยอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์แล้ว ก็ถูกประเมินผลการสอนโดยผู้เรียนในด้านความพึงพอใจต่อนิสิตนักศึกษา เนื่องจากหน้าที่หลักของนิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคือ พัฒนาผู้เรียน แต่การประเมินการสอนก็ไม่ได้ตัดสินประสิทธิภาพในการทำงานในฐานะครูของนิสิตนักศึกษาไปทั้งหมด แต่การประเมินจะช่วยสะท้อนให้เห็นภาพว่าส่วนใดทำดีแล้ว และมีส่วนใดที่ต้องทำการปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของนิสิตนักศึกษาในฐานะครู ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด (Clark et al., 2015; Long, van Es, & Black, 2013)

3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู

ความมุ่งหมายหนึ่งของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อให้ นิสิตนักศึกษามีเจตคติ ความมั่นใจ และตระหนักถึงคุณค่าของวิชาชีพครู โดยปลูกฝังทัศนคติที่ดีและความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสะท้อนให้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียน คุณลักษณะส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยงสามารถช่วยปลูกฝังทัศนคติที่ดี ความเชื่อมั่นในการเป็นครู และการส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อสำหรับการเป็นครูให้แก่ นิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ อาจารย์พี่เลี้ยงจำเป็นต้องมีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพียงพอที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ นิสิตนักศึกษา (Hudson, 2007) นอกจากนี้พี่เลี้ยงต้องให้การ

นิเทศที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่นิสิตนักศึกษาในช่วงการฝึกประสบการณ์เพื่อให้ผลการเรียนรู้ของนิสิตศึกษามีคุณภาพที่ดี

ตอนที่ 3 ระบบการประกันการเรียนรู้ (assurance of learning)

การประกันการเรียนรู้ (AoL) เป็นกระบวนการทำงานของผู้สอนที่สร้างความมั่นใจว่าตนเองจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จนประสบผลสำเร็จ โดยผู้สอนจะกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และปฏิบัติได้ จากนั้นผู้สอนจะจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานของผู้สอนและทำให้ผู้เรียนเกิดการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้ ในบริบทของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น การประกันการเรียนรู้เป็นกระบวนการทำงานของอาจารย์ที่เลี้ยงในโรงเรียนที่สร้างความมั่นใจว่าตนเองจะสามารถนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจนทำให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้การเป็นครูและพัฒนาคุณภาพการเป็นครูได้สมบูรณ์ โดยบทบาทที่สำคัญของอาจารย์ที่เลี้ยงในการประกันการเรียนรู้ คือ การประกันผลของการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Babin et al., 2015; Baker et al., 2012; Carrington et al., 2011; Lakhali & Sévigny, 2015; Mwinyipembe & Orodho, 2014; Revere et al., 2012; Rosemary et al., 2015) โดยที่อาจารย์ที่เลี้ยงมีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญคือ กระบวนการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และประเมินผลการทำงานของตนเองในการนิเทศ สำหรับการประกันการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ (Baker et al., 2012)

ขั้นที่ 1 ศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ จากนั้นกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ (define)

ขั้นที่ 2 วางแผนและจัดการเรียนรู้ให้อยู่ภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (align)

ขั้นที่ 3 วัดและประเมินผลของการทำงานว่าบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด โดยวัดจากผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (measure)

ขั้นที่ 4 รวบรวมและวิเคราะห์ผลของการทำงาน (analyze)

ขั้นที่ 5 นำข้อมูลที่ได้ไปปรับใช้ มีการปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (use)

ประโยชน์ของการประกันการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแก่ผู้สอนและผู้เรียน (Carrington et al., 2010) มีดังนี้ (1) สามารถกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ชัดเจน เพื่อให้ผู้สอนสามารถปฏิบัติงาน เชื่อมโยงงานต่างๆ และประเมินผลงานได้ชัดเจนและครบถ้วนเป็นตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ (2) สามารถพัฒนากลยุทธ์ในการปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการประเมินผล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการ

ทำงานของผู้สอนได้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (3) สามารถกระตุ้นการรับรู้ของผู้สอน เพื่อให้การทำงานของผู้สอนได้ถูกต้องและตรงตามเวลา (4) สามารถเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและการพัฒนาการทำงานของผู้สอน (5) สามารถพัฒนาเกณฑ์การปฏิบัติงานให้สัมพันธ์กับประสิทธิภาพของผู้สอนและเป้าหมายที่คาดหวังได้ (6) สามารถปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ (7) สามารถส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นได้

เมื่อพิจารณากระบวนการทำงานของการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูพบว่า มีความสอดคล้องกับทฤษฎีระบบ เนื่องจากการประกันการเรียนรู้มีการดำเนินงานที่เป็นระบบ เริ่มตั้งแต่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตตามที่เป้าหมายได้กำหนดไว้ จึงเรียกว่า ระบบการประกันการเรียนรู้ โดยที่หลักการสำคัญของการประกันการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับบทบาทหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยงในการเตรียมความพร้อม การปฏิบัติงานและการให้ความร่วมมือในการทำงาน โดยเป้าหมายสำคัญของการประกันการเรียนรู้ คือ การทำให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้น การดำเนินการได้ตามเป้าหมายของระบบการประกันการเรียนรู้จะต้องมีการวางแผนการทำงานที่ชัดเจน การปฏิบัติตามแผน และนำผลที่ได้มาปรับปรุง และพัฒนาอย่างต่อเนื่องระบบ ที่มีต่อผลของการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และผลการเรียนรู้ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา (Coles et al., 2015; ประสงค์ กัลยาณะธรรม, 2550)

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (1.2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และ (1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (Borman et al., 1995; Burns et al., 2015; Coles et al., 2015; Glickman et al., 2001; Goe, 2007; Stronge et al., 2007; ปราณี อมรรัตนศักดิ์, 2539) แสดงดังภาพ 2.1 2) องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา มี 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (2.3) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ (2.4) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี (Gardiner & Lorch, 2015; Glickman et al., 2001; Hudson, 2007; Rosemary et al., 2015) แสดงดังภาพ 2.2 และ 3) องค์ประกอบผลการเรียนรู้ มี 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย (3.1) ความรู้และความสามารถ (3.2) คุณภาพการทำงาน และ (3.3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู (Clark et al., 2015; Hudson, 2007; Long et al., 2013; Mena

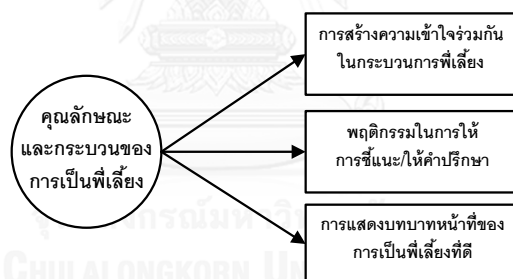
et al., 2016; Tillema & Van Der Westhuizen, 2015; บุษราคัม ดุลบุตร, 2555) ดังภาพ 2.3 มีรายละเอียดดังนี้

1) องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง หมายถึง การกระทำของอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อเตรียมตัวก่อนที่จะให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในเรื่องชี้แจงภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ บทบาทหน้าที่ การจัดการเรียนการสอน ผลลัพธ์ที่คาดหวัง และการจัดสรรเวลา

1.2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของอาจารย์พี่เลี้ยง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อนิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครู จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจและเกิดความร่วมมือระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการทำงานร่วมกัน

1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของอาจารย์พี่เลี้ยงด้วยการสื่อสาร ให้ความช่วยเหลือ มีความรับผิดชอบ เพื่อทำให้เกิดแรงจูงใจ กำลังใจ และความกระตือรือร้นแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ภาพ 2.1 ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงที่อยู่ในระบบการประกันการเรียนรู้

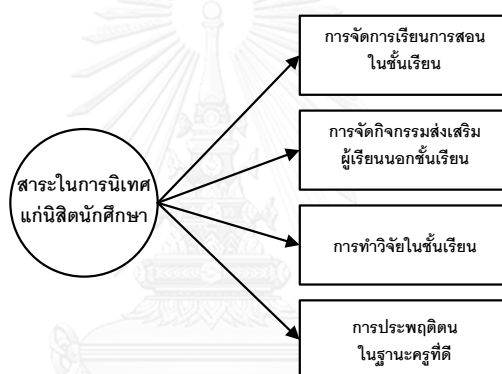
2) องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงให้คำแนะนำการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้และพัฒนาสื่อการสอน การวัดและประเมินผลผู้เรียน และการประเมินให้ผลย้อนกลับแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกิดการเรียนรู้ที่พึงประสงค์

2.2) **การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน** หมายถึง พฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในการให้คำชี้แนะ แนะนำนิสิตนักศึกษาในการทำงานของกลุ่มสาระการเรียนรู้และโรงเรียน การมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียน และร่วมจัดงานสำคัญของโรงเรียน

2.3) **การทำวิจัยในชั้นเรียน** หมายถึง พฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในการให้คำปรึกษาและชี้แนะนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการวิเคราะห์สภาพปัญหาวิจัย วางแผนการทำวิจัย ดำเนินการทำวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการวิจัย และนำผลวิจัยไปใช้ในการแก้พัฒนาผู้เรียน

2.4) **การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี** หมายถึง พฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในการแนะนำ และชี้แนะแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีการวางตัวต่อเพื่อนร่วมงานและต่อนักเรียนที่เหมาะสม มีความตรงต่อเวลาในการทำงาน ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ และปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน

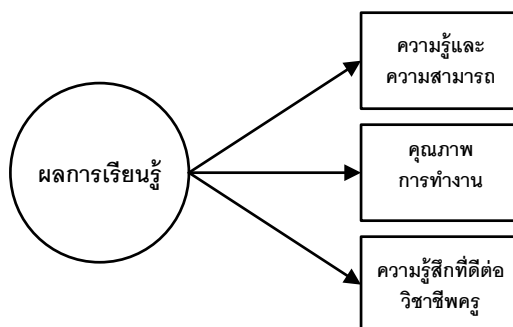
ภาพ 2.2 ความสัมพันธ์ของสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในระบบการประกันการเรียนรู้

3) องค์ประกอบของผลการเรียนรู้

3.1) **ความรู้และความสามารถ** หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้และพัฒนาสื่อการสอน การวัดและประเมินผลผู้เรียน การทำงานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การดูแลผู้เรียนและการพัฒนานอกเหนือเวลาที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอน การวิเคราะห์สภาพปัญหาวิจัย ดำเนินการทำวิจัย การนำผลวิจัยไปใช้ในการแก้พัฒนาผู้เรียน และการปฏิบัติตนในฐานะครู

3.2) **คุณภาพการทำงาน** หมายถึง ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาที่เกี่ยวกับคุณภาพของการปฏิบัติงาน ผลงานที่ได้จากฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อนิสิตนักศึกษา

3.3) **ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู** หมายถึง ความรู้สึกของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และการเป็นครูที่ดีในอนาคต

ภาพ 2.3 ความสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้ที่อยู่ในระบบการประกันการเรียนรู้

ตอนที่ 4 แบบตรวจสอบรายการ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยที่ลักษณะของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นแบบตรวจสอบรายการ มีรายละเอียดดังนี้

แบบตรวจสอบรายการ (checklist) หมายถึง การแสดงรายการขององค์ประกอบหรือการปรากฏของข้อรายการที่แสดงจะนำมาพิจารณาแยกส่วนเพื่อใช้ในการทำงาน และแบบตรวจสอบรายการประเมิน (evaluation checklist) หมายถึง แบบตรวจสอบรายการที่ใช้กับการประเมิน มีการระบุตัวบ่งชี้ของสิ่งที่ต้องการประเมินให้อยู่ในรูปที่สามารถวัดได้ และมีการแสดงน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้เหล่านั้น (Scriven, 2000 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

ดังนั้น แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง แบบตรวจสอบรายการที่ใช้ในการประเมินกระบวนการฝึกเลี้ยง และผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการนิเทศและผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1) รูปแบบของแบบตรวจสอบรายการ

แบบตรวจสอบรายการสามารถจำแนกได้ 4 รูปแบบดังนี้ **รูปแบบที่ 1** เป็นแบบตรวจสอบรายการที่ผู้ประเมินสามารถประเมินข้อรายการข้อใดก่อนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องทำการประเมินไปตามลำดับ การทำข้อรายการในแบบตรวจสอบรายการจะต้องมีการแยกให้ชัดเจน ไม่ให้ข้อรายการต่างตัวบ่งชี้กันอยู่ทับซ้อนกัน **รูปแบบที่ 2** เป็นแบบตรวจสอบรายการที่ผู้ประเมินจะต้องทำการประเมินตามลำดับขั้นตอนก่อนหลัง **รูปแบบที่ 3** เป็นแบบตรวจสอบรายการที่ข้อรายการแสดงสิ่งที่ควรปฏิบัติ และ**รูปแบบที่ 4** เป็นแบบตรวจสอบรายการที่มีข้อรายการที่สะท้อนเกณฑ์การประเมินคุณภาพของการประเมิน และทำให้ทราบระดับคุณภาพที่แสดงภาพรวมของการประเมิน

2) แนวคิดของแบบตรวจสอบรายการ

Scriven (1991 อ้างถึงใน พิรุณเทพ เพชรบุรี, 2551) ได้เสนอแนวคิดของแบบตรวจสอบรายการ เพื่อใช้สำหรับตรวจสอบการประเมินตั้งแต่การสำรวจก่อนการประเมินจนถึงขั้นการใช้ผลประเมิน ประกอบด้วยรายการตรวจสอบการประเมิน มีรายละเอียดดังนี้

- 2.1) การบรรยายลักษณะ เป็นการบรรยายลักษณะและการวัดผลที่ถูกต้องของสิ่งที่ประเมิน
- 2.2) ภูมิหลังและบริบทของการประเมินเป็นพื้นฐานสำหรับมุมมองและการออกแบบรวมทั้งการระบุผู้ถูกประเมินและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทำให้ทราบว่าผู้ที่ให้ข้อมูลการประเมินเข้าใจผิดหรือเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับลักษณะของการประเมินและใครที่ให้ความร่วมมือหรือไม่ให้ความร่วมมือในการประเมินจุดที่ต้องตรวจสอบนี้จะช่วยชี้แนวทางที่เป็นไปได้
- 2.3) ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ที่ได้รับผลกระทบทางตรงหรือทางอ้อมจากการประเมินไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ
- 2.4) ทรัพยากร หมายถึง สิ่งที่สามารถจัดหามาใช้ได้ โดยผู้ประเมินหรือสำหรับการประเมิน
- 2.5) คุณค่าของการประเมิน เป็นข้อสรุปทางการประเมินที่พิสูจน์ว่าใช้ได้หรือมาตรฐานที่ยอมรับอย่างกว้างขวางที่ประยุกต์ใช้ในสาขาได้
- 2.6) กระบวนการประเมิน เป็นการประเมินคุณภาพของทุกๆ สิ่งที่สำคัญที่ได้เกิดขึ้นหรือมีการประยุกต์ใช้ก่อนที่ผลจะเกิดขึ้น เช่น เป้าหมายการออกแบบการดำเนินการจัดการและผลิตผล
- 2.7) ผลลัพธ์ของการประเมิน เป็นการประเมินผลกระทบดีและไม่ดีเกี่ยวกับผู้บริโภค ได้แก่ การประเมินทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ และอาจเป็นผลที่เกิดขึ้นทันทีทันใด
- 2.8) ความคุ้มค่าของการประเมินพิจารณาจากรายจ่ายของการประเมินทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน โดยทางตรงหรือทางอ้อม
- 2.9) การเปรียบเทียบ เป็นการเปรียบเทียบทางเลือกรวมถึงทางเลือกที่ยอมรับและไม่ยอมรับ
- 2.10) ความสามารถในการสรุปอ้างอิงผลการประเมิน สามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยบุคคลอื่นสถานที่ตั้งอื่น โปรแกรมประเภทอื่นๆ คณะทำงานอื่นและเวลาอื่นได้
- 2.11) ความสำคัญของการประเมินโดยรวมเน้นความสำคัญที่ผลกระทบจากความต้องการของผู้บริโภครวมถึงการพิจารณาความต้องการข้อมูลสารสนเทศของลูกค้าและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 2.12) ข้อเสนอแนะงานประเมินในการประเมินนั้นอาจให้เพียงผลสรุปการประเมินและอาจจะเป็นหรือไม่เป็นไปตามงานประเมินที่ต้องการ
- 2.13) การรายงานและการสนับสนุน เป็นการนำผลไปสู่การสรุป เช่น การรายงานต่อสาธารณะหรือเฉพาะกลุ่มการนำเสนอข้อเท็จจริงแบบเดี่ยวหรือกลุ่ม

2.14) การประเมินอภิमान เป็นการระบุจุดแข็ง ข้อจำกัด และวิธีใช้อื่น ๆ ของการประเมิน

การสร้างแบบตรวจสอบรายการประเมินจะต้องพิจารณา ดังนี้ (1) ข้อรายการที่แสดงในแบบตรวจสอบรายการมีความสำคัญเท่ากันทุกข้อหรือไม่ (2) มีการกำหนดน้ำหนักความสำคัญให้กับแต่ละข้อรายการ และ (3) กำหนดเกณฑ์ที่แสดงระดับการปฏิบัติได้

แบบตรวจสอบรายการมีหลากหลายรูปแบบในการตัดสินใจเลือกใช้แบบตรวจสอบรายการขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้ของผู้วิจัย โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยจึงตัดสินใจเลือกแบบตรวจสอบรายการของ Stufflebeam (2000) โดยมีจุดตรวจสอบ (checkpoint) ตามเนื้อหา โดยการพิจารณาคะแนนการประเมินจะมีการเรียงลำดับจากน้อยไปมาก และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่เรียกว่า รูบริกส์ (scoring rubric) ดังตัวอย่างของงามพันธุ์ ลัยศรี (2554) ที่แบบตรวจสอบรายการประเมินทักษะการจัดการเวลาของนักเรียน ที่มีลักษณะการตอบให้ตอบว่า ใช่หรือไม่ใช่ มีหรือไม่มี ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ เกณฑ์การตัดสินคุณภาพโดยให้คะแนนในแต่ละจุดตรวจสอบที่แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง มีรายละเอียดดังนี้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน หน้าข้อรายการที่ท่านได้ปฏิบัติตามข้อรายการต่อไปนี้หรือไม่ (ในแต่ละข้อสามารถตอบได้มากกว่า 1 รายการ) หลังจากนั้นให้รวมข้อรายการที่ท่านเลือก แล้วตัดสินผลการประเมินตามเกณฑ์การตัดสินที่ได้กำหนดไว้

การวางแผน

- วางเป้าหมายในชีวิต เช่น ต้องสอบให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- บันทึกรายการนัดหมายเวลา กำหนดการส่งงาน การบ้าน การสอน
- มีเกณฑ์ในการเลือกงานที่จะทำก่อนหลัง เช่น ดูจากความเร่งด่วน ความยากง่าย
- กำหนดเวลาที่ใช้ในการทำงานแต่ละวันได้อย่างชัดเจน เช่น อ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง
- เขียนปฏิทินการปฏิบัติงานในแต่ละสัปดาห์หรือแต่ละเดือน

เกณฑ์การตัดสิน 4-5 ข้อ ระดับดี 2-3 ข้อ ระดับพอใช้ 0-1 ข้อ ระดับควรปรับปรุง

3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบตรวจสอบรายการ

พิรุณเทพ เพชรบุรี (2551) ทำการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแบบตรวจสอบรายการประเมินตนเองเพื่อใช้ในการเทียบเคียงการปฏิบัติงานทางวิชาชีพครูที่พัฒนาขึ้น ที่พัฒนาตาม 2 องค์ประกอบ และมี 12 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ องค์ประกอบคุณลักษณะของครู และองค์ประกอบการปฏิบัติงานและทักษะทางวิชาชีพ มีข้อรายการทั้งหมด 43 ข้อ ในแต่ละข้อรายการประกอบด้วยเกณฑ์การเทียบเคียง 2 แบบ ที่มีลักษณะเป็นแบบเกณฑ์คุณภาพคือ

เกณฑ์การเทียบเคียงครูประจำการทั่วไป และเกณฑ์การเทียบเคียงของครูผู้ปฏิบัติที่เป็นเลิศ รูปแบบการตอบเป็นมาตรฐานประมาณค่า 3 ระดับ โดยคำตอบจะเป็นมาตรฐานวัดแบบรูปบrikส์ แต่ละข้อคำถามจะมีเกณฑ์ในการเทียบเคียงการปฏิบัติงานสำหรับประเมินตนเองที่แตกต่างกัน การตรวจสอบคุณภาพของแบบตรวจสอบรายการเพื่อใช้ในการเทียบเคียงการปฏิบัติงานทางวิชาชีพ ครูด้วยความเที่ยงแบบวัดซ้ำ (test-retest) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.92

งามพันธุ์ ลัยศรี (2554) ทำการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบตรวจสอบรายการประเมินทักษะการจัดการเวลาของนักเรียน ตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดอ่างทอง โดยพัฒนาตามองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การวางแผน การกำหนดเวลาที่ต้องทำงานให้เสร็จ การจัดการระบบอย่างมีประสิทธิภาพ และกลไกการจัดการเวลา มีข้อรายการทั้งหมด 20 ข้อ รูปแบบการตอบเป็นมาตรฐานประมาณค่า 3 ระดับ และคำตอบเป็นแบบรูปบrikส์ คุณภาพของแบบตรวจสอบรายการมีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน เท่ากับ 0.70 มีความตรงเชิงเนื้อหา และมีความตรงเชิงโครงสร้าง

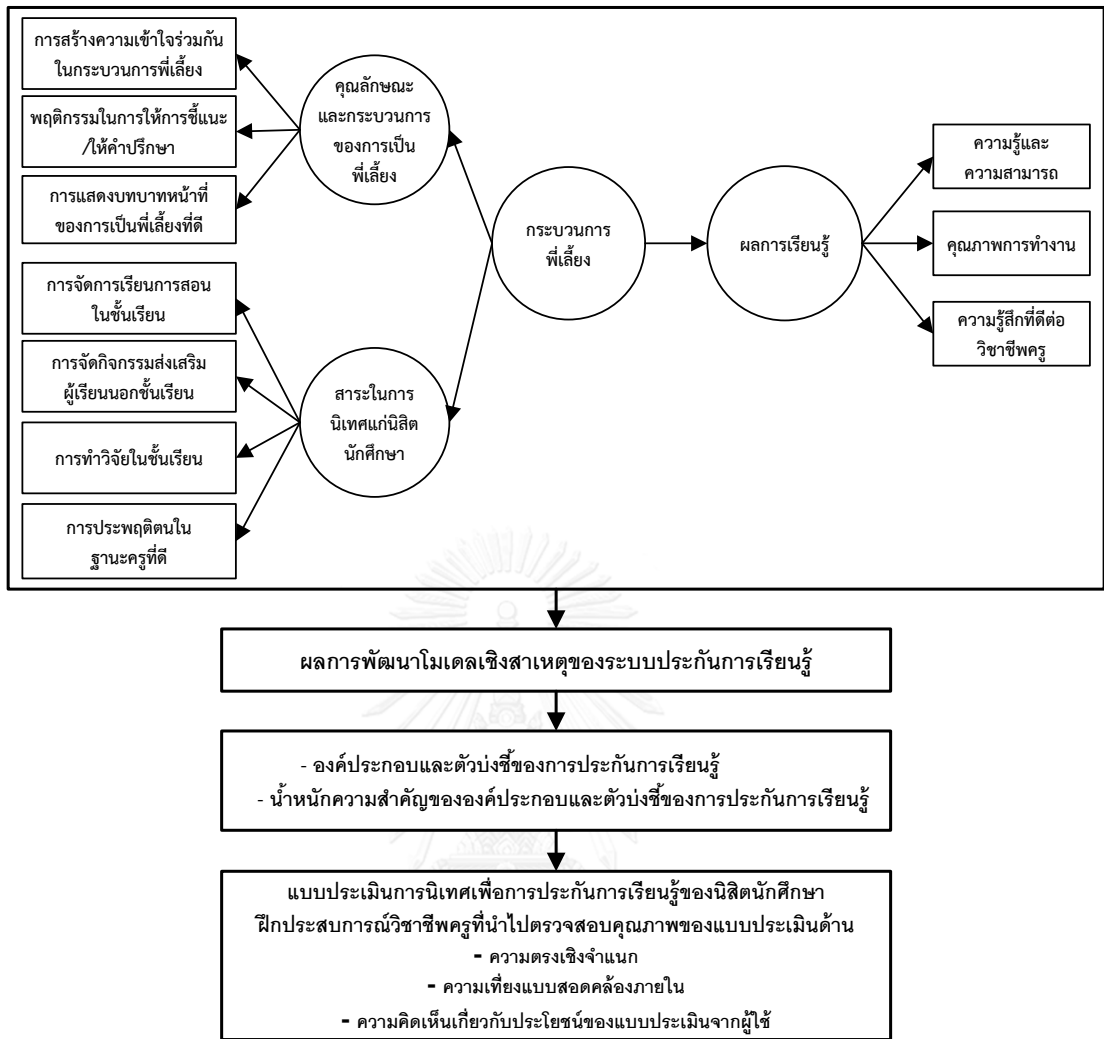
ปิยพงษ์ คล้ายคลึง (2556) ทำการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือสำหรับประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายปฏิรูปการศึกษาไปปฏิบัติในโรงเรียนตามทฤษฎีโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น โดยพัฒนาขึ้นจากตัวบ่งชี้ 21 ตัว เครื่องมือมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ มีลักษณะการตอบเป็นมาตรฐานประมาณค่า 3 ระดับ มีข้อรายการทั้งหมด 115 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนี IOC เท่ากับ 1.00 และความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในอยู่ระหว่าง 0.75 ถึง 0.95

ตอนที่ 5 กรอบความคิดของการวิจัย

กรอบความคิดของการวิจัยเรื่องการพัฒนาเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้มาจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาเก็บข้อมูลแบบไม่เป็นทางการ พบว่า กระบวนการที่เลี้ยงมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ (Burns et al., 2015; Clark et al., 2015; Coles et al., 2015; Glickman et al., 2001; Goe, 2007; Stronge et al., 2007) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่เลี้ยง แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และ (2) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (Boreen, 2009; Jonson, 2008; Reynolds & Middleton, 2005; ทิพยาภรณ์ รัตนลาโภ, 2553) องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ (1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง (1.2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และ (1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี

และองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ (2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (2.3) การทำวิจัยในชั้นเรียน (2.4) การประพัตินในฐานะครูที่ดี และผลการศึกษาพบว่า กระบวนการพี่เลี้ยงมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ความรู้และความสามารถ 2) คุณภาพการทำงาน และ 3) ความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู (Hudson, 2007; Mena et al., 2015; Tillema & Van, 2015; คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตร, 2551; บุษราคัม ดุลบุตร, 2555) สำหรับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างกระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ จึงมีลักษณะดังภาพ 2.4

ผลการพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของระบบประกันการเรียนรู้ทำให้ได้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการประกันการเรียนรู้ และนำหลักความสำคัญขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ โดยมีการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นในด้านความตรงเชิงจำแนก ด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินจากผู้ใช้ ทำให้ได้กรอบความคิดของการวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่อยู่ในระบบการประกันการเรียนรู้ ที่มีต่อผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังภาพ 2.4

ภาพ 2.4 กรอบความคิดของการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและ ตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 2) เพื่อพัฒนา และตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) โดยแบ่งการดำเนินงาน ออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การ สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง และการสำรวจด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู และตอนที่ 2 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกัน การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้จาก การวิจัยตอนที่ 1 มาใช้ในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการสร้าง ข้อรายการของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู รายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

งานวิจัยในระยะนี้ ใช้การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบและตัว บ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากนั้นวิเคราะห์ลักษณะ อธิพจน์ขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในโมเดลและกำหนดน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ รายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1.1 ประชากร

นิสิตนักศึกษาของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 5 ที่กำลัง ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และอยู่ในช่วงของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา

1.2 ตัวอย่างวิจัย

นิสิตนักศึกษาของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 5 ในมหาวิทยาลัยของรัฐทั้งที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและนอกเขตกรุงเทพมหานคร เป็นนิสิตนักศึกษาที่มาจากทุกสาขาวิชาเอก อยู่ในช่วงของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ปีการศึกษา 2558 วิธีการกำหนดตัวอย่างวิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) มีรายละเอียดของการสุ่มดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดขนาดของตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้กรอบแนวคิดการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ในอัตราส่วนระหว่างขนาดตัวอย่างกับพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่าในโมเดล ซึ่งมีขนาดตัวอย่าง 10 ถึง 20 คน ต่อ 1 พารามิเตอร์ (Hair et al., 1995 อ้างถึงใน นางลักษณ วิรัชชัย, 2542) งานวิจัยครั้งนี้มีค่าพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า 27 ค่า และเลือกใช้ตัวอย่างจำนวน 20 หน่วยต่อ 1 พารามิเตอร์ ดังนั้น ขนาดตัวอย่างขั้นต่ำควรมีจำนวนประมาณ 540 คน

ขั้นที่ 2 การสุ่มมหาวิทยาลัยที่มีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ โดยเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครและนอกเขตกรุงเทพมหานคร ใช้การสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) สุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่งและสุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐนอกเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง

ขั้นที่ 3 การสุ่มนิสิตนักศึกษาชั้นปี 5 ที่อยู่ในช่วงของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จากมหาวิทยาลัยในขั้นที่ 2 กำหนดขนาดตัวอย่างของแต่ละมหาวิทยาลัยจำนวน 135 คน ขึ้นไป จากมหาวิทยาลัย 4 แห่งจะได้ตัวอย่างในการวิจัยขั้นต่ำจำนวน 540 คน

การเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้แก่นิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวนทั้งหมด 1,000 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ของจำนวนนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้งหมด 4 มหาวิทยาลัย เพื่อขจัดเซกการสูญหายของข้อมูลในกรณีที่ตัวอย่างวิจัยไม่ตอบกลับ เพื่อให้ขนาดของตัวอย่างมีความครอบคลุมที่เพียงพอสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ตาราง 3.1 แสดงขนาดตัวอย่างที่กำหนดในมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง และข้อมูลที่ได้รับกลับคืนมาจากแบบสอบถามที่ส่งไป โดยแบบสอบถามที่มีการตอบข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนมีจำนวนทั้งสิ้น 803 ฉบับจากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 1,000 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 80.30

ตาราง 3.1 ขนาดตัวอย่างวิจัยและอัตราการตอบกลับของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัย	จำนวนแบบสอบถาม (ฉบับ)		อัตราการตอบกลับ (ร้อยละ)
	แบบสอบถามที่ส่งไป	แบบสอบถามที่ตอบกลับ	
มหาวิทยาลัยที่ 1	250	220	88.00
มหาวิทยาลัยที่ 2	250	200	80.00
มหาวิทยาลัยที่ 3	250	205	82.00
มหาวิทยาลัยที่ 4	250	178	71.20
รวม	1,000	803	80.30

1.3 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่มีลักษณะของข้อรายการเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องขององค์ประกอบกระบวนการที่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ (Boreen, 2009; Burns et al., 2015; Clark et al., 2015; Coles et al., 2015; Glickman et al., 2001; Goe, 2007; Hudson, 2007; Jonson, 2008; Mena et al., 2016; Reynolds & Middleton, 2005; Stronge et al., 2007; Tillema & Van Der Westhuizen, 2015; คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2551; ทิพย์ภรณ์ รัตนลาภ, 2553; บุษราคัม ดุลบุตร, 2555) ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาจากการนิเทศของอาจารย์ที่เลี้ยงในโรงเรียนเพื่อกำหนดองค์ประกอบของระบบประกันการเรียนรู้

2) การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในช่วงการพัฒนาหัวข้องานวิจัย ได้แก่ อาจารย์ที่เลี้ยงทางโรงเรียนที่เป็นสถาบันให้การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวน 5 คน และนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่เลี้ยงภายใต้แต่ละองค์ประกอบ

3) การยกร่างแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อใช้ในการสำรวจพฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษา

1.3.1 ตัวแปรวิจัย

ผลการศึกษาดูเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดองค์ประกอบหลักของการประกันการเรียนรู้ได้ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กระบวนการพี่เลี้ยง และ 2) ผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวแปรหลักสองตัวแปรในแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือวิจัย

องค์ประกอบของกระบวนการพี่เลี้ยง จำแนกเป็น 1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง วัดจากตัวบ่งชี้ 3 ตัวคือ 1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง 1.2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และ 1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี 2) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา วัดจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว ได้แก่ 2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน 2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน 2.3) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ 2.4) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี

องค์ประกอบของผลการเรียนรู้ วัดจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว คือ 3.1) ความรู้และความสามารถ 3.2) คุณภาพการทำงาน และ 3.3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู

1.3.2 นิยามปฏิบัติการของตัวแปรวิจัย

ภายใต้กรอบของตัวบ่งชี้ดังกล่าว ได้มีการเก็บข้อมูลในช่วงการพัฒนาหัวข้องานวิจัย โดยการสัมภาษณ์อาจารย์พี่เลี้ยงทางโรงเรียนที่เป็นสถาบันให้การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 5 คน และนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 5 ที่อยู่ในช่วงฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 คน ผลของการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและผลการศึกษาดูเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นำมาใช้ประกอบการกำหนดนิยามปฏิบัติการของแต่ละตัวแปรวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) **กระบวนการพี่เลี้ยง** หมายถึง กระบวนการปฏิบัติงานของอาจารย์พี่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย 1.1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และ 1.2) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

1.1) **คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง** หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้นำความรู้และทักษะทั้งหมดที่ศึกษามาใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และ (3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี

1.1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการกระทำของอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อเตรียมตัวก่อนที่จะให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการชี้แจงในของเรื่องภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ ผลลัพธ์ที่คาดหวัง บทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตนักศึกษา การเตรียมตัวในการจัดการเรียนการสอน และการจัดสรรเวลาในการคำปรึกษาชี้แนะ

1.1.2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกของอาจารย์พี่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุนและส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในเรื่องการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา และการเรียนรู้ร่วมกันของนิสิตนักศึกษา

1.1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในฐานะอาจารย์พี่เลี้ยง โดยให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบและความพร้อมต่อการนิเทศ มุ่งมั่นพัฒนานิสิตนักศึกษา และการสื่อสารที่ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดกำลังใจ ความกระตือรือร้น และแรงจูงใจในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1.2) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของอาจารย์พี่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้เรียนรู้ พัฒนาทักษะวิชาชีพครู และการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับการเป็นครู ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (3) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ (4) การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี

1.2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมในเรื่องการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้และพัฒนาสื่อการสอน การวัดและประเมินผล ผู้เรียน และการทำรายงานผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นิสิตนักศึกษาเกิดการปรับปรุงและพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1.2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาในการทำงานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การดูแลนักเรียน การพัฒนาผู้เรียนนอกเหนือเวลาที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียน และการมีส่วนร่วมพบปะผู้ปกครอง

1.2.3) **การทำวิจัยในชั้นเรียน** หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการวิเคราะห์สภาพปัญหาวิจัย วางแผนการทำวิจัย ดำเนินการทำวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการวิจัย และนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

1.2.4) **การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี** หมายถึง การรับรู้ของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน และส่งเสริมแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีจิตใจในความเป็นครู มีน้ำใจ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและใช้วาจาสื่อสารได้เข้าใจตรงกัน

2) **ผลการเรียนรู้** หมายถึง ผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความรู้และความสามารถ 2) คุณภาพการทำงาน และ 3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู

2.1) **ความรู้และความสามารถ** หมายถึง ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับจากการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การทำงานนอกเหนือการสอน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนในฐานะครู

2.2) **คุณภาพการทำงาน** หมายถึง ผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน ผลงานของนิสิตนักศึกษา และความพึงพอใจของผู้เรียนเรียน

2.3) **ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู** หมายถึง ความเชื่อมั่นที่ตนเองมีคุณสมบัติในการจัดการเรียนการสอนและการเป็นครูที่ดีในอนาคต

ผลการกำหนดนิยามปฏิบัติการดังกล่าวข้างต้น ได้นำมาใช้เป็นกรอบในการสร้างตารางโครงสร้างเนื้อหาขององค์ประกอบในโมเดล (Table of Specification) ดังตาราง 3.2 โดยที่การสร้างข้อรายการในแบบสอบถามได้สร้างให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งหมดของอาจารย์ที่เลี้ยงในการให้การนิเทศ โดยไม่ได้กำหนดน้ำหนักความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบ แต่จะกำหนดน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้จากผลการวิเคราะห์โมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 3.2 โครงสร้างเนื้อหาขององค์ประกอบในโมเดลและจำนวนข้อคำถามในเครื่องมือวิจัย

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	จำนวนข้อ
1. กระบวนการพี่เลี้ยง		39
1.1 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	1.1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง	5
	1.2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	7
	1.3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	8
	รวม	20
1.2 สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	2.1 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	7
	2.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	4
	2.3 การทำวิจัยในชั้นเรียน	4
	2.4 การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี	4
	รวม	19
2. ผลการเรียนรู้		23
	3.1 ความรู้และความสามารถ	13
	3.2 คุณภาพการทำงาน	5
	3.3 ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	5
	รวม	23

ตาราง 3.2 แสดงโครงสร้างเนื้อหาขององค์ประกอบในโมเดลและจำนวนข้อคำถามในเครื่องมือวิจัย กระบวนการพี่เลี้ยง ประกอบด้วยข้อรายการที่วัดคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง จำนวน 20 ข้อ และสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาจำนวน 19 ข้อ ส่วนผลการเรียนรู้ มีจำนวน 23 ข้อ รวมข้อรายการทั้งหมดจำนวน 62 ข้อ

1.3.3 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างข้อรายการตามกรอบของตารางโครงสร้างเนื้อหาขององค์ประกอบในโมเดล ภายใต้การชี้แนะของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยที่ลักษณะข้อคำถามของแบบสอบถามเป็นแบบวัดมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ให้คะแนนเรียงลำดับจากน้อยไปมาก ตั้งแต่ 1 (น้อยที่สุด) ถึง 5 (มากที่สุด) มีความหมายของคะแนน คือ ข้อคำถามที่ตรงกับระดับการรับรู้หรือการปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้ 5 คะแนน และข้อคำถามที่ตรงกับระดับการรับรู้หรือระดับการปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดได้ 1 คะแนน

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา พร้อมแบบตรวจความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย และโครงร่างฉบับย่อให้ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คน ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละตัวแปร โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้ (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการนิเทศ การ

ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนอในภาคผนวก ก)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) จะพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC: index of item objective congruence) ในกรณีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ถือว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ จากผู้ทรงคุณวุฒิ คือ 1 เท่ากับ สอดคล้อง 0 เท่ากับ ไม่แน่ใจ และ -1 เท่ากับ ไม่สอดคล้อง

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 6 คน พบว่าข้อคำถามส่วนใหญ่มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 โดยมีเพียง 2 ข้อ ที่มีค่าดัชนี IOC ต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามแต่ละข้อและเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และมีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์บางข้อที่ผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงข้อคำถามใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นจำนวน 10 ข้อ และเพิ่มข้อคำถาม 1 ข้อในตัวเองที่พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษาขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นที่เลี้ยง และเพิ่มข้อคำถาม 1 ข้อในตัวเองที่คุณภาพการทำงานขององค์ประกอบผลการเรียนรู้ และมีการลดข้อคำถาม 1 ข้อในตัวเองที่การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียนขององค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา เนื่องจากมีความซ้ำซ้อนของความหมาย ทำให้ข้อรายการในแบบสอบถามจากเดิมมีจำนวน 61 ข้อ เพิ่มเป็นจำนวนทั้งหมด 62 ข้อ จากนั้นจึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาให้พิจารณาแก้ไขตามความเหมาะสม รายละเอียดดังตาราง 3.3

ตาราง 3.3 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

องค์ประกอบการวัด	ค่า IOC			จำนวนข้อ	สรุปข้อเสนอแนะ
	น้อยกว่า 0.50	0.50 - 0.99	1.00		
1. คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นที่เลี้ยง					
1.1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง	1	3	1	5	- ปรับข้อความให้มีภาษาและความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น - เพิ่มข้อคำถาม 1 ข้อ ให้ครอบคลุมนิยามปฏิบัติการ (ข้อ 12)
1.2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	0	1	5	6	
1.3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นที่เลี้ยงที่ดี	0	2	6	8	

องค์ประกอบการวัด	ค่า IOC			จำนวน ข้อ	สรุปข้อเสนอแนะ
	น้อยกว่า 0.50	0.50 - 0.99	1.00		
2. สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา					
2.1 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	0	3	4	7	- ปรับข้อความให้มีภาษาให้เหมาะสมกับบริบทของตัวอย่างวิจัย และเรียบเรียงภาษา เพื่อให้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น - ลดข้อคำถามที่มีความหมายซ้ำซ้อนออก (ข้อ 31)
2.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	0	3	2	5	
2.3 การทำวิจัยในชั้นเรียน	0	3	1	4	
2.4 การประพุดิตนในฐานะครูที่ดี	0	0	4	4	
3. ผลการเรียนรู้					
3.1 ความรู้ความสามารถ	0	4	9	13	- ปรับข้อความให้มีความหมายชัดเจนขึ้น, เรียบเรียงภาษาเพื่อให้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น - เพิ่มข้อคำถาม 1 ข้อ เนื่องจากข้อคำถามที่ 56 มีสองบริบทที่อยู่ในข้อคำถามเดียวกัน (ข้อ 57)
3.2 คุณภาพการทำงาน	1	0	3	4	
3.3 ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	0	2	3	5	
รวม	2	21	38	61	

เมื่อปรับปรุงเครื่องมือวิจัยตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว นำเครื่องมือที่ปรับแก้ฉบับดังกล่าวไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิตนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในปีการศึกษา 2558 ที่ไม่ใช่ตัวอย่างวิจัยกับตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยวิเคราะห์ค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยมีเกณฑ์การประเมินความเที่ยงตามหลักของ George and Mallery (2003) คือ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามากกว่า 0.90 จะมีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 0.89 จะมีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ดี ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.70 ถึง 0.79 มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 0.69 มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.5 ถึง 0.59 มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาน้อยกว่า 0.50 มีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับไม่ได้

การทดลองใช้แบบสอบถามกับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ไม่ใช่ตัวอย่างวิจัยพบว่า แบบสอบถามมีค่าความเที่ยงของตัวแปรทุกตัวตั้งแต่ 0.74 ถึง 0.94 อยู่ในเกณฑ์พอใช้

ถึงดีมาก และเมื่อนำแบบสอบถามไปใช้กับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นตัวอย่าง วิจัยมีค่าความเที่ยงของตัวแปรทุกตัวตั้งแต่ 0.83 ถึง 0.96 อยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก โดยที่ค่าความเที่ยงขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และองค์ประกอบผลการเรียนรู้ มีค่าตั้งแต่ 0.84 ถึง 0.92 และค่าความเที่ยงของตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าอยู่ระหว่าง 0.83 ถึง 0.96 รายละเอียดดังตาราง 3.4

ตาราง 3.4 ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคระหว่างกลุ่มทดลองใช้และตัวอย่างวิจัยที่ใช้จริง

ตัวแปร	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยงของครอนบาค		
		ทดลองใช้ (40 คน)	ใช้จริง (803 คน)	
1	คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	20	0.89	0.92
1.1	การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง	5	0.83	0.88
1.2	พฤติกรรมในการให้การชี้แนะให้คำปรึกษา	7	0.87	0.93
1.3	การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	8	0.94	0.95
2	สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	19	0.88	0.89
2.1	การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	7	0.94	0.93
2.2	การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	4	0.76	0.83
2.3	การทำวิจัยในชั้นเรียน	4	0.94	0.96
2.4	การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี	4	0.92	0.93
3	ผลการเรียนรู้	23	0.79	0.84
3.1	ความรู้และความสามารถ	13	0.94	0.92
3.2	คุณภาพการทำงาน	5	0.74	0.83
3.3	ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	5	0.84	0.89

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) ของตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร ได้แก่ กระบวนการพี่เลี้ยง (PRO_TEA) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) และผลการเรียนรู้ (OUT_STU) โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรม Mplus Version 7 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรมีรายละเอียดดังนี้

(1) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.64 ถึง 0.79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 ทุกคู่ มีความสัมพันธ์ทางบวกขนาดสูงทุกตัวบ่งชี้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุดคือ การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_TEA) กับพฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) เท่ากับ 0.79 และตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุดคือ พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) กับ การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ROLE_TEA) เท่ากับ 0.64 เมื่อพิจารณาค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 68.33 ($p < .00$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.70 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ผลการทดสอบตัวบ่งชี้ การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_TEA) ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) และตัวบ่งชี้การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ROLE_TEA) มีความสัมพันธ์กันมากพอและมีความเหมาะสมที่นำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ รายละเอียดดังตาราง 3.5

ตาราง 3.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้		
	PRE_TEA	BEA_TEA	ROLE_TEA
1. การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_TEA)	1.00		
2. พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA)	0.79*	1.00	
3. การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ROLE_TEA)	0.76*	0.64*	1.00
<i>M</i>	4.20	4.18	4.43
<i>SD</i>	0.60	0.63	0.67

หมายเหตุ: KMO = 0.70, Bartlett's Test of Sphericity = 68.33, $df = 3$, $p = .00$, $n = 40$,
* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-square = 0.83, $df = 1$, $p = 0.36$) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (CFI) เท่ากับ 1.00 มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.00 มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าสัดส่วนระหว่างไค-สแควร์กับองศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 0.83 มีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปมาตรฐาน (β) ของตัวแปรในโมเดลพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่าเป็นบวกขนาดตั้งแต่ 0.80 ถึง 0.92 และทุกตัว

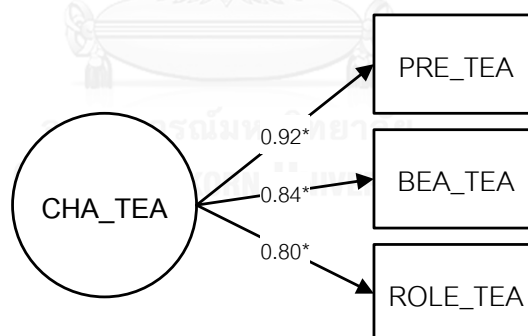
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนอธิบายได้ด้วยคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) ร้อยละ 85.00 จากผลการวิเคราะห์แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 3 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง รายละเอียดดังตาราง 3.6 และภาพ 3.1

ตาราง 3.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

ตัวแปรสังเกตได้	β	SE	t	R ²
1. การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_TEA)	0.92	0.02	54.34*	0.85
2. พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA)	0.84	0.06	14.51*	0.70
3. การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ROLE_TEA)	0.80	0.07	12.08*	0.64

Chi-square = 0.83, df=1, $p = 0.36$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.00

หมายเหตุ: * $p < .05$, β คือ ค่านำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน, SE คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Chi-square = 0.83, df = 1, $p = 0.36$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.00

ภาพ 3.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

(2) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.55 ถึง 0.84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ มีความสัมพันธ์ทางบวกขนาดปานกลางถึงขนาดสูง โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุดคือ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU) กับการปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU) เท่ากับ 0.84 และตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุดคือ การทำวิจัยในชั้นเรียน (RES_STU) กับการปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU) เท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณาค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 98.24 ($p < .00$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.69 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ผลการทดสอบตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU) ตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (TASK_STU) ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน (RES_STU) และตัวบ่งชี้การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU) มีความสัมพันธ์กันมากพอและมีความเหมาะสมที่นำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ รายละเอียดดังตาราง 3.7

ตาราง 3.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้			
	INS_STU	TASK_STU	RES_STU	PERF_STU
1. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU)	1.00			
2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (TASK_STU)	0.60*	1.00		
3. การทำวิจัยในชั้นเรียน (RES_STU)	0.68*	0.65*	1.00	
4. การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU)	0.84*	0.67*	0.55*	1.00
<i>M</i>	4.24	4.11	3.78	4.47
<i>SD</i>	0.66	0.57	0.86	0.64

หมายเหตุ: KMO = 0.69, Bartlett's Test of Sphericity = 98.24, $df = 6$, $p = .00$, $n = 40$,
* $p < .05$

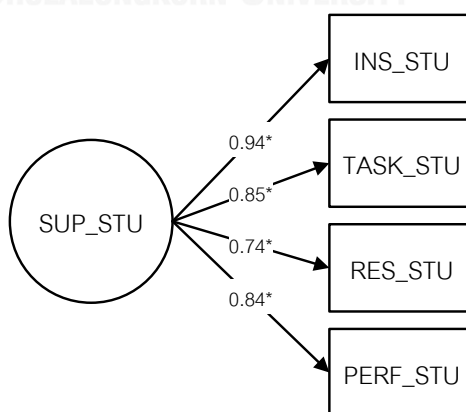
ผลการวิเคราะห์หองค้ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-square = 3.58, df = 2, $p = 0.17$) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (CFI) เท่ากับ 0.98 มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.14 มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าสัดส่วนระหว่างไค-สแควร์กับองศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 1.79 มีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักหองค้ประกอบในรูปมาตรฐาน (β) ของตัวแปรในโมเดลพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่าเป็นบวกขนาดตั้งแต่ 0.74 ถึง 0.94 และทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนอธิบายได้ด้วยสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) ร้อยละ 88.00 จากผลการวิเคราะห์แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของหองค้ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา รายละเอียดดังตาราง 3.8 และภาพ 3.2

ตาราง 3.8 ผลการวิเคราะห์หองค้ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

ตัวแปรสังเกตได้	β	SE	t	R ²
1. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU)	0.94	0.01	68.23*	0.88
2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (TASK_STU)	0.85	0.07	11.76*	0.72
3. การทำวิจัยในชั้นเรียน (RES_STU)	0.74	0.07	10.21*	0.55
4. การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU)	0.84	0.05	16.93*	0.71

Chi-square = 3.58, df=2, $p = 0.17$, CFI = 0.98, TLI = 0.53, RMSEA = 0.14

หมายเหตุ: * $p < .05$, β คือ ค่าน้ำหนักหองค้ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน, SE คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Chi-square = 3.58, df=2, $p = 0.17$, CFI = 0.98, TLI = 0.53, RMSEA = 0.14

ภาพ 3.2 ผลการวิเคราะห์หองค้ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัด

ตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

3) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบผลการเรียนรู้ (OUT_STU) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.43 ถึง 0.76 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ มีความสัมพันธ์ทางบวกขนาดปานกลางถึงขนาดใหญ่ โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุดคือ ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) กับคุณภาพการทำงาน (QUA_STU) เท่ากับ 0.76 และตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุดคือ คุณภาพการทำงาน (QUA_STU) กับความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู (FEEL_STU) เท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณาค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 41.95 ($p < .00$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.64 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน (QUA_STU) และตัวบ่งชี้ความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู (FEEL_STU) มีความสัมพันธ์กันมากพอและมีความเหมาะสมที่นำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ รายละเอียดตารางดัง 3.9 และภาพ 3.3

ตาราง 3.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดตัวแปรผลการเรียนรู้

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้		
	KNOW_STU	QUA_STU	FEEL_STU
1. ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU)	1.00		
2. คุณภาพการทำงาน (QUA_STU)	0.76*	1.00	
3. ความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู (FEEL_STU)	0.48*	0.43*	1.00
<i>M</i>	4.21	4.21	4.53
<i>SD</i>	0.52	0.51	0.50

หมายเหตุ: KMO = 0.64, Bartlett's Test of Sphericity = 41.95, $df = 3$, $p = .00$, $n = 40$,
* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรตัวแปรผลการเรียนรู้ (OUT_STU) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-square = 0.07, $df = 1$, $p = 0.79$) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (CFI) เท่ากับ 1.00 มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.00 มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าสัดส่วนระหว่างไค-สแควร์กับองศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 0.07 มีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับ

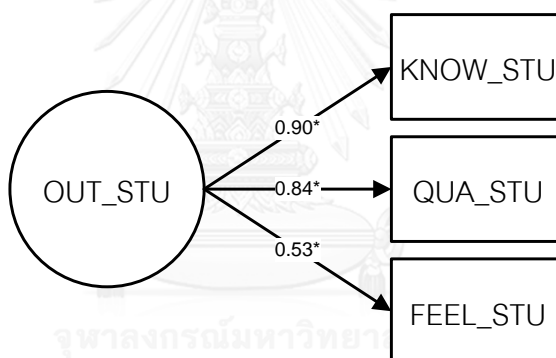
ข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปมาตรฐาน (β) ของตัวแปรในโมเดลพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่าเป็นบวกขนาดตั้งแต่ 0.53 ถึง 0.90 และทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญสูงที่สุดคือ ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) เท่ากับ 0.90 และโดยมีสัดส่วนความแปรปรวนอธิบายได้ด้วยผลการเรียนรู้ (OUT_STU) ร้อยละ 81 จากผลการวิเคราะห์แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 3 ตัวเป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบผลการเรียนรู้ รายละเอียดดังตาราง 3.10 และภาพ 3.3

ตาราง 3.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรผลการเรียนรู้

ตัวแปรสังเกตได้	β	SE	t	R ²
1. ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU)	0.90	0.02	37.77*	0.81
2. คุณภาพการทำงาน (QUA_STU)	0.84	0.07	12.87*	0.70
3. ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู (FEEL_STU)	0.53	0.13	4.12*	0.28

Chi-square = 0.07, df=1, $p = 0.79$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.00

หมายเหตุ: * $p < .05$, β คือ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน, SE คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Chi-square = 0.07, df=1, $p = 0.79$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.00

ภาพ 3.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรผลการเรียนรู้

4) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรกระบวนการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่า ตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) และตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) มีความสัมพันธ์กันเท่ากับ 0.89 มีความสัมพันธ์ทางบวกขนาดสูงมาก เมื่อพิจารณาค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 59.22 ($p < .00$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.50 มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็น

พี่เลี้ยง (CHA_TEA) และตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) มีความสัมพันธ์กันมากพอและมีความเหมาะสมที่นำไปวิเคราะห์หองค์ประกอบได้ รายละเอียดดังตาราง 3.11

ตาราง 3.11 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรในโมเดลการวัดตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยง

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้	
	CHA_TEA	SUP_STU
1. คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA)	1.00	
2. สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU)	0.89*	1.00
<i>M</i>	4.29	0.58
<i>SD</i>	4.16	0.59

หมายเหตุ: KMO = 0.50, Bartlett's Test of Sphericity = 59.22, $df = 1$, $p = .00$, $n = 40$,
* $p < .05$

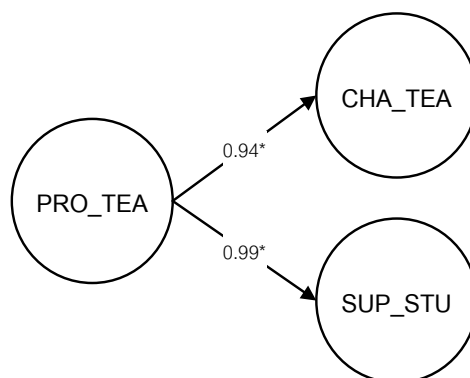
ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดตัวแปรตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยง (PRO_TEA) พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-square = 15.71, $df = 9$, $p = 0.07$) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (CFI) เท่ากับ 0.97 มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.13 มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าสัดส่วนระหว่างไค-สแควร์กับองศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 1.75 มีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปมาตรฐาน (β) ของตัวแปรในโมเดลพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่าเป็นบวกขนาดตั้งแต่ 0.94 ถึง 0.99 และทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนอธิบายได้ด้วยผลการเรียนรู้ (OUT_STU) ร้อยละ 99.00 จากผลการวิเคราะห์แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัวเป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยง รายละเอียดดังตาราง 3.12 และภาพ 3.4

ตาราง 3.12 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยง

ตัวแปร	β	SE	t	R ²
1. คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA)	0.94	0.02	52.84*	0.89
2. สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU)	0.99	0.06	17.20*	0.99

Chi-square = 15.71, $df=9$, $p = 0.07$, CFI = 0.97, TLI = 0.93, RMSEA = 0.13

หมายเหตุ: * $p < .05$, β คือ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน, SE คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Chi-square = 15.71, df = 9, $p = 0.07$, CFI = 0.97, TLI = 0.93, RMSEA = 0.13

ภาพ 3.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดตัวแปรกระบวนการที่เลี้ยง

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยมีการติดต่อกับมหาวิทยาลัยที่มีตัวอย่างวิจัย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัยและขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ ผู้ประสานงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเก็บข้อมูลครั้งนี้ โดยแจกแบบสอบถามให้นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่อยู่ในช่วงภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558 ในวันและเวลาที่นิสิตนักศึกษากลับไปประชุมที่คณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ของตน และรับแบบสอบถามคืนในวันเดียวกัน จากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามทั้งสิ้น 1,000 ฉบับ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และสามารถนำไปวิเคราะห์ได้จำนวน 803 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 80.30 ถือเป็นจำนวนที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้สถิติเชิงบรรยายเพื่ออธิบายลักษณะกระจายและการแจกแจงของข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างและตัวแปรวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ความเบ้ (Sk) และความโด่ง (Ku) โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 21 และสถิติเชิงสรุปอ้างอิง เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1

การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุระบบการประกันการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) และวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของตัวแปรในโมเดล โดยใช้โปรแกรม Mplus Version 7 เพื่อนำมากำหนดน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตอนที่ 2 การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มาใช้ในการพัฒนาแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินโดยการด้านความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) ด้วยการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มผู้ชัด (known groups) และด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) และความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินจากผู้ใช้ โดยแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นให้อาจารย์ที่เลี้ยงที่ปฏิบัติหน้าที่การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ประเมินกระบวนการเป็นพี่เลี้ยงของตนเอง เพื่อช่วยตรวจสอบและติดตามการนิเทศของอาจารย์ที่เลี้ยงและเห็นแนวทางที่ควรปฏิบัติในการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงนำไปสู่ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครู

ลักษณะของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครูในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบตรวจสอบรายการ แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ และมีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 10 ตัว โดยเกณฑ์การให้ระดับคะแนนของผลการประเมินคุณภาพแต่ละตัวบ่งชี้ 3 ระดับ ได้แก่ ดี (3 คะแนน) พอใช้ (2 คะแนน) และควรปรับปรุง (1 คะแนน) หลังจากประเมินครบทั้ง 10 ตัวบ่งชี้ แล้วให้สรุปผลการประเมินในรูปแบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากนั้นให้รวมคะแนนของแต่ละองค์ประกอบ แล้วตัดสินผลการประเมินขององค์ประกอบตามเกณฑ์ 3 ระดับ ได้แก่ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง โดยผลการประเมินอยู่ในระดับดี หมายถึง อาจารย์ที่เลี้ยงทำหน้าที่ตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับที่ดี

ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภายใต้การนิเทศของอาจารย์นั้น และถือว่าเป็นแบบอย่างของอาจารย์ที่เลี้ยงที่ดี ระดับพอใช้ หมายถึง อาจารย์ที่เลี้ยงทำหน้าที่ตามเกณฑ์มาตรฐานใช้ได้ แต่จะให้ดียิ่งขึ้น ควรพิจารณาข้อด้อยที่ยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้ และระดับควรปรับปรุง หมายถึง อาจารย์ที่เลี้ยงควรพิจารณาข้อด้อยที่ยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้

องค์ประกอบของแบบประเมิน

แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์ที่เลี้ยงที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถกำหนดหัวข้อของแบบประเมินได้ดังต่อไปนี้

1. คำชี้แจงของการใช้แบบประเมิน
2. จุดมุ่งหมายของแบบประเมิน
3. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันการเรียนรู้ของแบบประเมิน
4. เกณฑ์การให้ระดับคะแนนของแบบประเมิน
5. แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์ที่เลี้ยง
6. แบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
7. การใช้ประโยชน์จากผลการประเมินตนเองด้านการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

ตัวอย่าง แบบประเมิน

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน ที่อยู่หน้าข้อรายการที่ท่านมีหรือได้ปฏิบัติจริงในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)

องค์ประกอบ 1: คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง			
ตัวบ่งชี้ 1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง			
☐	1. ท่านชี้แจงภาระงานที่นิสิตนักศึกษาต้องรับผิดชอบในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น ปริมาณงานสอน งานนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)		
☐	2. ท่านชี้แจงบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงและบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น การทำข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน การมอบหมายภาระงาน การกำหนดส่งงาน การประเมินผลนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)		
☐	3. ท่านชี้แจงผลลัพธ์ที่คาดหวังจากตัวนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น เกณฑ์การประเมินคุณภาพของงานสอน งานอื่นนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติตนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)		
☐	4. ท่านเตรียมตัวอย่างเอกสารหรือข้อมูลที่เป็นต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่นิสิตนักศึกษา (เช่น การกำหนดการสอน คู่มือการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานและตัวชี้วัด สื่อ/นวัตกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)		
☐	5. ท่านจัดเตรียมตารางเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษาอย่างเป็นระบบ		
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ)	☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ)	☐ 3) ดี (4-5 ข้อ)

ตัวอย่าง แบบรายงานผลการประเมิน

คำชี้แจง โปรดนำผลการประเมินในตัวบ่งชี้ข้างหน้ามาลงในแบบรายงานผลการประเมินในหน้านี้ทุกตัวบ่งชี้ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ควรปรับปรุง (1)	พอใช้ (2)	ดี (3)	ผลประเมินขององค์ประกอบ
องค์ประกอบ 1: คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง				○ (1) ควรปรับปรุง (3-5 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง				○ (2) พอใช้ (6-7 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา				○ (3) ดี (8-9 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี				
รวมคะแนนองค์ประกอบ 1 <input type="text"/> คะแนน				

ผู้วิจัยทำการร่างแบบประเมินและเสนอขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปทดลองใช้กับอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษา จำนวน 24 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นด้วยความตรงเชิงจำแนกด้วยการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มผู้รู้ชัด ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินจากผู้ใช้ที่เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ มีการตรวจสอบคุณภาพของประเมิน 3 ด้าน โดยเก็บข้อมูลจากอาจารย์พี่เลี้ยงที่โรงเรียน เกณฑ์การคัดเลือกอาจารย์พี่เลี้ยงโดยพิจารณาจากประสบการณ์การสอนและการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงมี 2 ประการ คือ 1) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอนในโรงเรียนอย่างน้อย 4 ปี และ 2) ได้รับการแต่งตั้งจากทางโรงเรียนให้เป็นอาจารย์พี่เลี้ยงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษาอย่างน้อย 2 ปี หลังจากที่ได้คัดเลือกอาจารย์พี่เลี้ยงเรียบร้อยแล้ว ก็สอบถามนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของอาจารย์พี่เลี้ยงแต่ละคนเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่ออาจารย์พี่เลี้ยงของตนในประเด็นดังนี้ 1) อาจารย์พี่เลี้ยงมีลักษณะการให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาเป็นอย่างไร 2) อาจารย์พี่เลี้ยงดูแล กำกับ และติดตามการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาอย่างไร 3) ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างไร และ 4) ขอให้นิสิตนักศึกษาระบุว่าอาจารย์พี่เลี้ยงของตนมีความเหมาะสมของการทำหน้าที่ใน

การเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากความเหมาะสมในการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยง จากนั้นผู้วิจัยได้ติดต่อขอความอนุเคราะห์ร่วมมือจากอาจารย์พี่เลี้ยงที่ตรงตามเกณฑ์การคัดเลือก ให้เป็นผู้ตอบแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ จำนวน 24 คน โดยแบ่งเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสมจำนวน 12 คน และอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศไม่ค่อยเหมาะสมจำนวน 12 คน ในมุมมองของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินจากการนำไปทดลองใช้กับอาจารย์พี่เลี้ยง โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินด้านความตรงเชิงจำแนกด้วยการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มผู้รู้ชัด ด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยการใช้โปรแกรม SPSS for windows version 21 และความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินจากผู้ที่เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 2) พัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัยและค่าสถิติบรรยายของตัวแปรวิจัย ตอนที่ 2 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และตอนที่ 3 แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและความหมายของแต่ละสัญลักษณ์ไว้ดังนี้

สัญลักษณ์แทนตัวแปร

PRO_TEA	หมายถึง	กระบวนการพี่เลี้ยง
CHA_TEA	หมายถึง	คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง
PRE_TEA	หมายถึง	การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง
BEA_TEA	หมายถึง	พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา
ROLE_TEA	หมายถึง	การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี
SUP_STU	หมายถึง	สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา
INS_STU	หมายถึง	การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
TASK_STU	หมายถึง	การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน
RES_STU	หมายถึง	การทำวิจัยในชั้นเรียน
PERF_STU	หมายถึง	การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี
OUT_STU	หมายถึง	ผลการเรียนรู้
KNOW_STU	หมายถึง	ความรู้และความสามารถ
QUA_STU	หมายถึง	คุณภาพการทำงาน
FEEL_STU	หมายถึง	ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัยและค่าสถิติบรรยายของตัวแปรวิจัย

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย

การนำเสนอข้อมูลภูมิหลังของตัวอย่างวิจัย ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย ได้แก่ เพศ จำนวนสาขาวิชา/วิชาเอก สังกัดของโรงเรียน ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู ระดับชั้นที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน จำนวนคาบเรียนที่ได้รับมอบหมาย ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครูในภาคเรียนที่ผ่านมา จำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงโรงเรียน และประสบการณ์ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครูของอาจารย์พี่เลี้ยง รายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

การเก็บข้อมูลตามกรอบการสุ่มตัวอย่างจำนวน 803 คน ที่เป็นนิสิตนักศึกษาซึ่งอยู่ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู ปีการศึกษา 2558 จากมหาวิทยาลัยจำนวน 4 แห่ง ผลการวิเคราะห์ของข้อมูลพื้นฐานวิจัยพบว่า ตัวอย่างวิจัยเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 74.12) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 25.88) ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาที่มีวิชาเอกเพียง 1 วิชา (ร้อยละ 87.92) และที่เหลือมีวิชาเอกมากกว่า 1 วิชา (ร้อยละ 12.08) ทั้งนี้โรงเรียนที่นิสิตนักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครูจะอยู่ที่สังกัดของรัฐบาลมากที่สุด (ร้อยละ 72.35) รองลงมาเป็นสังกัดมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 15.32) ส่วนระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำการสอน พบว่าเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และปวช. มากที่สุด (ร้อยละ 33.50) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (ร้อยละ 25.00) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 21.00) สำหรับผู้ที่สอนทั้งระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 20.50) นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำการสอนวิชาต่าง ๆ จำนวน 8 คาบเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 25.40) ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครูของนิสิตนักศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ได้เกรด ระดับ 4.00 (A) มากที่สุด (ร้อยละ 94.47.30) รองลงมาคือ ระดับ 3.50 (B+) (ร้อยละ 4.74) และระดับ 3.00 (B) น้อยที่สุด (ร้อยละ 0.79) ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครู นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน (ร้อยละ 72.25) และที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน (ร้อยละ 27.75) ตัวอย่างวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.59) ให้ข้อมูลว่าอาจารย์พี่เลี้ยงของตนเองมีประสบการณ์ในการนิเทศ รายละเอียดทั้งหมดปรากฏดังตาราง 4.1

ข้อมูลในตาราง 4.1 ชี้ให้เห็นว่าลักษณะของภูมิหลังของตัวอย่างวิจัยที่จัดเก็บได้มีความคล้ายคลึงกันระหว่างมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง ที่มีความแตกต่างไปบ้าง คือ ผู้ตอบแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยที่ 2 จะฝึกประสบการณ์วิชาชีพอครูในโรงเรียนสังกัดเอกชนมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น นิสิตนักศึกษามีจำนวนสาขาวิชา/วิชาเอกมากกว่า 1 วิชา และมีจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1

คน มากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น และผู้ตอบแบบสอบถามในมหาวิทยาลัยที่ 3 ไม่มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย และได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและปวช. มากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น

ตาราง 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างวิจัย จำแนกตามมหาวิทยาลัย

ข้อมูลพื้นฐาน	มหาวิทยาลัยที่ 1		มหาวิทยาลัยที่ 2		มหาวิทยาลัยที่ 3		มหาวิทยาลัยที่ 4		รวม	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
เพศ										
ชาย	72	33.33	65	32.50	31	15.12	38	21.71	206	25.88
หญิง	144	66.67	135	67.50	174	84.88	137	78.29	590	74.12
รวม	216	100.00	200	100.00	205	100.00	175	100.00	796	100.00
จำนวนสาขาวิชา/วิชาเอก										
หนึ่งวิชาเอก	214	97.27	125	63.50	190	93.14	176	98.88	706	87.92
มากกว่า 1 วิชาเอก	6	2.73	75	36.50	14	6.86	2	1.12	97	12.08
รวม	220	100.00	200	100.00	204	100.00	178	100.00	803	100.00
สังกัดของโรงเรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู										
รัฐบาล	138	62.73	126	63.00	172	83.90	142	79.78	581	72.35
เอกชน	13	5.91	38	19.00	17	8.29	7	3.93	75	9.34
มหาวิทยาลัย	68	30.91	34	17.00	0	0.00	22	12.36	123	15.32
อื่นๆ *	1	0.45	2	1.00	16	7.80	7	3.93	24	2.99
รวม	220	100.00	200	100.00	205	100.00	178	100.00	803	100.00
ระดับชั้นที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน										
ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาตอนต้น	61	37.20	41	25.00	4	2.44	58	35.37	164	20.50
มัธยมศึกษาตอนต้น และปวช.	48	17.91	37	13.81	117	43.66	66	24.63	268	33.50
มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย	55	27.50	79	39.50	48	24.00	18	9.00	200	25.00
มัธยมศึกษาตอน ปลาย	55	32.74	42	25.00	36	21.43	35	20.83	168	21.00

ข้อมูลพื้นฐาน	มหาวิทยาลัยที่ 1		มหาวิทยาลัยที่ 2		มหาวิทยาลัยที่ 3		มหาวิทยาลัยที่ 4		รวม	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
รวม	219	100.00	199	100.00	205	100.00	177	100.00	800	100.00
จำนวนคาบเรียนที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนในหนึ่งสัปดาห์										
น้อยกว่า 8 คาบเรียน	2	0.91	21	10.50	2	0.98	6	3.37	31	3.86
8 คาบเรียน	83	37.73	75	37.50	16	7.80	51	28.65	225	28.02
9 คาบเรียน	37	16.82	32	16.00	87	42.44	48	26.97	204	25.40
10 คาบเรียน	58	26.36	57	28.50	29	14.15	20	11.24	164	20.42
มากกว่า 10 คาบเรียน	40	18.18	15	7.50	71	34.63	53	29.78	179	22.29
รวม	220	100.00	200	100.00	205	100.00	178	100.00	803	100.00
ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคเรียนที่ผ่านมา										
ระดับ 4.00 (A)	203	98.54	178	93.19	189	95.94	147	89.09	717	94.47
ระดับ 3.50 (B+)	1	0.49	12	6.28	6	3.05	17	10.30	36	4.74
ระดับ 3.00 (B)	2	0.97	1	0.52	2	1.02	1	0.61	6	0.79
รวม	206	100.00	191	100.00	197	100.00	165	100.00	759	100.00
จำนวนอาจารย์ที่เลี้ยงโรงเรียน										
1 คน	148	67.89	66	33.00	195	95.12	169	95.48	578	72.25
มากกว่า 1 คน	70	32.11	134	67.00	10	4.88	8	4.52	222	27.75
รวม	218	100.00	200	100.00	205	100.00	177	100.00	800	100.00
ประสบการณ์ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของอาจารย์ที่เลี้ยง										
ไม่มีประสบการณ์	12	5.58	20	10.15	42	20.69	24	13.71	98	12.41
มีประสบการณ์	203	94.42	177	89.85	161	79.31	151	86.29	692	87.59
รวม	215	100.00	197	100.00	203	100.00	175	100.00	790	100.00

หมายเหตุอื่น ๆ * หมายถึง สังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสังกัดเทศบาล, ระดับชั้นก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำการสอนจะอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

1.2 การวิเคราะห์สภาพของตัวแปรวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปรวิจัย และ 2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรวิจัย

1.2.1 ข้อมูลสภาพของตัวแปรวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อรายงานสภาพของตัวแปรวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการประกันการเรียนรู้ของอาจารย์พี่เลี้ยง จะมีตัวแปรวิจัยตามองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กระบวนการพี่เลี้ยง และ 2) ผลการเรียนรู้ โดยที่องค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยงประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ทั้งนี้องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ ตัวบ่งชี้การสร้าง ความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และตัวบ่งชี้การแสดงผลงานที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัว ได้แก่ ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน และตัวบ่งชี้การประพฤติตน ในฐานะครูที่ดี ส่วนองค์ประกอบของผลการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัว ได้แก่ ตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วย ค่าสถิติพื้นฐานที่มาจากการตอบข้อรายการต่างของแต่ละตัวแปร ประกอบด้วย ความถี่ของข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ค่าสูงสุด (max) ค่าต่ำสุด (min) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยของระดับตัวแปรวิจัย ดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของระดับในการตอบต่ำกว่า 2.50 หมายถึง ตัวแปรวิจัยอยู่ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ยของระดับในการตอบอยู่ระหว่าง 2.51 ถึง 3.75 หมายถึง ตัวแปรวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง และ คะแนนเฉลี่ยของระดับในการตอบอยู่ระหว่าง 3.76 ถึง 5.00 หมายถึง ตัวแปรวิจัยอยู่ในระดับมาก

1.2.1.1 กระบวนการพี่เลี้ยง

การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ย (M) ของกระบวนการพี่เลี้ยงมีค่าเท่ากับ 3.85 (มีค่าระหว่าง 1 ถึง 5) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.77 แสดงว่า นิสิตนักศึกษา มีการรับรู้กระบวนการพี่เลี้ยงในระดับมาก ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) เท่ากับร้อยละ 20.03 เมื่อพิจารณา ค่าความเบ้ (Sk) พบว่า กระบวนการพี่เลี้ยงมีค่าความเบ้เป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินพฤติกรรมของอาจารย์พี่

เฉลี่ยในกระบวนการที่เลี้ยงสูงกว่าค่าเฉลี่ย และเมื่อพิจารณาค่าความโค้ง (Ku) พบว่า ค่าความโค้งของกระบวนการที่เลี้ยงมีค่าเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรมีลักษณะเป็นโค้งสูงกว่าปกติ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินระดับการแสดงออกพฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในกระบวนการที่เลี้ยงเกาะกลุ่มกัน

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง 2) การกระจายและแจกแจงของข้อมูลคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง 3) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และ 4) การกระจายและแจกแจงของข้อมูลสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 3.91 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.80 แสดงว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการรับรู้คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงในระดับมาก โดยที่องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง วิเคราะห์จาก 3 ตัวบ่งชี้ คือ การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และการแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวบ่งชี้มีค่าอยู่ระหว่าง 3.78 ถึง 4.04 และพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 0.83 ถึง 0.87 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี ($M = 4.04$, $SD = 0.87$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดีในระดับมาก รองลงมาคือ พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา ($M = 3.84$, $SD = 0.87$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดีในระดับมาก และการสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง ($M = 3.78$, $SD = 0.82$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยงในระดับมาก ตามลำดับรายละเอียดดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับในการตอบ (ร้อยละ)						n	M	SD
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม			
1. คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง								3.91	0.80	
								ระดับมาก		
1.1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง								3.78	0.83	
								ระดับมาก		
1	การชี้แจงภาระงานที่ท่านต้องรับผิดชอบในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (เช่น ปริมาณงานสอน งานนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)	1.40	56.40	18.10	44.20	30.00	100	803	3.95	0.93
2	การชี้แจงผลลัพธ์ที่คาดหวังจากตัวท่านในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น เกณฑ์การประเมินคุณภาพของงานสอน งานนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติงานของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)	1.90	8.80	23.70	46.90	18.70	100	803	3.72	0.93
3	การชี้แจงบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงและบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น การทำข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน การมอบหมายภาระงาน การกำหนดส่งงาน การประเมินผลนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)	11.60	7.20	18.20	42.50	30.50	100	803	3.93	0.96
4	การเตรียมตัวอย่างเอกสารหรือข้อมูลที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่ท่าน (เช่น การกำหนดการสอน คู่มือการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานและตัวชี้วัด สื่อ/นวัตกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)	4.60	9.20	24.00	36.00	26.20	100	803	3.70	1.09
5	การจัดเตรียมตารางเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่ท่านอย่างเป็นระบบ	5.60	11.08	24.66	36.49	22.17	100	803	3.59	1.12
1.2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะให้คำปรึกษา								3.84	0.87	
								ระดับมาก		
6	การตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของท่านล่วงหน้าก่อนการสอนและชี้แนะทางการปรับปรุงพัฒนา	3.99	8.09	20.17	36.74	31.01	100	803	3.83	1.08
7	การสังเกตการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ท่านที่เหมาะสมในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	3.10	7.50	20.00	37.70	31.60	100	803	3.87	1.04

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับในการตอบ (ร้อยละ)						n	M	SD
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม			
8	การชี้แนะแนวทางการเสริมจุดแข็งและจุดอ่อน ที่ควรปรับปรุงในตัวท่านชัดเจน ทำให้ท่านเห็น แนวทางในการพัฒนาตนเองได้	2.40	7.10	19.70	38.00	32.90	100	803	3.92	1.01
9	การชี้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ เหมาะสมแก่นักเรียนภายใต้ความถนัดหรือ ศักยภาพที่ท่านมี	2.86	7.22	22.17	40.97	26.77	100	803	3.82	1.00
10	การปรับหรือใช้วิธีการชี้แนะด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ท่านเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้มี ประสิทธิภาพ	3.00	7.10	20.20	41.10	28.60	100	803	3.85	1.01
11	การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อน นิสิตนักศึกษา ระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครู (เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังเกตการ สอนซึ่งกันและกัน การวิพากษ์การสอน)	4.90	9.00	21.80	40.50	23.90	100	803	3.70	1.08
12	การเปิดโอกาสให้ท่านได้สังเกตการสอน ของอาจารย์ที่เลี้ยงเพื่อเป็นแนวทางในการ จัดการเรียนการสอนของท่าน	4.60	8.70	18.10	31.30	37.40	100	803	3.88	1.14
1.3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี								4.04	0.87	
								ระดับมาก		
13	การให้กำลังใจแก่ท่านในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู ทำให้รู้สึกว่าการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูไม่ใช่เรื่องยาก	4.73	6.35	16.06	28.77	44.08	100	803	4.01	1.13
14	การสื่อสารกับท่านอย่างเป็นกันเอง ฝึกให้กล้า แสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ อาจารย์ที่เลี้ยง	3.60	4.90	14.40	33.50	43.60	100	803	4.09	1.05
15	ความพร้อมให้ความช่วยเหลือเมื่อท่านมี ปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	2.49	3.61	15.94	32.38	45.58	100	803	4.15	0.98
16	การกระตุ้นให้ท่านกระตือรือร้นในการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู	2.62	5.85	19.18	41.34	31.01	100	803	3.92	0.98
17	การสร้างแรงจูงใจให้ท่านรู้สึกว่าครูเป็น อาชีพที่ได้ช่วยเหลือนักเรียน	3.50	5.20	19.60	38.20	33.50	100	803	3.93	1.03
18	ความมุ่งมั่นตั้งใจพัฒนาท่านให้มีโอกาสฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูครบถ้วน	3.00	3.70	19.10	38.20	36.00	100	803	4.00	0.99
19	ความรับผิดชอบต่อการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงใน ทุกภารกิจที่ท่านต้องเรียนรู้ระหว่างฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู	3.49	4.61	17.06	34.12	40.72	100	803	4.04	1.04
20	การแสดงความเต็มใจให้การชี้แนะเมื่อท่านขอ ความช่วยเหลือแนะนำ	2.37	3.61	12.83	32.63	48.57	100	803	4.21	0.96

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง โดยพิจารณาทั้งองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) เท่ากับ ร้อยละ 20.46 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ของตัวบ่งชี้ทั้งสามตัวอยู่ระหว่าง 21.53 ถึง 22.66 โดยตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด (ร้อยละ 22.66) แสดงว่านิสิตนักศึกษาในแต่ละบุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษาของอาจารย์พี่เลี้ยงที่แตกต่างกันมากกว่าตัวแปรอื่นๆ รองลงมาเป็นตัวบ่งชี้การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง และตัวบ่งชี้การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ร้อยละ 21.96, ร้อยละ 21.53) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าความเบ้เป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษาของอาจารย์พี่เลี้ยง และการแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี สูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวบ่งชี้มีค่าความโด่งเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีลักษณะการแจกแจงของตัวบ่งชี้เป็นโค้งสูงกว่าปกติ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษาของอาจารย์พี่เลี้ยง และการแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดีที่เกาะกลุ่มกัน รายละเอียดดังตาราง 4.3

ตาราง 4.3 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง

องค์ประกอบ	n	Min	Max	M	SD	CV (%)	Sk	Ku
คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	803	1.00	5.00	3.91	0.80	20.46	-1.12*	1.01*
การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง	803	1.00	5.00	3.78	0.83	21.96	-0.82*	0.43*
พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	803	1.00	5.00	3.84	0.87	22.66	-0.98*	0.65*
การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	803	1.00	5.00	4.04	0.87	21.53	-1.26*	1.37*

หมายเหตุ: standard error for skewness = 0.086, standard error for kurtosis = 0.172, * $p < .05$

2) สารระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งองค์ประกอบสารระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษามีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 3.80 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การสารระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาในระดับมาก โดยที่สารระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา วิเคราะห์จาก 4 ตัวบ่งชี้ คือ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการประพฤติตนในฐานะครูที่ดี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวบ่งชี้ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 3.46 ถึง 4.13 และพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 0.83 ถึง 1.05 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี ($M = 4.13$, $SD = 0.88$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ($M = 3.83$, $SD = 0.83$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ในระดับมาก การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน ($M = 3.76$, $SD = 0.83$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียนในระดับมาก และการทำวิจัยในชั้นเรียน ($M = 3.46$, $SD = 1.05$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.4

ตาราง 4.4 สารระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับในการตอบ (ร้อยละ)						n	M	SD
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม			
2. สารระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา								803	3.80	0.79
									ระดับมาก	
2.1 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน								803	3.83	0.83
									ระดับมาก	
21	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนและเหมาะสมกับนักเรียนที่สอน	2.90	6.70	20.40	40.20	29.80	100	803	3.87	1.01
22	การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน	2.37	4.86	20.30	43.09	29.39	100	803	3.92	0.95
23	การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเทคนิคการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน	2.99	8.73	21.82	44.14	22.32	100	803	3.74	1.00
24	การใช้สื่อการสอน/นวัตกรรมที่ทันสมัยที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน	2.86	9.84	25.28	41.84	20.17	100	803	3.67	1.00
25	การประเมินผลการเรียนการสอนและการใช้ประโยชน์จากผลการประเมิน (เช่น การตรวจงาน การตรวจข้อสอบ และการตัดสินผลการเรียนรู้)	1.87	6.97	21.30	41.84	28.02	100	803	3.87	0.96

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับในการตอบ (ร้อยละ)						n	M	SD
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม			
26	การควบคุมชั้นเรียนและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	1.99	4.11	20.30	39.73	33.87	100	803	3.99	0.94
27	การจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนการสอน และบันทึกหลังสอน	4.48	7.35	23.29	39.35	25.53	100	803	3.74	1.06
2.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน								3.76	0.88	
ระดับมาก										
28	การฝึกฝนเรียนรู้ในการทำงานอื่นร่วมกับอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ (เช่น งานเอกสาร งานคุมสอบ)	3.24	4.86	19.05	39.60	33.25	100	803	3.95	1.00
29	การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนหรือต้องได้รับการส่งเสริมพิเศษ	3.20	6.80	24.00	40.80	25.00	100	803	3.78	1.00
30	การให้ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนหรือการจัดกิจกรรมสอนเสริมนักเรียน (เช่น โครงการวิชาการ โครงการพัฒนาทักษะนักเรียน ชุมชนหรือชมรมของโรงเรียน)	3.50	6.70	21.20	40.20	28.40	100	803	3.83	1.03
31	การให้ท่านได้มีโอกาสนพผู้ปกครองนักเรียน ฝึกให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนแก่ผู้ปกครอง (เช่น การสื่อสารกับผู้ปกครอง การชี้แนะแนวทางแก้ปัญหา/ส่งเสริมนักเรียน)	10.83	11.08	23.54	30.26	24.28	100	803	3.46	1.27
2.3 การทำวิจัยในชั้นเรียน								3.46	1.05	
ระดับปานกลาง										
32	กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน (เช่น การกำหนดประเด็นปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย การจัดทำเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบความคิดของการวิจัย)	7.97	9.84	28.52	38.11	15.57	100	803	3.43	1.11
33	การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับประเด็นวิจัย (เช่น การกำหนดตัวอย่างวิจัย การออกแบบแผนการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย เทคนิคการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล)	8.30	9.00	26.70	41.20	14.80	100	803	3.45	1.11
34	การจัดทำรายงานและวิธีการนำเสนอผลการวิจัยในชั้นเรียน	8.30	10.70	27.90	38.60	14.40	100	803	3.40	1.12
35	การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน	7.10	8.60	24.70	40.00	19.70	100	803	3.57	1.11
2.4 การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี								4.13	0.88	
ระดับมาก										
36	การประพฤติตนให้เป็นผู้มีน้ำใจ เสียสละ อุทิศตนทำงานเพื่อส่วนรวม	1.25	4.11	15.19	37.36	42.09	100	803	4.15	0.91
37	การมีจิตใจความเป็นครู มุ่งมั่นพัฒนานักเรียน	1.87	4.11	14.57	36.99	42.47	100	803	4.14	0.94

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับในการตอบ (ร้อยละ)						n	M	SD
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม			
38	การรู้จักใช้วาจาในการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจและ เกิดความรู้สึกที่ดี	3.11	4.36	14.20	35.87	42.47	100	803	4.10	1.01
39	การเปิดใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น	3.36	4.61	12.95	35.62	43.46	100	803	4.11	1.02

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา โดยพิจารณาทั้งองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) เท่ากับ ร้อยละ 20.79 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ของตัวบ่งชี้ทั้งสี่ตัวอยู่ระหว่าง 21.31 ถึง 30.35 โดยตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด (ร้อยละ 30.35) แสดงว่า นิสิตนักศึกษาในแต่ละบุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับการนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์พี่เลี้ยงที่แตกต่างกันมากกว่าตัวแปรอื่นๆ รองลงมาเป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (ร้อยละ 23.47, ร้อยละ 21.67, ร้อยละ 21.31) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (SK) พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าความเบ้เป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการประพฤติตนในฐานะครูที่ดีของอาจารย์พี่เลี้ยงสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวบ่งชี้มีค่าความโด่งเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีลักษณะการแจกแจงของตัวแปรเป็นโค้งสูงกว่าปกติ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการประพฤติตนในฐานะครูที่ดีของอาจารย์พี่เลี้ยงเกาะกลุ่มกัน ยกเว้นตัวแปรการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบ	<i>n</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>CV (%)</i>	<i>Sk</i>	<i>Ku</i>
สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	803	1	5	3.80	0.79	20.79	-1.10*	1.06*
การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	803	1	5	3.83	0.83	21.67	-1.04*	0.95*
การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	803	1	5	3.75	0.88	23.47	-0.78*	0.37*
การทำวิจัยในชั้นเรียน	803	1	5	3.46	1.05	30.35	-0.80*	0.07
การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี	803	1	5	4.13	0.88	21.31	-1.22*	1.35*

หมายเหตุ: standard error for skewness = 0.086, standard error for kurtosis = 0.172, * $p < .05$

1.2.1.2 ผลการเรียนรู้

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) ผลการเรียนรู้ และ 2) การกระจายและแจกแจงของข้อมูลผลการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1) ผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ย (*M*) ของผลการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 4.11 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 0.50 แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีผลการเรียนรู้อาการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในระดับมาก วิเคราะห์จาก 3 ตัวบ่งชี้ คือ ความรู้และความสามารถคุณภาพการทำงาน และความรู้สึที่ดีต่ออาชีพครู ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวบ่งชี้มีค่าอยู่ระหว่าง 4.09 ถึง 4.18 และพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง 0.54 ถึง 0.64 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คุณภาพการทำงาน ($M = 4.18, SD = 0.64$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีคุณภาพการทำงานในระดับมาก รองลงมาคือ ความรู้และความสามารถ ($M = 4.10, SD = 0.55$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับในระดับมาก และความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู ($M = 4.09, SD = 0.54$) แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู ในระดับมากตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ผลการเรียนรู้

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับในการตอบ (ร้อยละ)						n	M	SD
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม			
3. ผลการเรียนรู้									4.11	0.50
									ระดับมาก	
3.1 ความรู้และความสามารถ									4.10	0.55
									ระดับมาก	
40	ความรอบรู้และความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่ สอน	0.10	1.20	13.10	50.30	35.20	100	803	4.19	0.71
41	การบูรณาการเนื้อหาความรู้ในวิชาที่สอนกับ วิชาอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	0.40	2.70	20.00	50.20	26.70	100	803	4.00	0.78
42	การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	12	1.74	14.32	50.81	33.00	100	803	4.15	0.73
43	การเลือกใช้สื่อ/นวัตกรรมได้เหมาะสมกับ เนื้อหาที่สอนและนักเรียน	0.50	2.70	16.80	51.40	28.50	100	803	4.05	0.78
44	การเลือกใช้เทคนิคการสอนได้อย่าง เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน	0.40	2.00	17.30	49.90	30.40	100	803	4.08	0.77
45	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาหลักสูตร	0.00	2.12	19.55	50.06	28.27	100	803	4.04	0.75
46	การให้ข้อมูลย้อนกลับในการจัดการเรียน การสอนได้อย่างสมเหตุสมผล	0.20	3.00	22.40	50.90	23.40	100	803	3.94	0.77
47	การควบคุมชั้นเรียนและแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า	0.20	2.00	16.30	46.10	35.40	100	803	4.14	0.77
48	การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการ เรียน	0.40	2.00	16.40	46.60	34.60	100	803	4.13	0.78
49	การนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการ สอนให้เหมาะสมกับนักเรียน	0.20	1.90	18.20	52.10	27.60	100	803	4.05	0.74
50	การทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ ในชั้นเรียน	1.12	4.23	22.04	43.84	28.77	100	803	3.95	0.88
51	การเสริมแรงและให้กำลังใจแก่นักเรียนได้อย่าง เหมาะสม	0.00	1.40	12.10	48.20	38.10	100	803	4.23	0.73
52	การประพุดหรือปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียน	0.40	1.00	12.10	42.50	44.10	100	803	4.29	0.74
3.2) คุณภาพการทำงาน									4.18	0.64
									ระดับมาก	
53	คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของท่าน	0.00	1.60	19.60	59.70	19.20	100	803	3.96	0.67
54	คุณภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ พัฒนาจากงานวิจัยในชั้นเรียนของท่าน	0.40	2.40	24.90	55.40	16.90	100	803	3.86	0.73

ข้อ ที่	ข้อรายการ	ระดับในการตอบ (ร้อยละ)						n	M	SD
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	รวม			
55	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสอนของท่าน	0.10	1.10	16.90	51.70	30.10	100	803	4.11	0.72
56	ผลการประเมินคุณภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากอาจารย์ในเขต	0.10	0.60	10.50	51.20	37.60	100	803	4.26	0.67
57	ผลการประเมินคุณภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากอาจารย์พี่เลี้ยง	0.60	1.10	10.70	45.60	42.00	100	803	4.27	0.75
3.3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู								4.09	0.54	
								ระดับมาก		
58	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ	0.25	1.25	14.20	55.79	28.52	100	803	4.11	0.70
59	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ	0.20	1.20	12.80	53.80	31.90	100	803	4.16	0.70
60	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำงานในระบบของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.20	2.00	15.70	47.40	33.60	100	803	4.10	0.82
61	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเป็นครูที่ดีในอนาคต	0.60	1.40	10.20	41.00	46.80	100	803	4.32	0.76
62	ความเชื่อมั่นว่าตนเองมีคุณสมบัติของความเป็นครูมืออาชีพ	1.12	0.87	14.32	42.22	41.47	100	803	4.22	0.80

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของผลการเรียนรู้อยู่ โดยพิจารณาทั้งองค์ประกอบผลการเรียนรู้ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) เท่ากับร้อยละ 12.17 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ของตัวบ่งชี้ทั้งสามตัวอยู่ระหว่าง 13.20 ถึง 15.31 โดยตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด (ร้อยละ 15.31) แสดงว่า นิสิตนักศึกษาในแต่ละบุคคลมีการรับรู้เกี่ยวกับความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครูที่แตกต่างกันมากกว่าตัวแปรอื่นๆ รองลงมาเป็นความรู้และความสามารถ และคุณภาพการทำงาน (ร้อยละ 13.41, ร้อยละ 13.20) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าความเบ้เป็นลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับความรู้และความสามารถ คุณภาพการทำงาน และความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู สูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าความโด่งเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีลักษณะการแจกแจงของตัวบ่งชี้เป็นโค้งสูงกว่าปกติ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับความรู้และความสามารถ และความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครูที่เกาะกลุ่มกัน ยกเว้นตัวแปรคุณภาพการทำงานที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง 4.7

ตาราง 4.7 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรผลการเรียนรู้

องค์ประกอบ	n	Min	Max	M	SD	CV (%)	Sk	Ku
ผลการเรียนรู้	803	2.09	5.00	4.11	0.50	12.17	-0.73*	0.55*
ความรู้และความสามารถ	803	1.54	5.00	4.10	0.55	13.41	-0.86*	1.16*
คุณภาพการทำงาน	803	2.00	5.00	4.09	0.54	13.20	-0.47*	0.07
ความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู	803	1.00	5.00	4.18	0.64	15.31	-0.91*	1.43*

หมายเหตุ: standard error for skewness = 0.086, standard error for kurtosis = 0.172, * p < .05

1.2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรวิจัยจำแนกตามภูมิภาคหลังของนิสิตนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) โดยมีการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของตัวอย่างวิจัย (homogeneity of variance) ก่อนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในกระบวนการที่เลี้ยงของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีภูมิภาคต่างกัน ผลการวิจัยนี้กำหนดภูมิภาคหลังของนิสิตนักศึกษาเป็น 2 ตัวแปร ได้แก่ ระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน และจำนวนอาจารย์ที่เลี้ยงที่ให้นิเทศนิสิตนักศึกษา

1.2.2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมของอาจารย์ที่เลี้ยงในกระบวนการที่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนในระดับชั้นที่ต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับตัวแปร โดยจำแนกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) กลุ่มที่สอนคณะชั้นในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น 2) กลุ่มที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย 3) กลุ่มที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และ 4) กลุ่มที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า กระบวนการที่เลี้ยงมีนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนกลุ่มระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น และนิสิตที่ได้รับมอบหมายให้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการที่เลี้ยงมากที่สุด ($M = 3.89$) รองลงคือ นิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย ($M = 3.87$) และนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ($M = 3.79$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้มากที่สุด ($M = 4.18$) รองลงมาคือ

นิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนกลุ่มก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา
ตอนต้น ($M = 4.14$) นิสิตที่ได้รับมอบหมายให้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ($M = 4.09$) และ
นิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ($M = 4.03$)
ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรวิจัย จำแนกตามระดับชั้นที่นิสิต
นักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน

ตัวแปร	ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาตอนต้น (n=164)		มัธยมศึกษาตอนต้น และปวช. (n=268)		มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย (n=200)		มัธยมศึกษาตอน ปลาย (n=168)	
	M	SD	M	SD	M	SD	M	SD
1. กระบวนการที่เลี้ยง	3.89	0.67	3.87	0.86	3.79	0.75	3.89	0.73
1.1 คุณลักษณะและ กระบวนการของการเป็นพี่ เลี้ยง	3.95	0.70	3.92	0.88	3.84	0.77	3.95	0.77
(1) การสร้างความเข้าใจ ร่วมกันในกระบวนการที่ เลี้ยง	3.79	0.78	3.78	0.89	3.75	0.76	3.81	0.83
(2). พฤติกรรมในการให้ การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	3.89	0.77	3.86	0.94	3.77	0.88	3.85	0.84
(3) การแสดงบทบาทหน้าที่ ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	4.11	0.78	4.05	0.95	3.96	0.86	4.11	0.81
1.2 สาระในการนิเทศแก่ นิสิตนักศึกษา	3.82	0.71	3.83	0.88	3.74	0.77	3.83	0.73
(4) การจัดการเรียนการ สอนในชั้นเรียน	3.92	0.73	3.82	0.91	3.76	0.82	3.88	0.78
(5) การจัดกิจกรรมส่งเสริม ผู้เรียนนอกชั้นเรียน	3.70	0.84	3.84	0.92	3.67	0.89	3.78	0.83
(6) การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.39	1.03	3.52	1.13	3.46	1.01	3.46	0.97
(7) การประพุดตินใน ฐานะครูที่ดี	4.17	0.84	4.14	0.96	4.07	0.84	4.15	0.81
2. ผลการเรียนรู้	4.14	0.50	4.18	0.49	4.03	0.54	4.09	0.45
(8) ความรู้ความสามารถ	4.14	0.52	4.14	0.57	4.01	0.55	4.08	0.50
(9) คุณภาพการทำงาน	4.09	0.55	4.18	0.49	4.01	0.60	4.05	0.52
(10) ความรู้สึกที่ดีต่อ วิชาชีพครู	4.20	0.65	4.26	0.58	4.09	0.71	4.15	0.61

ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความแปรปรวนของตัวอย่างวิจัย จำแนกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอนทั้ง 4 ระดับ ในแต่ละตัวแปรโดยใช้ Levene's test of equality of variances พบว่า ข้อมูลตัวแปรผลการเรียนรู้มีความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มเท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นตัวแปรกระบวนการที่เลี้ยง ที่มีความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มเท่ากัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรกระบวนการที่เลี้ยง จำแนกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนในระดับที่ต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการที่เลี้ยงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรผลการเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนในระดับที่ต่างกันทั้ง 4 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้จะมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์รายคู่พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและปวช. มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายละเอียดดังตาราง 4.9

ตาราง 4.9 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละตัวแปรวิจัย จำแนกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอน

ตัวแปร		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.	ผลการเปรียบเทียบ
1.กระบวนการที่เลี้ยง	ระหว่างกลุ่ม	1.22	3	0.41	0.69	0.56	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	471.80	796	0.59	Levene's Test of Equality of Variances: F = 3.27, df1 = 3, df2 = 796, p = .02*		
	รวม	473.02	799				
1.1คุณลักษณะและกระบวนการที่เลี้ยง	ระหว่างกลุ่ม	1.53	3	0.51	0.80	0.49	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	506.44	796	0.64	Levene's Test of Equality of Variances: F = 2.27, df1=3, df2=796, p = .08		
	รวม	507.97	799				
(1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง	ระหว่างกลุ่ม	0.31	3	0.10	0.15	0.93	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	541.96	796	0.68	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.97, df1=3, df2=796, p = .12		
	รวม	542.27	799				
(2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะให้คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.64	3	0.55	0.72	0.54	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	603.11	796	0.76	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.39, df1=3, df2=796, p = .25		
	รวม	604.75	799				

ตัวแปร		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.	ผลการเปรียบเทียบ
(3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3.00	3	1.00	1.33	0.26	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	599.15	796	0.75	Levene's Test of Equality of Variances: F = 2.89, df1=3, df2=796, p = .04*		
	รวม	602.15	799				
1.2 สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	1.05	3	0.35	0.56	0.64	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	496.42	796	0.62	Levene's Test of Equality of Variances: F = 3.31, df1=3, df2=796, p = .02*		
	รวม	497.47	799				
(4) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2.90	3	0.97	1.41	0.24	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	543.93	796	0.68	Levene's Test of Equality of Variances: F = 2.63, df1=3, df2=796, p = .05		
	รวม	546.83	799				
(5) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.88	3	1.29	1.68	0.17	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	612.27	796	0.77	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.78, df1=3, df2=796, p = .51		
	รวม	616.15	799				
(6) การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.82	3	0.61	0.55	0.65	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	874.67	796	1.10	Levene's Test of Equality of Variances: F = 2.68, df1=3, df2=796, p = .005		
	รวม	876.49	799				
(7) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	1.19	3	0.40	0.51	0.67	แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	613.29	796	0.77	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.35, df1=3, df2=796, p = .026		
	รวม	614.48	799				
2. ผลการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.81	3	0.94	3.80	0.01*	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 2 > 3
	ภายในกลุ่ม	196.39	796	0.25	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.96, df1 = 3, df2 =796, p = .12		
	รวม	199.20	799				
(8) ความรู้ความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	2.41	3	0.80	2.71	0.04	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 2 > 3
	ภายในกลุ่ม	235.97	796	0.30	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.05, df1=3, df2=796, p = .37		
	รวม	238.38	799				
(9) คุณภาพการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.65	3	1.22	4.16	0.01	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 2 > 3
	ภายในกลุ่ม	232.71	796	0.29	Levene's Test of Equality of Variances: F = 3.01, df1=3, df2=796, p = .03		
	รวม	236.36	799				
(10) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	3.88	3	1.29	3.23	0.02	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 2 > 3
	ภายในกลุ่ม	318.92	796	0.40	Levene's Test of Equality of Variances: F = 2.19, df1=3, df2=796, p = .09		
	รวม	322.80	799				

หมายเหตุ : * $p < .05$, (1) คือ ก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น , (2) คือ มัธยมศึกษาตอนต้นและปลาย., (3) คือ มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย, (4) คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2.2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงในกระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็น การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับตัวแปร โดยจำแนกตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยง เป็น 2 กลุ่ม คือ นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน และนิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวนมากกว่า 1 คน พบว่า นิสิตที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการพี่เลี้ยงมากกว่านิสิตนักศึกษาที่อาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน ($M = 3.91, 3.72$) และนิสิตที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้มากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน ($M = 4.16, 3.99$) รายละเอียดดังตาราง 4.10

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรวิจัย จำแนกตามจำนวนของอาจารย์พี่เลี้ยง

ตัวแปร	1 คน (n = 578)		มากกว่า 1 คน (n = 222)	
	M	SD	M	SD
1.กระบวนการพี่เลี้ยง	3.91	0.77	3.72	0.76
1.1 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	3.95	0.81	3.78	0.78
(1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง	3.82	0.83	3.67	0.80
(2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	3.89	0.88	3.71	0.85
(3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	4.10	0.87	3.92	0.88
1.2 สาระในบทสนทนาแก่นิสิตนักศึกษา	3.86	0.78	3.65	0.79
(4) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	3.87	0.83	3.73	0.83
(5) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	3.83	0.86	3.55	0.89
(6) การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.54	1.02	3.27	1.10
(7) การประพุดิตินในฐานะครูที่ดี	4.18	0.88	3.98	0.86
2. ผลการเรียนรู้	4.16	0.49	3.99	0.52
(8) ความรู้ความสามารถ	4.13	0.54	4.00	0.56
(9) คุณภาพการทำงาน	4.14	0.53	3.96	0.55
(10) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	4.25	0.58	3.99	0.73

ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของความแปรปรวนของตัวอย่างวิจัย จำแนกตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยง ทั้ง 2 กลุ่ม ในแต่ละตัวแปรโดยใช้ Levene's test of equality of variances พบว่า ข้อมูลตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยงและตัวแปรผลการเรียนรู้มีความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรกระบวนการพี่เลี้ยง จำแนกตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยง พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงที่ต่างกัน ทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการพี่เลี้ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยว่าพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน มีค่าเฉลี่ยของกระบวนการพี่เลี้ยงสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวแปรผลการเรียนรู้ จำแนกตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยง พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงที่ต่างกัน ทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยว่าพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน มีค่าเฉลี่ยของผลการเรียนรู้สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน รายละเอียดดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละตัวแปรวิจัยจำแนกตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยง

ตัวแปร		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.	ผลการเปรียบเทียบ
1. กระบวนการพี่เลี้ยง	ระหว่างกลุ่ม	5.86	1	5.86	9.90	0.00*	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	472.06	798	0.59	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.723, df1=1, df2=798, p=.40		
	รวม	477.91	799				
1.2 คุณลักษณะและกระบวนการพี่เลี้ยง	ระหว่างกลุ่ม	4.71	1	4.71	7.37	0.01*	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	509.94	798	0.64	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.05, df1=1, df2=798, p= .30		
	รวม	514.65	799				
(1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง	ระหว่างกลุ่ม	3.77	1	3.77	5.55	0.02	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	542.78	798	0.68	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.12, df1=1, df2=798, p= .29		
	รวม	546.56	799				
(2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4.89	1	4.89	6.43	0.01	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	606.30	798	0.76	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.27, df1=1, df2=798, p= .60		
	รวม	611.19	799				

ตัวแปร		Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig.	ผลการเปรียบเทียบ
(3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	5.18	1	5.18	6.82	0.01	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	605.48	798	0.76	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.00, df=1, df2=798, p= .92		
	รวม	610.65	799				
1.2 สารในกา รนิเทศแก่นิสิต นักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	7.20	1	7.20	11.65	0.00*	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	493.37	798	0.62	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.07, df1=1, df2=798, p= .93		
	รวม	500.57	799				
(4) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.25	1	3.25	4.70	0.03	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	552.68	798	0.69	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.00, df1=1, df2=798, p= .930		
	รวม	555.93	799				
(5) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	13.16	1	13.16	17.37	0.00	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	604.71	798	0.76	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.49, df1=1, df2=798, p= .48		
	รวม	617.87	799				
(6) การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	11.35	1	11.35	10.47	0.00	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	865.40	798	1.08	Levene's Test of Equality of Variances: F = 2.24, df1=1, df2=798, p= .14		
	รวม	876.75	799				
(7) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	6.72	1	6.72	8.73	0.00	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	613.54	798	0.77	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.06, df1=1, df2=798, p= .30		
	รวม	620.25	799				
2. ผลการเรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	4.80	1	4.80	19.59	0.00*	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	195.73	798	0.25	Levene's Test of Equality of Variances: F = 3.54, df1=1, df2=798, p= .06		
	รวม	200.53	799				
(8) ความรู้ความสามาร	ระหว่างกลุ่ม	3.04	1	3.04	10.23	0.00	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	236.73	798	0.30	Levene's Test of Equality of Variances: F = 1.73, df1=1, df2=798, p= .19		
	รวม	239.77	799				
(9) คุณภาพการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.03	1	5.03	17.27	0.00	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	232.43	798	0.29	Levene's Test of Equality of Variances: F = 0.48, df1=1, df2=798, p= .49		
	รวม	237.46	799				
(10) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	ระหว่างกลุ่ม	10.96	1	10.96	27.95	0.00	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
	ภายในกลุ่ม	312.94	798	0.39	Levene's Test of Equality of Variances: F = 6.12, df1=1, df2=798, p= .01		
	รวม	323.90	799				

หมายเหตุ : * $p < .05$

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยง ในกระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอน ในระดับชั้นที่ต่างกัน พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนในระดับชั้นที่ต่างกันได้รับการ นิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากอาจารย์พี่เลี้ยงในด้านของคุณลักษณะและกระบวนการ ของการเป็นพี่เลี้ยง และสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน และนิสิตนักศึกษาที่ ได้รับมอบหมายให้สอนในระดับชั้นที่ต่างกันมีผลการเรียนรู้ที่ได้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่แตกต่างกัน ดังนั้น นิสิตนักศึกษาที่ได้ทำการสอนในระดับชั้นที่ต่างกันจะได้รับการนิเทศใน กระบวนการพี่เลี้ยงที่คล้ายกัน อาจจะมีผลการเรียนรู้ที่ได้รับที่แตกต่างกัน เนื่องจากได้รับ ประสบการณ์ในการเรียนรู้จากการทำงานและผู้เรียนในระดับชั้นเรียนที่ต่างกัน โดยที่นิสิตนักศึกษา ที่ได้รับมอบหมายให้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและปวช. จะได้ผลการเรียนรู้จากการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูมากที่สุด และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงในกระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่มีจำนวน อาจารย์พี่เลี้ยงต่างกัน พบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงเพียง 1 คน จะมีค่าเฉลี่ยของ กระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้สูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวนมากกว่า 1 คน แสดงว่า นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน ได้รับการนิเทศในกระบวนการพี่เลี้ยงและ ผลการเรียนรู้ที่มากกว่าการมีอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที 1 สรุปได้ว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการรับรู้ คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และผลการเรียน รู้อยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการรับรู้และเรียนรู้ของทุกองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สูงกว่าค่าเฉลี่ย และมีลักษณะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกัน โดยค่าเฉลี่ยการรับรู้พฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงใน กระบวนการพี่เลี้ยงที่จำแนกตามระดับชั้นที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนมีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีค่าเฉลี่ยผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยการรับรู้พฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงใน กระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่จำแนกตามจำนวนของอาจารย์พี่เลี้ยง มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน มีการรับรู้ในการนิเทศและการเรียนรู้การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสูงกว่านิสิตนักศึกษา ที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน

ตอนที่ 2 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ แบ่งการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิจัย 2) การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล และ 3) การวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของตัวแปรในโมเดล มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตัวแปรสังเกตได้ในงานวิจัยโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้ 10 ตัว รายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวบ่งชี้ทั้งหมด 45 คู่ เป็นความสัมพันธ์ทางบวกทุกคู่อยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.82 และตัวบ่งชี้ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวบ่งชี้คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_TEA) กับพฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) มีค่าเท่ากับ 0.82 รองลงมา คือ พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) กับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU) มีค่าเท่ากับ 0.81 ส่วนตัวบ่งชี้คู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) กับความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพครู (FEEL_STU) มีค่าเท่ากับ 0.29

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ได้ในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRO_TEA) ประกอบด้วยองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) และองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.63 ถึง 0.81 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้เป็นความสัมพันธ์ทางบวกที่มีขนาดสูงถึงสูงมาก ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) กับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU) มีค่าเท่ากับ 0.81 และตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ROLE_TEA) กับการทำวิจัยในชั้นเรียน (RES_STU) มีค่าเท่ากับ 0.63

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ภายในองค์ประกอบพบว่า ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.78 ถึง 0.82 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้เป็นความสัมพันธ์ทางบวกที่มีขนาดสูงถึงสูงมาก ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_TEA) กับพฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา

(BEA_TEA) มีค่าเท่ากับ 0.82 และตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) กับการแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (PRE_TEA) และการสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_TEA) กับการแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ROLE_TEA) มีค่าเท่ากับ 0.78

ตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวกที่มีขนาดสูง ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU) กับการปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU) มีค่าเท่ากับ 0.75 และตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ การทำวิจัยในชั้นเรียน (RES_STU) กับการปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU) มีค่าเท่ากับ 0.60

ตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบผลการเรียนรู้ (OUT_STU) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.59 ถึง 0.69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้เป็นความสัมพันธ์ทางบวกที่มีขนาดปานกลางถึงสูง ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) กับ คุณภาพการทำงาน (QUA_STU) มีค่าเท่ากับ 0.69 และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) กับ ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู (FEEL_STU) มีค่าเท่ากับ 0.59

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยง (PRO_TEA) และตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบผลการเรียนรู้ (OUT_STU) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.56 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้เป็นความสัมพันธ์ทางบวกที่มีขนาดต่ำถึงสูง ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU) กับความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) และการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (TASK_STU) กับความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) มีค่าเท่ากับ 0.56 และตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_TEA) กับความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู (FEEL_STU) มีค่าเท่ากับ 0.29 รายละเอียดดังตาราง

ตาราง 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ตาราง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และเมทริกซ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวบ่งชี้

ตัวแปร	PRE _TEA	BEA_ TEA	ROLE _TEA	INS _STU	TASK _STU	RES _STU	PERF _STU	KNOW _STU	QUA _STU	FEEL _STU
PRE _TEA	1.00									
BEA_ TEA	<u>0.82*</u>	1.00								
ROLE _TEA	<u>0.78*</u>	<u>0.78*</u>	1.00							
INS _STU	0.78*	0.81*	0.80*	1.00						
TASK _STU	0.64*	0.65*	0.68*	<u>0.71*</u>	1.00					
RES _STU	0.66*	0.67*	0.63*	<u>0.72*</u>	<u>0.67*</u>	1.00				
PERF _STU	0.70*	0.73*	0.77*	<u>0.75*</u>	<u>0.69*</u>	<u>0.60*</u>	1.00			
KNOW _STU	0.48*	0.49*	0.49*	0.56*	0.56*	0.48*	0.55*	1.00		
QUA _STU	0.40*	0.42*	0.43*	0.44*	0.47*	0.38*	0.43*	<u>0.69*</u>	1.00	
FEEL _STU	0.30*	0.29*	0.30*	0.34*	0.40*	0.31*	0.33*	<u>0.59*</u>	<u>0.63*</u>	1.00
<i>M</i>	3.78	3.84	4.04	3.83	3.75	3.46	4.13	4.10	4.09	4.18
<i>SD</i>	0.83	0.87	0.87	0.83	0.88	1.05	0.88	0.55	0.54	0.64

หมายเหตุ: KMO = 0.93, Bartlett's Test of Sphericity Approx. $Chi-Square = 6486.22$, $df = 45$, $p = .00$, $n = 803$,

* $p < .05$

2.2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล

การวิเคราะห์ตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของระบบประกันการเรียนรู้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 26.01 องศาอิสระ (df) เท่ากับ 19 มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.13 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (CFI) เท่ากับ 1.00 มีค่าเข้าใกล้ 1 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) เท่ากับ 0.02 มีค่าเข้าใกล้ 0 และค่าสัดส่วนระหว่างไค-สแควร์กับองศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 1.37 มีค่าน้อยกว่า 2 จากข้อมูลค่าสถิติที่กล่าวในข้างต้นสนับสนุนว่าโมเดลนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้อันดับที่ 1 ของตัวบ่งชี้แต่ละตัวในโมเดลระบบการประกันการเรียนรู้ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า น้ำหนักของตัวบ่งชี้ทั้งหมดมีค่าเป็น

บวก มีขนาดตั้งแต่ 0.57 ถึง 0.96 และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพิจารณาองค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยง (PRO_TEA) แยกตามตัวองค์ประกอบพบว่า 1) **ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA)** มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในรูปคะแนนมาตรฐานใกล้เคียงกัน โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.85 ถึง 0.89 โดยที่ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา (BEA_SUP) มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้สูงสุด เท่ากับ 0.89 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนอธิบายได้ด้วยคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) ร้อยละ 79.00 รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (ROLE_SUP) เท่ากับ 0.88 และตัวบ่งชี้การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (PRE_SUP) เท่ากับ 0.85 ตามลำดับ 2) **ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU)** มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในรูปคะแนนมาตรฐานใกล้เคียงกัน โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.79 ถึง 0.96 พบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (INS_STU) มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้สูงสุด เท่ากับ 0.96 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (SUP_STU) ร้อยละ 92.00 รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี (PERF_STU) เท่ากับ 0.87 ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน (RES_STU) เท่ากับ 0.80 และตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (TASK_STU) เท่ากับ 0.79 ตามลำดับ และ**ตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบผลการเรียนรู้ (OUT_STU)** มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.57 ถึง 0.93 พบว่า ตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถ (KNOW_STU) ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้สูงสุด เท่ากับ 0.93 โดยมีสัดส่วนความแปรปรวนอธิบายได้ด้วยผลการเรียนรู้ (OUT_STU) ร้อยละ 86.00 แสดงว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญมากที่สุดของผลการเรียนรู้ (OUT_STU) รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน (QUA_STU) เท่ากับ 0.74 และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู (FEEL_STU) เท่ากับ 0.57 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่ 2 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบทั้งหมดมีค่าเป็นบวก และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง (CHA_TEA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.96 และสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา (OUT_STU) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.99 รายละเอียดดังตาราง 4.13 และภาพ 4.1

ตาราง 4.13 การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้

ตัวแปรสังเกต ได้ ภายนอก	β	SE	t	R ²	ตัวแปรสังเกต ได้ ภายใน	β	SE	t	R ²
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่ 1									
PRO_SUP					OUT_STU				
CHA_SUP					KNOW_STU	0.93	0.02	43.54*	0.86
PRE_TEA	0.85	0.01	68.35*	0.72	QUA_STU	0.74	0.02	32.08*	0.55
BEA_TEA	0.89	0.01	90.20*	0.79	FEEL_STU	0.57	0.04	14.28*	0.32
ROLE_TEA	0.88	0.01	87.74*	0.78	Chi-square = 26.01, df = 19, p = 0.13, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02				
SUP_STU									
INS_STU	0.96	0.01	92.86*	0.92					
TASK_STU	0.79	0.02	48.76*	0.62					
RES_STU	0.80	0.02	43.26*	0.64					
PERF_STU	0.87	0.01	66.85*	0.76					
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่ 2									
ตัวแปรแฝง	β	SE		t	R ²				
PRO_SUP									
CHA_TEA	0.96	0.10		91.62	0.92				
SUP_STU	0.99	-		-	0.98				

หมายเหตุ: * $p < .05$, β คือ ค่าอิทธิพลในรูปคะแนนมาตรฐาน, SE คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

2.3 การวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของตัวแปรในโมเดล

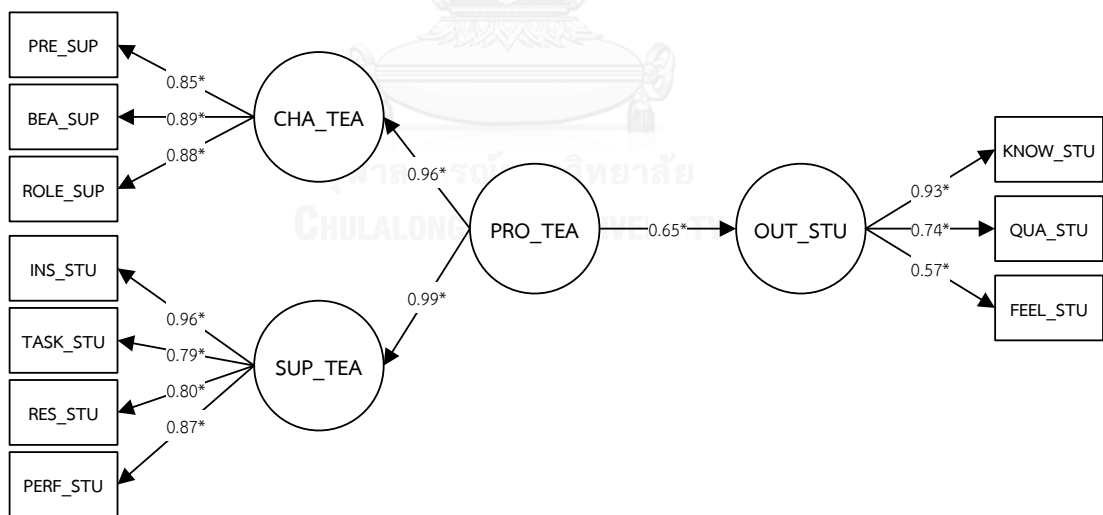
การวิเคราะห์ตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของระบบประกันการเรียนรู้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square = 26.01, d f = 19, p = 0.13, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) จากการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง พบว่า องค์ประกอบกระบวนการของพี่เลี้ยง (PRO_SUP) สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบผลการเรียนรู้ (OUT_STU) ได้ร้อยละ 42.00

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงที่กระบวนการพี่เลี้ยง (PRO_TEA) ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ (OUT_STU) มีสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกเท่ากับ 0.65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีระดับการรับรู้ถึงกระบวนการพี่เลี้ยงสูงจะทำส่งผลให้ผลการเรียนรู้ (OUT_STU) ที่ได้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสูงขึ้นด้วย รายละเอียดดังตาราง 4.14

ตาราง 4.14 ค่าสถิติของการวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลและค่าอิทธิพลของตัวแปรในโมเดล

เส้นทางอิทธิพล	β	SE	t
PRO_TEA ---> OUT_STU	0.65	0.03	24.96*
ค่าสถิติ Chi-square = 26.01, df=19, $p = 0.13$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02			
R-Square (R^2) ของ OUT_STU เท่ากับ 0.42			
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง			
ตัวแปรแฝง	PRO_TEA	CHA_TEA	SUP_TEA
PRO_TEA	1.00		
CHA_TEA	0.97*	1.00	
SUP_TEA	0.97*	0.88*	1.00
ความสัมพันธ์ของกระบวนการพี่เลี้ยง (PRO_TEA) กับผลการเรียนรู้ (OUT_STU) เท่ากับ 0.58*			

หมายเหตุ: * $p < .05$, β คือ ค่าอิทธิพลในรูปคะแนนมาตรฐาน, SE คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Chi-square = 26.01, df=19, $p = 0.13$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02

ภาพ 4.1 โมเดลเชิงสาเหตุและผลของระบบประกันการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 สรุปได้ว่า องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง มีตัวบ่งชี้การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และตัวบ่งชี้การแสดงผลงานหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี มีค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ใกล้เคียงกันมาก ภายในองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา มีตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน และตัวบ่งชี้การประพุดิตนในฐานะครูที่ดี ที่มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ใกล้เคียงกันมาก และภายในองค์ประกอบผลการเรียนรู้ มีตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถมีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้มากที่สุด รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาโมเดลเชิงสาเหตุของระบบประกันการเรียนรู้พบว่า ผลการเรียนรู้ได้รับอิทธิพลทางตรงจากกระบวนการพี่เลี้ยง โดยที่ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียนของกระบวนการพี่เลี้ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถของผลการเรียนรู้ขนาดสูงที่สุด

การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ ในตอนที่ 2 นำมาพัฒนาแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยง เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ (β) พบว่า องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงมีตัวบ่งชี้การสร้างความเข้าใจร่วมกันในองค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยง ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และตัวบ่งชี้การแสดงผลงานหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้เทียบกับน้ำหนักรวมของตัวชี้ในองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง มีค่าเท่ากับ 0.32 ถึง 0.34 แสดงว่า มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ที่ใกล้เคียงกันมาก จึงกำหนดให้มีค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้โดยเทียบกับฐาน 1 มีค่าเท่ากับ 1 ทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตศึกษามีตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน และตัวบ่งชี้การประพุดิตนในฐานะครูที่ดี มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้เทียบกับน้ำหนักรวมของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาเท่ากับ 0.23 ถึง 0.28 แสดงว่า มีค่าน้ำหนักที่ใกล้เคียงกันมาก จึงกำหนดให้มีค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้ โดยเทียบกับฐาน 1 มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และองค์ประกอบผลการเรียนรู้มีตัวบ่งชี้ความรู้ความสามารถ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้เทียบกับน้ำหนักรวมของ

ตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบผลการเรียนรู้ เท่ากับ 0.30 ถึง 0.40 มีค่าน้ำหนักใกล้เคียงกัน ดังนั้นน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยเทียบกับฐาน 1 มีค่าเท่ากับ 1.00 และเมื่อพิจารณาองค์ประกอบกระบวนการที่เลี้ยงมีน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบร้อยละ 65.00 และองค์ประกอบผลการเรียนรู้มีน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบร้อยละ 35.00 (ผลจากตอนที่ 2) แสดงว่า น้ำหนักองค์ประกอบขององค์ประกอบกระบวนการที่เลี้ยงมากเป็น 2 เท่าขององค์ประกอบผลการเรียนรู้ รายละเอียดดังตาราง 4.15

ตาราง 4.15 ค่าน้ำหนักความสำคัญของประกอบและค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักของตัวบ่งชี้ (β)	น้ำหนักของตัวบ่งชี้ที่เทียบกับน้ำหนักรวม	น้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบ	
1. กระบวนการที่เลี้ยง					
1.1 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	1.1 การสร้างความร่วมมือร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง	0.85	0.32	1.00	1.00 (0.65)
	1.2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	0.89	0.34		
	1.3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	0.88	0.34		
	รวม	2.62	1.00		
1.2 สาระในกรณีศึกษาแก่นิสิตนักศึกษา	2.1 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	0.96	0.28	1.00	
	2.2 การจัดการกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	0.79	0.23		
	2.3 การทำวิจัยในชั้นเรียน	0.80	0.23		
	2.4 การปฏิบัติตนในฐานะครูที่ดี	0.87	0.26		
	รวม	3.42	1.00		
2. ผลการเรียนรู้					
	3.1 ความรู้และความสามารถ	0.93	0.42	1.00	0.50 (0.35)
	3.2 คุณภาพการทำงาน	0.74	0.33		
	3.3 ความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู	0.57	0.25		
	รวม	2.24	1.00		

ตอนที่ 3 แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้

ผลการวิจัยในตอนนี้เป็นกรนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในตอนที่ 2 มาใช้ในการพัฒนาแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รายละเอียดดังนี้

3.1 ลักษณะของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาประสบการณ์วิชาชีพครู

แบบประเมินในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบตรวจสอบรายการประเมินจะแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ และมีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 10 ตัว โดยเกณฑ์การให้ระดับคะแนนของแต่ละตัวบ่งชี้มี 3 ระดับ ได้แก่ ดี (3 คะแนน) พอใช้ (2 คะแนน) และควรปรับปรุง (1 คะแนน) มีการตัดสินผลการประเมินของตนเองตามเกณฑ์ 3 ระดับ หลังจากประเมินครบทั้ง 10 ตัวบ่งชี้ แล้วให้สรุปผลการประเมินในแบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากนั้นให้รวมคะแนนของแต่ละองค์ประกอบ แล้วตัดสินผลการประเมินขององค์ประกอบตามเกณฑ์ 3 ระดับ ได้แก่ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง โดยผลการประเมินอยู่ในระดับดี หมายถึง อาจารย์ที่เลี้ยงทำหน้าที่ตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับที่ดี ระดับพอใช้ หมายถึง อาจารย์ที่เลี้ยงทำหน้าที่ตามเกณฑ์มาตรฐานใช้ได้ แต่จะให้ดียิ่งขึ้นควรพิจารณาข้อตัวบ่งชี้และข้อรายการย่อยที่ยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้ และระดับควรปรับปรุง หมายถึง อาจารย์ที่เลี้ยงควรพิจารณาข้อตัวบ่งชี้และข้อรายการย่อยที่ยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้

องค์ประกอบของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในครั้งนี้สามารถกำหนดหัวข้อของแบบประเมินได้ดังต่อไปนี้

1. คำชี้แจงของการใช้แบบประเมิน
2. จุดมุ่งหมายของแบบประเมิน
3. องค์ประกอบและตัวชี้วัดในการประกันการเรียนรู้ของแบบประเมิน
4. เกณฑ์การให้ระดับคะแนนของแบบประเมิน
5. แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์ที่เลี้ยง
6. แบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
7. การใช้ประโยชน์จากผลการประเมินตนเองด้านการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา

แบบตรวจสอบรายการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยง

แบบตรวจสอบรายการฉบับนี้ใช้สำหรับประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยให้อาจารย์พี่เลี้ยงประเมินกระบวนการเป็นพี่เลี้ยงของตนเอง เพื่อช่วยตรวจสอบและติดตามการนิเทศของตน และทำให้เห็นแนวทางที่ควรปฏิบัติในการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์มากที่สุดแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ
 - 1.1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง
 - 1.2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ / ให้คำปรึกษา
 - 1.3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี
2. สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ
 - 2.1 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
 - 2.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน
 - 2.3 การทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.4 การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี
3. ผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ
 - 3.1 ความรู้ความสามารถ
 - 3.2 คุณภาพการทำงาน
 - 3.3 ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู

คำชี้แจง ในการใช้แบบตรวจสอบรายการ

ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน ที่อยู่หน้าข้อรายการที่ท่านมีหรือได้ปฏิบัติจริงในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู **(สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)**

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนในแต่ละตัวบ่งชี้มี 3 ระดับ ได้แก่ ดี (3 คะแนน) พอใช้ (2 คะแนน) และควรปรับปรุง (1 คะแนน) ให้ท่านประเมินตนเองในแต่ละตัวบ่งชี้แล้วตัดสินผลการประเมินตามเกณฑ์ 3 ระดับ หลังจากประเมินครบทั้ง 10 ตัวบ่งชี้ แล้วให้สรุปผลการประเมินในแบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (ข้างหลัง) จากนั้นให้รวมคะแนนของแต่ละองค์ประกอบ แล้วตัดสินผลการประเมินขององค์ประกอบตามเกณฑ์ระดับ 3 ระดับ ได้แก่ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง

องค์ประกอบ 1: คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	
ตัวบ่งชี้ 1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง	
☐	1. ท่านชี้แจงภาระงานที่นิสิตนักศึกษาต้องรับผิดชอบในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น ปริมาณงานสอน งานนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)
☐	2. ท่านชี้แจงบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงและบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น การทำข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน การมอบหมายภาระงาน การกำหนดส่งงาน การประเมินผลนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)
☐	3. ท่านชี้แจงผลลัพธ์ที่คาดหวังจากตัวนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น เกณฑ์การประเมินคุณภาพของงานสอน งานอื่นนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติงานของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)
☐	4. ท่านเตรียมตัวอย่างเอกสารหรือข้อมูลที่เป็นต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่นิสิตนักศึกษา (เช่น การกำหนดการสอน คู่มือการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานและตัวชี้วัด สื่อ/นวัตกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)
☐	5. ท่านจัดเตรียมตารางเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษาอย่างเป็นระบบ
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4-5 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	
☐	1. ท่านสามารถชี้แนะแนวทางการเสริมจุดแข็งและจุดอ่อนที่นิสิตนักศึกษาควรปรับปรุงได้ชัดเจน จนนิสิตนักศึกษาเห็นแนวทางในการพัฒนาตนเองได้
☐	2. ท่านเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตการจัดการเรียนการสอนของท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษา
☐	3. ท่านเข้าสังเกตการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นิสิตนักศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
☐	4. ท่านปรับหรือใช้วิธีการชี้แนะด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองได้มีประสิทธิภาพ
☐	5. ท่านตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาล่วงหน้าก่อนจัดการเรียนการสอนและชี้แนะแนวทางปรับปรุงพัฒนา
☐	6. ท่านชี้แนะทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมให้แก่นิสิตนักศึกษา ภายใต้อาณัติหรือศักยภาพที่นิสิตนักศึกษามี
☐	7. ท่านส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนนิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน การวิพากษ์การสอน)
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-2 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (3-5 ข้อ) ☐ 3) ดี (6-7 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	
☐	1. ท่านแสดงความเต็มใจในการให้การชี้แนะ เมื่อนิสิตนักศึกษาขอความช่วยเหลือแนะนำ
☐	2. ท่านมีความพร้อมที่จะให้การช่วยเหลือ เมื่อนิสิตนักศึกษามีปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
☐	3. ท่านสื่อสารกับนิสิตนักศึกษาอย่างเป็นกันเอง ฝึกให้กล้าแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับท่าน
☐	4. ท่านมีความรับผิดชอบในการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงในทุกภารกิจที่นิสิตนักศึกษาต้องเรียนรู้ระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
☐	5. ท่านให้กำลังใจแก่นิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทำให้รู้สึกว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่ใช่เรื่องยาก
☐	6. ท่านมีความมุ่งมั่นตั้งใจพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีโอกาสในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างครบถ้วน
☐	7. ท่านสร้างแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษารู้สึกว่าครูเป็นอาชีพที่ได้ช่วยเหลือนักเรียน
☐	8. ท่านกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษากระตือรือร้นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-2 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (3-5 ข้อ) ☐ 3) ดี (6-8 ข้อ)

องค์ประกอบ 2: สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	
ตัวบ่งชี้ 4 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	
☐	1. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการควบคุมชั้นเรียนและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
☐	2. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน
☐	3. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนและเหมาะสมกับนักเรียนที่สอน
☐	4. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการประเมินผลการเรียนการสอนและการใช้ประโยชน์จากผลการประเมิน (เช่น การตรวจงาน การตรวจข้อสอบ และการตัดสินผลการเรียนรู้)
☐	5. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน
☐	6. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนการสอนและบันทึกหลังสอน
☐	7. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการใช้สื่อการสอน/นวัตกรรมที่ทันสมัยที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-2 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (3-5 ข้อ) ☐ 3) ดี (6-7 ข้อ)
ตัวบ่งชี้ 5 การจัดการกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	
☐	1. ท่านฝึกฝนให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ในการทำงานอื่นร่วมกับอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ (เช่น งานเอกสาร งานคุมสอบ)
☐	2. ท่านฝึกฝนนิสิตนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนหรือการจัดการกิจกรรมสอนเสริมนักเรียน (เช่น โครงการวิชาการ โครงการพัฒนาทักษะนักเรียน ชุมนุมหรือชมรมของโรงเรียน)
☐	3. ท่านฝึกฝนนิสิตนักศึกษาให้ดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียนหรือต้องได้รับการส่งเสริมพิเศษ
☐	4. ท่านให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสพบผู้ปกครองนักเรียน ฝึกให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนแก่ผู้ปกครอง (เช่น การสื่อสารกับผู้ปกครอง การชี้แนะแนวทางแก้ปัญหา/ส่งเสริมนักเรียน)
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4 ข้อ)
ตัวบ่งชี้ 6 การทำวิจัยในชั้นเรียน	
☐	1. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน
☐	2. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับประเด็นวิจัย (เช่น การกำหนดตัวอย่างวิจัย การออกแบบแผนการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย เทคนิคการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล)
☐	3. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน (เช่น การกำหนดประเด็นปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย การจัดทำเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบความคิดของการวิจัย)
☐	4. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการจัดทำรายงานและวิธีการนำเสนอผลการวิจัยในชั้นเรียน
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4 ข้อ)
ตัวบ่งชี้ 7 การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี	
☐	1. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการประพฤติตนให้เป็นผู้มีน้ำใจ เสียสละ อุทิศตนทำงานเพื่อส่วนรวม
☐	2. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการมีจิตใจความเป็นครู มุ่งมั่นพัฒนานักเรียน
☐	3. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการเปิดใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
☐	4. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการรู้จักใช้วาจาในการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจและเกิดความรู้สึกที่ดี
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4 ข้อ)

องค์ประกอบ 3: ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา			
ตัวบ่งชี้ 8 ความรู้และความสามารถ			
☐	1. นิสิตนักศึกษาประพฤติหรือปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน		
☐	2. นิสิตนักศึกษามีการเสริมแรงและให้กำลังใจแก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม		
☐	3. นิสิตนักศึกษามีความรอบรู้และความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน		
☐	4. นิสิตนักศึกษสามารถกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์		
☐	5. นิสิตนักศึกษสามารถควบคุมชั้นเรียนและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า		
☐	6. นิสิตนักศึกษสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน		
☐	7. นิสิตนักศึกษเลือกใช้เทคนิคการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน		
☐	8. นิสิตนักศึกษเลือกใช้สื่อ/นวัตกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและนักเรียน		
☐	9. นิสิตนักศึกษนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน		
☐	10. นิสิตนักศึกษสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาหลักสูตร		
☐	11. นิสิตนักศึกษสามารถบูรณาการเนื้อหาความรู้ในวิชาที่สอนกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม		
☐	12. นิสิตนักศึกษสามารถทบทวนวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน		
☐	13. นิสิตนักศึกษสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างสมเหตุสมผล		
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-4 ข้อ)	☐ 2) พอใช้ (5-9 ข้อ)	☐ 3) ดี (10-13 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 9 คุณภาพการทำงาน			
☐	1. นิสิตนักศึกษาได้รับผลการประเมินคุณภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์ที่พึงประสงค์จากอาจารย์ที่เลี้ยง		
☐	2. นิสิตนักศึกษาได้รับผลการประเมินคุณภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์ที่พึงประสงค์จากอาจารย์นิเทศก์		
☐	3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาที่ท่านให้การนิเทศ		
☐	4. นิสิตนักศึกษจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ		
☐	5. นิสิตนักศึกษจัดทำนวัตกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาจากงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ		
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ)	☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ)	☐ 3) ดี (4-5 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 10 ความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู			
☐	1. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเป็นครูที่ดีในอนาคต		
☐	2. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีคุณสมบัติของความเป็นครูมืออาชีพ		
☐	3. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ		
☐	4. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ		
☐	5. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำงานในระบบของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ)	☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ)	☐ 3) ดี (4-5 ข้อ)

แบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู

โปรดนำผลการประเมินในตัวบ่งชี้ข้างหน้ามาลงในแบบรายงานผลการประเมินในหน้านี้ทุกตัวบ่งชี้ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ควรปรับปรุง (1)	พอใช้ (2)	ดี (3)	ผลประเมินของ องค์ประกอบ
องค์ประกอบ 1: คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง				☐ (1) ควรปรับปรุง (3-5 คะแนน) ☐ (2) พอใช้ (6-7 คะแนน) ☐ (3) ดี (8-9 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง				
ตัวบ่งชี้ 2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา				
ตัวบ่งชี้ 3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี				
รวมคะแนนองค์ประกอบ 1 <input type="text"/> คะแนน				
องค์ประกอบ 2: ภาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา				☐ (1) ควรปรับปรุง (4-6 คะแนน) ☐ (2) พอใช้ (7-9 คะแนน) ☐ (3) ดี (10-12 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 4 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน				
ตัวบ่งชี้ 5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน				
ตัวบ่งชี้ 6 การทำวิจัยในชั้นเรียน				
ตัวบ่งชี้ 7 การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี				
รวมคะแนนองค์ประกอบ 2 <input type="text"/> คะแนน				
องค์ประกอบ 3: ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา				☐ (1) ควรปรับปรุง (3-5 คะแนน) ☐ (2) พอใช้ (6-7 คะแนน) ☐ (3) ดี (8-9 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 8 ความรู้และความสามารถ				
ตัวบ่งชี้ 9 คุณภาพการทำงาน				
ตัวบ่งชี้ 10 ความรู้สึกดีมีต่อวิชาชีพครู				
รวมคะแนนองค์ประกอบ 3 <input type="text"/> คะแนน				
<p>หมายเหตุ: การใช้ประโยชน์จากผลการประเมินตนเองด้านการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอาจารย์พี่เลี้ยง ควรให้ความสำคัญมากกับการทำหน้าที่ตามองค์ประกอบ 1 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และองค์ประกอบ 2 ภาระที่ให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา สำหรับองค์ประกอบ 3 ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา มีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ถ้ากรณีที่ผู้เรียนยังไม่ได้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง อาจมาจากปัจจัยอื่นนอกเหนือการนิเทศของท่านด้วย ผลการประเมินอยู่ในระดับดี แสดงว่า ท่านได้ทำหน้าที่ในฐานะอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภายใต้การนิเทศของท่าน และถือว่ท่านเป็นแบบอย่างของอาจารย์พี่เลี้ยงที่ดี ผลประเมินอยู่ในระดับพอใช้ แสดงว่า ท่านได้ทำหน้าที่ในฐานะอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานใช้ได้ แต่จะให้ดียิ่งขึ้นควรพิจารณาข้อตัวบ่งชี้และข้อรายการย่อยที่ท่านยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้ เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษามากที่สุด ผลประเมินอยู่ในระดับควรปรับปรุง ท่านควรพิจารณาข้อตัวบ่งชี้และข้อรายการย่อยที่ท่านยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้ เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างมีคุณภาพ และเกิดการเรียนรู้ประสบการณ์วิชาชีพครูมากที่สุด 				

3.2 การตรวจสอบคุณภาพแบบประเมิน

การตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินในครั้งนี้ แบ่งเป็น 1) ความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) 2) ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (internal consistency) และ 3) ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รายละเอียดดังนี้

3.2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงจำแนก

แบบประเมินที่พัฒนาขึ้นได้นำไปทดลองใช้กับอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 24 คน ลักษณะของ อาจารย์พี่เลี้ยงมี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลว่า อาจารย์พี่เลี้ยงให้การนิเทศได้เหมาะสม ทำให้เกิดการเรียนรู้ในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กลุ่มที่ 2 เป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิสิตนักศึกษาให้ข้อมูลว่าเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่ให้การนิเทศไม่ค่อยเหมาะสม ไม่ได้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากนักในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กลุ่มละ 12 คน ซึ่งได้จากการกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกและการสอบถามโดยนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การทดลองใช้แบบประเมินกับอาจารย์พี่เลี้ยงมีการตรวจสอบความตรงเชิงจำแนกโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการให้การนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงระหว่างกลุ่มที่รู้จัก (known groups) ว่าอาจารย์พี่เลี้ยงมีการนิเทศที่เหมาะสมและไม่ค่อยเหมาะสม โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ทั้งหมด 10 ตัว พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศไม่ค่อยเหมาะสมในตัวบ่งชี้การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา ตัวบ่งชี้การแสดงผลงานที่ของการเป็นพี่เลี้ยง ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี ตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 10 ตัว มีความตรงเชิงจำแนก เพราะสามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงทั้ง 2 กลุ่มออกจากกันได้ตรงตามสภาพจริง

เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศไม่ค่อยเหมาะสมในองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และองค์ประกอบผลการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา

และองค์ประกอบผลการเรียนรู้ มีความตรงเชิงจำแนก เพราะสามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์ที่เลี้ยง 2 กลุ่ม ออกจากกันได้ตรงตามสภาพจริง รายละเอียดดังตาราง 4.16

ตาราง 4.16 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงจำแนกขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบประกัน การเรียนรู้ โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มผู้รู้ชุด

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	กลุ่ม อาจารย์ ที่เลี้ยง	n	M	SD	Levene's Test of Equality of Variances		t	df	Sig.	ผลการเปรียบเทียบ
					F	Sig.				
1. คุณลักษณะ และกระบวนการ การเรียนรู้	กลุ่มที่ 1	12	3.00	0.00	44.00	0.00	-5.93*	11.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.67	0.78						
1.1 การสร้าง ความเข้าใจร่วม กันในกระบวนการ การเรียนรู้	กลุ่มที่ 1	12	2.83	0.39	3.77	0.07	-4.24*	22.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.83	0.72						
1.2. พฤติกรรมใน การให้การชี้แนะ/ ให้คำปรึกษา	กลุ่มที่ 1	12	2.92	0.29	13.39	0.00	-6.08*	15.16	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.67	0.65						
1.3.การแสดงผล บทบาทหน้าที่ของ การเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	กลุ่มที่ 1	12	2.83	0.39	5.86	0.02	-3.08*	15.39	0.01	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	2.00	0.85						
2. สาระในการ นิเทศแก่นิสิต นักศึกษา	กลุ่มที่ 1	12	3.00	0.00	26.40	0.00	-6.97*	11.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.75	0.62						
2.1 การจัดการ เรียนการสอนใน ชั้นเรียน	กลุ่มที่ 1	12	3.00	0.00	22.00	0.00	-4.06*	11.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	2.00	0.85						
2.2 การจัดการกิจกรรม ส่งเสริมผู้เรียนนอก ชั้นเรียน	กลุ่มที่ 1	12	2.33	0.49	0.61	0.44	-3.65*	22.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.58	0.51						
2.3 การทำวิจัยใน ชั้นเรียน	กลุ่มที่ 1	12	2.67	0.49	0.61	0.44	-6.08	22.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.42	0.51						
2.4 การประพฤติ ตนในฐานะครูที่ดี	กลุ่มที่ 1	12	3.00	0.00	33.87	0.00	-3.46	11.00	0.01	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	2.17	0.83						

องค์ประกอบ/ ตัวบ่งชี้	กลุ่ม อาจารย์ ที่เลี้ยง	n	M	SD	Levene's Test of Equality of Variances		t	df	Sig.	ผลการเปรียบเทียบ
					F	Sig.				
3. ผลการเรียนรู้	กลุ่มที่ 1	12	1.58	0.79	44.99	0.00	-6.19	11.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	3.00	0.00						
3.1 ความรู้ ความสามารถ	กลุ่มที่ 1	12	2.75	0.45	2.53	0.13	-5.90	22.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.58	0.51						
3.2 คุณภาพการ ทำงาน	กลุ่มที่ 1	12	3.00	0.00	20.76	0.00	-5.63	11.00	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.83	0.72						
3.3 ความรู้สึกที่ดี ต่อวิชาชีพครู	กลุ่มที่ 1	12	2.92	0.29	9.03	0.01	-4.11	13.87	0.00	แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญ
	กลุ่มที่ 2	12	1.92	0.79						

หมายเหตุ: กลุ่มที่ 1 คือ อาจารย์ที่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสม, กลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์ที่เลี้ยงที่นิเทศไม่ค่อยเหมาะสม

* $P < .05$

การทดลองใช้ในครั้งนี้ อาจารย์ที่เลี้ยงในกลุ่มแรกมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้ทั้งหมด 10 ตัว พบว่า ผลการประเมิน (คะแนนมีค่าระหว่าง 1 ถึง 3) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยงอยู่ในระดับดี ($M = 2.83$, $SD = 0.39$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษาอยู่ในระดับดี ($M = 2.92$, $SD = 0.29$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การแสดงผลงานหน้าที่ของการเป็นที่เลี้ยงอยู่ในระดับดี ($M = 2.83$, $SD = 0.39$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี ($M = 3.00$, $SD = 0.00$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียนอยู่ในระดับดี ($M = 2.33$, $SD = 0.49$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี ($M = 2.67$, $SD = 0.49$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การประพฤติตนในฐานะครูที่ดีอยู่ในระดับดี ($M = 3.00$, $SD = 0.00$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถอยู่ในระดับดี ($M = 2.75$, $SD = 0.45$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงานอยู่ในระดับดี ($M = 3.00$, $SD = 0.00$) และคุณภาพของการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับดี ($M = 2.92$, $SD = 0.29$)

อาจารย์พี่เลี้ยงในกลุ่มที่สองมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้ทั้ง 10 ตัว พบว่า ผลการประเมิน (คะแนนมีค่าระหว่าง 1 ถึง 3) คุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การสร้าง ความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 1.75, SD = 0.62$) คุณภาพ ของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปาน กลาง ($M = 1.58, SD = 0.62$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การแสดงผลงานที่ หน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงอยู่ในระดับดี ($M = 2.08, SD = 0.90$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่ เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 1.92, SD = 0.79$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียนอยู่ใน ระดับปานกลาง ($M = 1.67, SD = 0.65$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้ ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับดี ($M = 2.08, SD = 0.79$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่ เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 1.42, SD = 0.52$) คุณภาพ ของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้การประพฤติตนในฐานะครูที่ดีอยู่ในระดับดี ($M = 2.25, SD = 0.75$) คุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถอยู่ในระดับ ปานกลาง ($M = 1.75, SD = 0.62$) ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงานอยู่ในระดับดี ($M = 2.08, SD = 0.79$) และคุณภาพของการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงตามตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับดี ($M = 2.08, SD = 0.79$) ดังตาราง 4.17

ตาราง 4.17 อัตราร้อยละของอาจารย์พี่เลี้ยงจำแนกตามระดับคุณภาพของการเป็นพี่เลี้ยงในแต่ละตัว บ่งชี้

ตัวบ่งชี้	อาจารย์พี่เลี้ยงกลุ่มที่ 1 (n=12)					อาจารย์พี่เลี้ยงกลุ่มที่ 2 (n=12)				
	ระดับคุณภาพของการเป็น อาจารย์พี่เลี้ยง (ร้อยละ)			M	SD	ระดับคุณภาพของการเป็น อาจารย์พี่เลี้ยง (ร้อยละ)			M	SD
	ดี	พอใช้	ควร ปรับปรุง			ดี	พอใช้	ควร ปรับปรุง		
1. การสร้างความเข้าใจ ร่วมกันในกระบวนการพี่ เลี้ยง	83.30	16.70	0.00	2.83	0.39	16.70	50.00	33.30	1.75	0.62
2. พฤติกรรมในการให้การ ชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	91.70	8.30	0.00	2.92	0.29	8.30	50.00	41.70	1.58	0.52
3. การแสดงผลงานหน้าที่ ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	83.30	16.70	0.00	2.83	0.39	33.33	33.33	33.34	2.08	0.90

ตัวบ่งชี้	อาจารย์พี่เลี้ยงกลุ่มที่ 1 (n=12)					อาจารย์พี่เลี้ยงกลุ่มที่ 2 (n=12)				
	ระดับคุณภาพของการเป็น อาจารย์พี่เลี้ยง (ร้อยละ)			M	SD	ระดับคุณภาพของการเป็น อาจารย์พี่เลี้ยง (ร้อยละ)			M	SD
	ดี	พอใช้	ควร ปรับปรุง			ดี	พอใช้	ควร ปรับปรุง		
4. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	100.00	0.00	0.00	3.00	0.00	33.33	33.33	33.34	1.92	0.79
5. การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	33.30	66.70	0.00	2.33	0.49	0.00	58.30	41.70	1.67	0.65
6. การทำวิจัยในชั้นเรียน	66.70	33.30	0.00	2.67	0.49	0.00	41.70	58.30	1.42	0.52
7. การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี	100.00	0.00	0.00	3.00	0.00	41.70	33.33	25.00	2.25	0.75
8. ความรู้ความสามารถ	75.00	25.00	0.00	2.75	0.45	0.00	58.30	41.70	1.75	0.62
9. คุณภาพการทำงาน	100.00	0.00	0.00	3.00	0.00	16.70	50.00	33.30	2.08	0.79
10. ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	91.70	8.30	0.00	2.92	0.29	25.00	41.70	33.30	2.08	0.79

หมายเหตุ: กลุ่มที่ 1 คือ อาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสม, กลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศไม่ค่อยเหมาะสม

เมื่อพิจารณาผลการทดลองใช้ตามองค์ประกอบพบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงในกลุ่มแรกมีการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง ($M = 2.86$, $SD = 0.71$) องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ($M = 2.75$, $SD = 0.21$) และองค์ประกอบผลการเรียนรู้ ($M = 2.89$, $SD = 0.16$) โดยภาพรวมทุกคนมีผลการประเมินตนเองอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 100.00) แสดงว่าอาจารย์พี่เลี้ยงทำหน้าที่ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้แก่ นิสิตนักศึกษาในตามเกณฑ์มาตรฐานระดับที่ดีทุกองค์ประกอบ ส่วนอาจารย์พี่เลี้ยงในกลุ่มที่สองการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง ($M = 1.83$, $SD = 0.63$) และองค์ประกอบผลการเรียนรู้ ($M = 1.78$, $SD = 0.54$) โดยภาพรวมส่วนใหญ่มีผลการประเมินตนเองอยู่ในระดับควรปรับปรุง (ร้อยละ 50.00, 41.70) แสดงว่า อาจารย์พี่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้แก่ นิสิตนักศึกษาในเรื่องคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาไม่อยู่ตามเกณฑ์มาตรฐาน และองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ($M = 1.79$, $SD = 0.46$) โดยภาพรวมส่วนใหญ่มีผลการประเมินตนเองอยู่ในระดับพอใช้ (ร้อยละ 66.67) แสดงว่า อาจารย์พี่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์

วิชาที่พหุวิทย์ให้นักศึกษานำเรื่องสาระในการนิเทศแก่นักศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานพอใช้ได้ รายละเอียดดังตาราง 4.18

ตาราง 4.18 อัตราร้อยละของอาจารย์พี่เลี้ยงจำแนกตามระดับคุณภาพของการเป็นพี่เลี้ยงในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	อาจารย์พี่เลี้ยงกลุ่มที่ 1 (n=12)					อาจารย์พี่เลี้ยงกลุ่มที่ 2 (n=12)				
	ระดับคุณภาพของการเป็น อาจารย์พี่เลี้ยง (ร้อยละ)			M	SD	ระดับคุณภาพของการเป็น อาจารย์พี่เลี้ยง (ร้อยละ)			M	SD
	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง			ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง		
1. คุณลักษณะและ กระบวนการพี่เลี้ยง	100.00	0.00	0.00	2.86	0.71	8.30	41.70	50.00	1.83	0.63
2. สาระในการนิเทศแก่นักศึกษา	100.00	0.00	0.00	2.75	0.21	0.00	66.67	33.30	1.79	0.46
3. ผลการเรียนรู้	100.00	0.00	0.00	2.89	0.16	33.33	25.00	41.70	1.78	0.54

หมายเหตุ: กลุ่มที่ 1 คือ อาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสม, กลุ่มที่ 2 คือ อาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศไม่ค่อยเหมาะสม

2.2 การตรวจสอบความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน

การทดลองใช้แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้กับอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 24 คน พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบประเมินทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยค่าความเที่ยงขององค์ประกอบหลักอยู่ระหว่าง 0.85 ถึง 0.93 อยู่ในเกณฑ์ดีถึงดีมาก และค่าความเที่ยงของตัวบ่งชี้อยู่ระหว่าง 0.57 ถึง 0.88 รายละเอียดดังตาราง 4.19

ตาราง 4.19 ค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบประเมิน

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ค่าความเที่ยงแอลฟาของครอนบาค
1. คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง	0.91
1.1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง	0.63
1.2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	0.81
1.3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	0.88
2. สาระในการนิเทศแก่นักศึกษา	0.85
2.1 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	0.84
2.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	0.61
2.3 การทำวิจัยในชั้นเรียน	0.57
2.4 การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี	0.73
3. ผลการเรียนรู้	0.93
3.1 ความรู้และความสามารถ	0.86

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ค่าความเที่ยงแอลฟาของครอนบาค
3.2 คุณภาพการทำงาน	0.69
3.3 ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	0.68
รวมทั้งฉบับ	0.96

2.3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกัน การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นได้มาจากการสอบถามอาจารย์พี่เลี้ยงที่เป็นผู้ทดลองใช้แบบประเมินนี้ จำนวน 4 คน แบ่งเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสม จำนวน 2 คน และอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้ไม่ค่อยเหมาะสม จำนวน 2 คน โดยอาจารย์พี่เลี้ยงทุกคนยินดีให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยประเด็นที่สอบถามคือ ประโยชน์ของแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยงที่นำไปใช้ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้แก่ นิสิตนักศึกษา

อาจารย์พี่เลี้ยงแสดงความคิดเห็นว่า แบบประเมินนี้นำมาใช้ในการตรวจสอบ กำกับและติดตามการนิเทศของตนเองได้อย่างครบถ้วนในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติตนในการเป็นครู เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณภาพและมีความพร้อมที่จะเป็นครูในอนาคต ดังตัวอย่างคำตอบต่อไปนี้

“ถ้ามองตามตัวบ่งชี้จะทำให้พี่ได้ตรวจสอบตัวเองไปในตัวด้วยว่า ยังขาดเหลืออะไรที่เรายังไม่ได้กระตุ้น หรือแนะนำให้น้องฝึกสอนทำ และจะช่วยให้เราตระหนักในตัวเองว่า ควรจะให้คำปรึกษา แนะนำ หรือชี้แนะอะไรกับน้องอีกบ้าง”

อาจารย์พี่เลี้ยงคนที่ 1

“ประโยชน์อย่างแรกนะคะ ทำให้ไม่ตกประเด็นตามหัวข้อการนิเทศ ส่วนประโยชน์ข้อที่สอง พี่ว่าแบบประเมินของน้องมีแนวคำถามที่ทำให้เราได้ดูแลนิสิตได้ดีและทั่วถึง ประมาณว่า มีทั้งด้านการสอนและสอนงานด้านความเป็นครูด้วย ซึ่งเหมาะกับอาจารย์พี่เลี้ยงในสถานศึกษา แต่แบบประเมินของคณะที่พี่ใช้อยู่เหมาะกับอาจารย์นิเทศที่คณะ เน้นด้านการสอนอย่างเดียว”

อาจารย์พี่เลี้ยงคนที่ 2

“เอาไว้เช็คว่าเราได้ทำครบตามสิ่งที่พี่เลี้ยงควรทำแล้วหรือยัง ถ้ามีข้อไหนที่เรายังไม่ได้ทำก็ควรที่จะทำเพิ่ม เพื่อให้เป็นที่เลี้ยงที่ดีและเด็กฝึกสอนเองก็จะได้รับการพัฒนาในหลายๆ เรื่อง จะได้เป็นครูที่ดีและทำงานเก่งมีผลต่อคุณภาพที่ดีของนักเรียน ทำให้นักเรียนเก่งขึ้นด้วย”

อาจารย์พี่เลี้ยงคนที่ 3

“สำหรับพี่นะ ทำให้ครูพี่เลี้ยงรู้ว่าครูพี่เลี้ยงต้องทราบเรื่องอะไรบ้าง เช่น การให้คำปรึกษา การให้คำแนะนำในเรื่องการสอน การวางตัว การจัดการในห้อง และการใช้คำพูดในการสอนนิสิตว่าจะพูดอย่างไร ให้นิสิตเกิดการพัฒนาไม่ใช่การว่าหรือทำให้เครียด”

อาจารย์พี่เลี้ยงคนที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 3 สรุปได้ว่า แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยงมีการตรวจสอบคุณภาพในด้านความตรงเชิงจำแนก โดยแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นสามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสมและนิเทศไม่ค่อยเหมาะสมออกจากกันได้ตรงตามสภาพจริง และด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในของรายฉบับอยู่ในเกณฑ์ระดับที่ดีมาก และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และองค์ประกอบผลการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ระดับดีถึงดีมาก โดยอาจารย์พี่เลี้ยงที่ได้ใช้แบบประเมินนี้มีความคิดเห็นว่า แบบประเมินสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องของการตรวจสอบ กำกับ และติดตามการทำงานในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและผลการเรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบและ ตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 2) พัฒนาและ ตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู ใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การวิจัยวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการ ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และตอนที่ 2 เป็นการวิจัย พัฒนาและตรวจสอบเครื่องมือประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นผลการวิจัยจากตอนที่ 1 นำมาพัฒนาเป็นแบบประเมินการนิเทศเพื่อ การประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดำเนินเก็บข้อมูลด้วยแบบ ประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการกับอาจารย์พี่เลี้ยงที่เป็นกรณีศึกษา แล้วนำผลมา ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินเพื่อให้แบบประเมินที่พัฒนานี้สามารถนำไปใช้ได้จริง

ตัวอย่างวิจัยในครั้งนี้ ตอนที่ 1 เป็นนิสิตศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ทุกสาขาวิชา สังกัดคณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง และมหาวิทยาลัยของรัฐที่อยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง โดยนิสิตอยู่ในช่วงฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครู ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2558 กำหนดวิธีการเลือกตัวอย่าง วิจัยด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลในวัน และเวลาที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกลับไปประชุมที่คณะครุศาสตร์และคณะ ศึกษาศาสตร์ของตน แล้วรับแบบสอบถามกลับคืนในวันเดียวกัน ผลการดำเนินการเก็บข้อมูล พบว่า การตอบกลับของแบบสอบถามมีจำนวน 803 คน จาก 1,000 คน คิดเป็นอัตราการตอบ กลับร้อยละ 80.30 ของแบบสอบถามทั้งหมด และตอนที่ 2 เป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่โรงเรียน ซึ่งได้มา การกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก และจากการสอบถามจากนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครู พบว่า การตอบกลับของแบบประเมินมีจำนวน 24 คน จำแนกเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้ เหมาะสมและนิเทศไม่ค่อยเหมาะสม กลุ่มละ 12 คน

ตัวแปรวิจัยประกอบด้วย 2 ชุดองค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบกระบวนการที่เลี้ยง แบ่งเป็น (1) องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และ (2) องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และ 2) องค์ประกอบผลการเรียนรู้ โดยที่องค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง วัดได้จาก 3 ตังบ่งชี้ คือ 1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการ 1.2) การพี่เลี้ยงพฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และ 1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา วัดได้จาก 4 ตัวบ่งชี้ คือ 2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน 2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน 2.3) การทำวิจัยในชั้นเรียนและ 2.4) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี และ องค์ประกอบผลการเรียนรู้ วัดได้จาก 3 ตัวบ่งชี้ คือ 3.1) ความรู้และความสามารถ 3.2) คุณภาพการทำงาน และ 3.3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาเก็บข้อมูลในช่วงของการพัฒนาหัวข้องานวิจัย และการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือแบบสอบถามเกี่ยวกับการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และผลการเรียนรู้ที่รับจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ข้อคำถามจำนวน 62 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 ผลด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.74 ถึง 0.94 ด้านความตรงเชิงโครงสร้างด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis: CFA) พบว่า โมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสามารถวัดได้จริงด้วยตัวบ่งชี้ในโมเดล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถิติเชิงบรรยาย เพื่ออธิบายลักษณะกระจายและการแจกแจงของข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างและตัวแปรวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ความเบ้ (SK) และความโด่ง (Ku) โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 21 สถิติเชิงสรุปอ้างอิง เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของระบบการประกันการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์ลักษณะอิทธิพลของตัวแปรในโมเดลโดยใช้โปรแกรม Mplus version 7

ข้อมูลพื้นฐานของตัวอย่างวิจัยในครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้ ส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 73.50) มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 25.70) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีสาขาวิชา/วิชาเอกในการศึกษาเพียง 1 วิชา (ร้อยละ 87.90) และมีวิชาเอกมากกว่า 1 วิชา (ร้อยละ 12.10) โดยที่โรงเรียนที่นิสิตนักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะอยู่ที่สังกัดของรัฐบาลมากที่สุด (ร้อยละ 72.40) ระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำการสอน พบว่า ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและปวช. มากที่สุด (ร้อยละ 32.80) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย (ร้อยละ 24.90) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 20.90) และระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 20.40) จำนวนคาบเรียนที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนมากที่สุด คือ จำนวน 8 คาบเรียน (ร้อยละ 28.00) รองลงมาคือ จำนวน 9 คาบเรียน (ร้อยละ 25.40) มากกว่า 10 คาบเรียน (ร้อยละ 22.30) จำนวน 10 คาบเรียน (ร้อยละ 20.40) และจำนวนน้อยกว่า 8 คาบเรียน (ร้อยละ 3.90) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ 1) การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และ 2) การพัฒนาและตรวจสอบแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

องค์ประกอบของระบบประกันการเรียนรู้ประกอบด้วย 2 ชุดองค์ประกอบ ได้แก่ 1) กระบวนการพี่เลี้ยง และ 2) ผลการเรียนรู้ ดังนี้ 1) องค์ประกอบของกระบวนการพี่เลี้ยง จำแนกเป็น (1) คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง วัดจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว คือ (1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (1.2) พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และ (1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (2) สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา วัดจากตัวบ่งชี้ 4 ตัว ได้แก่ (2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน (2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (2.3) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ (2.4) การประพัตินนในฐานะครูที่ดีและ (2) องค์ประกอบของผลการเรียนรู้ วัดจากตัวบ่งชี้ 3 ตัว คือ (3.1) ความรู้และความสามารถ (3.2) คุณภาพการทำงาน และ (3.3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู

การตรวจสอบความสอดคล้องโมเดลเชิงสาเหตุของระบบประกันการเรียนรู้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ = 26.01, $df = 19$, $p = 0.13$, CFI =

1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02 เมื่อพิจารณาค่าน้ำของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณลักษณะ และกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง วัดจาก 3 ตัวบ่งชี้พบว่า ตัวบ่งชี้การสร้างความเข้าใจร่วมกัน ในกระบวนการพี่เลี้ยง ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และตัวบ่งชี้การแสดงผล บบพาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดีที่สุด มีค่าน้ำหนักใกล้เคียงกัน ($\beta = 0.85, 0.89, 0.88$ ตามลำดับ)

ค่าน้ำของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา วัดจาก 4 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้น เรียน ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน และตัวบ่งชี้การประพฤติตนในฐานะครูที่ดีที่สุดมีค่าน้ำหนักของ ตัวบ่งชี้ใกล้เคียงกัน ($\beta = 0.96, 0.79, 0.80, 0.87$ ตามลำดับ)

ค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบผลการเรียนรู้วัดจาก 3 บ่งชี้พบว่า มีตัวบ่งชี้ความรู้ และความสามารถมีค่าน้ำหนักมากที่สุด ($\beta = 0.93$) รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน ($\beta = 0.74$) และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู ($\beta = 0.57$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาโมเดลเชิงสาเหตุของระบบประกันการเรียนรู้พบว่า ผลการเรียนรู้ได้รับอิทธิพล ทางตรงจากกระบวนการพี่เลี้ยงที่มีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.65 โดยองค์ประกอบคุณลักษณะ และกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง และองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาของ กระบวนการพี่เลี้ยงสามารถอธิบายองค์ประกอบผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 42.00 โดยที่ตัวบ่งชี้การ จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียนของ องค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยง มีความสัมพันธ์กับตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถของ องค์ประกอบผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด

2) การพัฒนาและตรวจสอบแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การพัฒนาแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ได้นำผลการวิจัยมาจาก วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 โดยมีการสร้างแบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับ อาจารย์พี่เลี้ยงมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบและ 10 ตัวบ่งชี้ โดย ทั้ง 3 องค์ประกอบมีน้ำหนักความสำคัญเท่ากัน เกณฑ์การประเมินคุณภาพการทำงานของพี่เลี้ยง มี 3 ระดับ ได้แก่ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงจำแนกด้วยการ วิเคราะห์โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มผู้ชัด พบว่า แบบประเมินที่พัฒนาขึ้นสามารถ จำแนกกลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงที่นิเทศได้เหมาะสมและไม่ค่อยเหมาะสมออกจากกันได้ทุกองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงแบบ สอดคล้องภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคพบว่า ค่าความเที่ยงของรายฉบับอยู่ใน

เกณฑ์ระดับดีมาก มีค่าเท่ากับ 0.96 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง องค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา และองค์ประกอบผลการเรียนรู้ อยู่ในเกณฑ์ระดับดีถึงดีมาก มีค่าเท่ากับ 0.85 ถึง 0.93 และอาจารย์พี่เลี้ยงที่ได้ใช้แบบประเมินที่พัฒนาขึ้นมีความคิดเห็นว่า แบบประเมินมีประโยชน์ในการตรวจสอบ กำกับ และติดตามการให้การนิเทศประสบการณ์วิชาชีพครูและผลการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่น่าเสนอในข้างต้นมีบางประเด็นที่น่าสนใจ 3 ประเด็นใหญ่ดังนี้ 1) สภาพของกระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ 2) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและ 3) แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้รายละเอียดดังนี้

1. สภาพของกระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้

การวิจัยพบว่า ระดับกระบวนการพี่เลี้ยงของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามการประเมินของนิสิตนักศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และระดับผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่เกิดจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้สอนพบว่า ทุกกลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้สอนในระดับชั้นที่ต่างกันมีระดับกระบวนการพี่เลี้ยงอยู่ในระดับมาก และมีระดับผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรวิจัยที่จำแนกตามจำนวนของอาจารย์พี่เลี้ยงพบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้มอบหมายให้ทำการสอนในระดับชั้นที่ต่างกันจะมีกระบวนการพี่เลี้ยงของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งในงานวิจัยนี้ยังไม่ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำการสอนที่ต่างกัน จึงมีความเป็นไปได้ว่าการรับรู้พฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงในการให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะ สนับสนุน และส่งเสริมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาไม่แตกต่างกันตามระดับชั้นที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำการสอน เพราะบทบาทหน้าที่สำคัญอยู่ที่การทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยงที่จะพัฒนาการเรียนรู้และเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยนิสิตนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและปวช. จะมีผลการเรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสูงกว่านิสิตที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาศึกษาตอนต้นและตอนปลาย อาจเกิดจากเนื้อหาของรายวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความยากและลงลึก

มากกว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและปวช. การที่นิสิตนักศึกษาจะต้องใช้เวลาในการเตรียมการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนทั้งสองช่วงระดับในด้านต่างๆ มากขึ้น ทำให้ไม่สามารถที่จะเรียนรู้การปฏิบัติงานและพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีเวลาที่จำกัดในการเตรียมตัวและปฏิบัติงานด้านต่างๆ และอาจมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นเรียนที่ต่างกันที่นิสิตนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำการสอน และเมื่อพิจารณาแยกตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวน 1 คน มีการรับรู้ของกระบวนการพี่เลี้ยงอยู่ในระดับมาก แต่นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวนมากกว่า 1 คน มีการรับรู้ของอาจารย์พี่เลี้ยงอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีผลการเรียนรู้จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับ ,มาก จากข้อมูลสภาพของตัวแปรวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์จำนวน 1 คน จะมีการรับรู้ถึงกระบวนการพี่เลี้ยงและเกิดผลการเรียนรู้ได้มากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่า 1 คน เนื่องจากอาจารย์พี่เลี้ยงมีบทบาทที่ความสำคัญมากต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษาและอาจเกิดจากการที่นิสิตนักศึกษาได้รับการชี้แนะ แนะนำสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในทุกด้านของวิชาชีพครูจากอาจารย์พี่เลี้ยงเพียงคนเดียวจะดีกว่าการมีอาจารย์พี่เลี้ยงจำนวนหลายคน เพราะอาจารย์พี่เลี้ยงแต่คนอาจจะมีลักษณะการทำงาน การดูแล กำกับและติดตามที่แตกต่างกัน ทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความสับสนในการเรียนรู้การทำงานด้านต่างๆ และมีจำนวนภาระงานที่เพิ่มมากขึ้น เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนรายงานต่างๆ ส่งให้อาจารย์พี่เลี้ยง อย่างไรก็ตาม เป็นประเด็นนี้ควรนำไปศึกษาในการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนอาจารย์ที่มีต่อผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในครั้งต่อไป เนื่องจากในงานวิจัยนี้ยังไม่ศึกษาในข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนของอาจารย์พี่เลี้ยงที่ต่างกันทำให้กระบวนการพี่เลี้ยงและผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษามีความแตกต่างกัน

2. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของระบบการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

องค์ประกอบของระบบการประกันการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 คุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1.1) การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยงพฤติกรรมใน 1.2) การให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และ 1.3) การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี องค์ประกอบที่ 2 สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา มี 4 ตัวบ่งชี้ คือ 2.1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน 2.2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน 2.3) การทำวิจัยในชั้นเรียน และ 2.4) การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี และองค์ประกอบที่ 3 ผลการเรียนรู้ มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ 3.1) ความรู้ความสามารถ 3.2) คุณภาพการ

ทำงาน และ 3.3) ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำไปใช้เป็นกรอบแนวคิดของระบบประกันการเรียนรู้เพื่อนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้แก่นิสิตนักศึกษา โดยที่ 3 องค์ประกอบ และ 10 ตัวบ่งชี้ในระบบประกันการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับผลมาจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Babin et al., 2015; Baker et al., 2012; Boreen, 2009; Burns et al., 2015; Carrington et al., 2011; Clark et al., 2015; Coles et al., 2015; Glickman et al., 2001; Goe, 2007; Jonson, 2008; Lakhali & Sévigny, 2015; Mena et al., 2016; Mwinyipembe & Orodho, 2014; Revere et al., 2012; Reynolds & Middleton, 2005; Rosemary et al., 2015; Stronge et al., 2007; Tillema & Van Der Westhuizen, 2015; คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2551; ทิพย์ภรณ์ รัตนลาภ, 2553; นุชราคม ดุลบุตร, 2555) และผลจากการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลก็ยังพบว่า โมเดลของระบบประกันการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square = 26.01, $df = 19$, $p = 0.13$, CFI = 1.00, TLI = 1.00, RMSEA = 0.02)

องค์ประกอบของกระบวนการพี่เลี้ยงมีค่าน้ำหนักความสำคัญมากกว่าองค์ประกอบผลการเรียนรู้ แสดงว่า การประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจะมีความสำคัญอยู่ที่กระบวนการของพี่เลี้ยงในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมากกว่าผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา เนื่องจากการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาไม่ได้เกิดจากกระบวนการพี่เลี้ยงเพียงอย่างเดียว ยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่ได้อยู่ในการศึกษาในครั้งนี้ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของพี่เลี้ยงพบว่า ตัวบ่งชี้พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษามีน้ำหนักของตัวบ่งชี้มากที่สุด (0.89) รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี (0.88) และตัวบ่งชี้การสร้างความร่วมมือร่วมใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง (0.85) โดยที่น้ำหนักของตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าใกล้เคียงกัน แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 3 ตัว มีความสำคัญต่อคุณลักษณะและกระบวนการเป็นพี่เลี้ยงเท่ากัน ดังนั้นอาจารย์พี่เลี้ยงจำเป็นต้องมีการเตรียมการนิเทศ ทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของพี่เลี้ยง และมีการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อให้กระบวนการทำงานของพี่เลี้ยงและผลการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษามีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษามากที่สุด (Burns et al., 2015; Clark et al., 2015; Coles et al., 2015; Glickman et al., 2001; Goe, 2007; Stronge et al., 2007)

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาพบว่า ตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้มากที่สุด (0.96) รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้การปฏิบัติ

ตนในฐานะครูที่ดี (0.87) ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน (0.80) และการจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน (0.79) โดยที่น้ำหนักของตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าใกล้เคียงกัน แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวนี้มีความสำคัญต่อสาระที่จะให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาเท่ากัน ดังนั้น อาจารย์พี่เลี้ยงจะต้องให้ชี้แนะ แนะนำ สนับสนุนและส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกฝนเกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนการสอน การทำงานอื่นนอกเหนือการสอน การทำวิจัยในชั้นเรียน และการปฏิบัติตนในฐานะครู ให้มีคุณภาพมากที่สุด เพราะหัวใจสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา คือ การได้เรียนรู้การทำงานและพัฒนาทักษะต่างๆ ที่พร้อมเป็นครูในสถานการณ์จริง (Anderson & Stillman, 2013; Gardiner & Lorch, 2015; Rosemary et al., 2015)

สำหรับองค์ประกอบผลการเรียนรู้พบว่า ตัวบ่งชี้ความรู้และความสามารถมีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้สูงที่สุด(0.93) รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน (0.74) และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู (0.57) ตามลำดับ แสดงว่า นิสิตนักศึกษาให้ความสำคัญกับความรู้และความสามารถที่ส่งผลมาจากการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของอาจารย์พี่เลี้ยง โดยอาจารย์พี่เลี้ยงต้องปรับปรุงและพัฒนากระบวนการพี่เลี้ยงของตนเอง เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเกิดความรู้และความสามารถในการทำงานของวิชาชีพครู และให้นิสิตนักศึกษาได้นำความรู้และความสามารถที่ได้ไปพัฒนาศักยภาพของตนในการจัดเรียนการสอนและการทำงานด้านต่างๆ ในการประกอบอาชีพครูของสถานการณ์จริงและในอนาคต

ตัวบ่งชี้แต่ละตัวในองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงและองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา มีค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ใกล้เคียงกัน แสดงว่า นิสิตนักศึกษามีการรับรู้ทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยงอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา ($M = 3.84$ ถึง 4.04) และนิสิตนักศึกษามีการรับรู้ทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก สอดคล้องกับค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา ($M = 3.46$ ถึง 4.13) โดยตัวบ่งชี้ที่นิสิตนักศึกษาได้มีระดับปานกลางในการรับรู้คือ ตัวบ่งชี้การทำวิจัยในชั้นเรียน สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากการทำวิจัยในชั้นเรียนนิสิตนักศึกษาจะขอคำปรึกษาแนะนำจากอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนและอาจารย์นิเทศก์ที่คณะครุศาสตร์/คณะศึกษาศาสตร์ โดยยึดหลักคำแนะนำของอาจารย์ทั้งสองฝ่าย เพราะจะต้องนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนส่งให้อาจารย์พี่เลี้ยงทางโรงเรียนและอาจารย์นิเทศก์ทางคณะ แต่มีอาจารย์พี่เลี้ยงบางท่านอาจจะให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย โดยจะเน้นการให้การนิเทศในเรื่องการจัดการเรียนการสอน การทำงานต่างๆ ของครู และการปฏิบัติตนในฐานะครูมากกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้นิสิตนักศึกษาให้

ความสำคัญกับคำแนะนำของอาจารย์นิเทศก์ทางมหาวิทยาลัยอย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ยังไม่สามารถหาคำตอบในประเด็นนี้ได้ชัดเจน จึงควรนำประเด็นนี้ใช้ในการศึกษาระดับการรับรู้ของนิสิตนักศึกษาในการนิเทศเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน การที่อาจารย์พี่เลี้ยงให้ความสำคัญกับการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในทุกๆ ด้านที่นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝน จะส่งผลให้นิสิตศึกษานำความรู้และทักษะที่ได้จากการฝึกประสบการณ์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการทำงานด้านต่างๆ และการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยงที่ดีจะเป็นกระบวนการนิเทศที่มีคุณภาพและสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (Coles et al., 2015; ประสงค์ กัลยาณะธรรม, 2550)

ตัวชี้วัดทุกตัวในองค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยงของระบบการประกันการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นส่งผลทางตรงต่อองค์ประกอบผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่ประกอบด้วยตัวชี้วัดความรู้และความสามารถ ตัวบ่งชี้คุณภาพการทำงาน และตัวบ่งชี้ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของระบบการประกันการเรียนรู้ พบว่า กระบวนการพี่เลี้ยงสามารถอธิบายผลการเรียนรู้ได้ร้อยละ 42.00 ทั้งนี้ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์ไม่ได้เกิดจากกระบวนการพี่เลี้ยงเพียงอย่างเดียว อาจจะมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องแต่ไม่ได้นำมาศึกษาในครั้งนี้ จึงควรนำผลการวิจัยในส่วนนี้ใช้ในการศึกษาค้างต่อไป

3. แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้

แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิชาชีพครู มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยง ประกอบด้วยทั้งหมด 3 องค์ประกอบ และ 10 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการ ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพี่เลี้ยงพฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา และตัวบ่งชี้ที่ 3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี อยู่ภายในองค์ประกอบคุณลักษณะและกระบวนการของการเป็นพี่เลี้ยง ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ตัวบ่งชี้ที่ 5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน ตัวบ่งชี้ที่ 6 การทำวิจัยในชั้นเรียน และตัวบ่งชี้ที่ 7 การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี อยู่ภายในองค์ประกอบสาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 8 ความรู้และความสามารถ ตัวบ่งชี้ที่ 9 คุณภาพการทำงาน และตัวบ่งชี้ที่ 10 ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู อยู่ภายในองค์ประกอบผลการเรียนรู้ มีข้อรายการประเมินทั้งหมด 62 ข้อ โดยเกณฑ์การประเมินคุณภาพการทำงานของพี่เลี้ยง มี 3 ระดับ ได้แก่ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินด้วยความตรงเชิงจำแนก ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน และความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินจากผู้ใช้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการวัด

ที่ดีที่จะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือมากกว่าหนึ่งแบบ ที่นำมาใช้ในการตัดสินว่า เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้งานได้จริง (พินิตา มารุ่งเรือง, 2555) โดยการวิจัยครั้งนี้ได้มีการวัดการนิเทศและการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยงที่โรงเรียนเพียงครั้งเดียว จึงมีการตรวจสอบความตรงเชิงจำแนก (discriminant validity) เท่านั้น แต่ไม่ได้ตรวจสอบความตรงแบบลู่เข้า (convergent validity) ที่มีการวัดมากกว่าหนึ่งครั้ง โดยเลือกใช้วิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงระหว่างกลุ่มที่รู้จักในการจำแนกความเหมาะสมของการทำหน้าที่อาจารย์พี่เลี้ยงได้ตามสภาพจริง ผลที่ได้สามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์พี่เลี้ยงได้สอดคล้องกับผลการประเมินการนิเทศและการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยงในสภาพจริง

การกำหนดเกณฑ์การให้ระดับคุณภาพการทำงานของพี่เลี้ยงเป็นแบบจุดตรวจสอบ (check points) อยู่ 3 ระดับ ได้แก่ ดี พอใช้ และควรปรับปรุง ทำให้อาจารย์พี่เลี้ยงที่เป็นผู้ใช้แบบประเมินรับรู้ข้อมูลการทำงานของตนเองในด้านกระบวนการพี่เลี้ยง และผลการเรียนรู้ที่เกิดกับนิสิตนักศึกษา โดยข้อรายการใดที่ยังไม่ได้กระทำหรือยังกระทำไม่ได้ จะช่วยให้เห็นแนวทางที่ควรปฏิบัติในการพัฒนาตนเองและนิสิตนักศึกษา และแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นจะช่วยให้อาจารย์พี่เลี้ยงพัฒนาการนิเทศของตนเองอยู่ตลอดเวลา และเป็นการพัฒนาการทำงานของตนเองให้มีคุณภาพเหมาะสมกับการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงที่ดี ทำให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาความรู้และความสามารถสู่การเป็นครูมืออาชีพมากขึ้น สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์อาจารย์พี่เลี้ยงที่พบว่าแบบประเมินนำมาใช้ในการตรวจสอบ กำกับและติดตามการให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษาได้อย่างครบถ้วน และตรงประเด็นที่ครอบคลุมในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติตนในการเป็นครู การพัฒนาอาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรทำควบคู่กันตลอดการฝึกประสบการณ์ เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะผลิตครูที่มีความรู้ ความสามารถ และมีการปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับการเป็นครู เพื่อไปพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่ดี ที่จะเติบโตไปเป็นบุคลากรที่มีศักยภาพของสังคม

การทดลองใช้แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตศึกษามีประเด็นที่น่าสนใจที่แตกต่างจากการใช้แบบประเมินการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของงานที่ผ่านมา ตามความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นของอาจารย์พี่เลี้ยงที่ให้ ว่า แบบประเมินที่พัฒนาขึ้นมีประเด็นของการปรับปรุงและพัฒนาในเรื่องของการปฏิบัติตนให้มีความเหมาะสมกับการเป็นครูในบริบทของอาจารย์พี่เลี้ยงและนิสิตศึกษาที่พึงปฏิบัติ และมีจุดเน้นอยู่ที่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศก์ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในทุกด้านที่ได้รับจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อเป็นการประกันให้นิสิตนักศึกษาได้บรรลุเป้าหมายของการฝึก

ประสบการณ์วิชาชีพครู ที่มีความแตกต่างจากแบบประเมินการนิเทศของอาจารย์พี่เลี้ยงของงานที่ผ่านมา ที่จะมุ่งเน้นประเมินผลที่บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงในระหว่างที่มีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพียงเท่านั้น โดยที่ไม่เน้นผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยแบ่งประเด็นในการนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ 2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. องค์ประกอบในระบบประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูพบว่า กระบวนการของพี่เลี้ยงมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการเรียนรู้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ทุกตัวในองค์ประกอบกระบวนการพี่เลี้ยงมีค่าใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่ากระบวนการพี่เลี้ยงมีความสำคัญต่อผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในด้านของความรู้และความสามารถ ด้านคุณภาพของการทำงาน และด้านความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู โดยเฉพาะความรู้และความสามารถเป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญมากที่สุดในผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ดังนั้นอาจารย์พี่เลี้ยงจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเองให้มีคุณภาพตามที่นิสิตนักศึกษาภายใต้การดูแลเกิดความคาดหวัง และกระบวนการพี่เลี้ยงที่ดีจะส่งผลให้นิสิตนักศึกษาพัฒนาด้านความรู้และความสามารถ ด้านความประพฤติในฐานะครูที่ดี และความเชื่อมั่นในการทำหน้าที่ครูในสถานการณ์จริงในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และการประกอบอาชีพครูในอนาคต

2. แบบประเมินการนิเทศเพื่อประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยที่อาจารย์พี่เลี้ยงควรนำไปใช้ในการตรวจสอบ กำกับและติดตามการทำงานของตนเอง ตามความคิดเห็นของของอาจารย์ที่ได้จากการสัมภาษณ์ และอาจารย์พี่เลี้ยงควรนำแบบประเมินนี้ไปใช้ในช่วงเริ่มต้น ระหว่าง และหลังการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แก่นิสิตนักศึกษา เนื่องจากแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นมีข้อรายการที่ควรปฏิบัติตั้งแต่การวางแผน การเตรียมความพร้อมให้การนิเทศได้อย่างเป็นระบบ กระบวนทำงานให้การนิเทศในด้านต่าง ๆ และติดตามผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษา ทำให้ทราบถึงสิ่งที่ได้ปฏิบัติเหมาะสมอยู่แล้ว และสิ่งที่ควรปรับปรุงและจำเป็นต้องพัฒนาในการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยง นำไปสู่การประกันการเรียนรู้แก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แม้นิสิตนักศึกษาแต่ละคนจะมีอาจารย์พี่เลี้ยงไม่

เหมือนกัน และมีบริบทของสถาบันการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่แตกต่างกัน ก็ยังรับได้การนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างครบถ้วนตามมาตรฐานเหมือนกัน

3. การพัฒนาแบบประเมินในครั้งนี้ มีอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นผู้ใช้แบบประเมิน เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของตนเองในฐานะพี่เลี้ยงที่นิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และสามารถปรับแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้ประเมินการทำงานของอาจารย์พี่เลี้ยง เพื่อให้อาจารย์พี่เลี้ยงได้รับข้อมูลย้อนกลับตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา และอาจารย์พี่เลี้ยงได้พัฒนาการนิเทศของตนให้ดียิ่งขึ้น ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของนิสิตนักศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้พบว่า กระบวนการพี่เลี้ยงมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แต่ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้นไม่ได้มาจากกระบวนการพี่เลี้ยงเพียงเท่านั้น ยังมีปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป อาจนำปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเข้ามาศึกษาด้วย

2. การทดลองนำแบบประเมินที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับอาจารย์พี่เลี้ยงทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของอาจารย์พี่เลี้ยงในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเป็นประกันการเรียนรู้ให้แก่นิสิตศึกษานั้น ยังไม่ผลที่รายงานว่าการประกันการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะมีการศึกษาต่อว่า การประกันการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับอย่างไร เพื่อที่จะได้พัฒนา ส่งเสริม และเพิ่มจุดเน้นในส่วนที่ยังไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายให้กับนิสิตนักศึกษาเพื่อให้มีความรู้และความสามารถที่จะไปเป็นครูที่มีคุณภาพที่ดี

รายการอ้างอิง

- Anderson, L. M., & Stillman, J. A. (2013). Student Teaching's Contribution to Preservice Teacher Development A Review of Research Focused on the Preparation of Teachers for Urban and High-Needs Contexts. *Review of Educational Research*, 83(1), 3-69.
- Babin, L. A., LaFleur, E. K., & Lopez, T. B. (2015). *A Process for Demonstrating Assurance of Learning for Marketing Majors*. Paper presented at the Proceedings of the 2007 Academy of Marketing Science (AMS) Annual Conference.
- Baker, D. L., Ni, A. Y., & Van Wart, M. (2012). AACSB assurance of learning: Lessons learned in ethics module development. *Business Education Innovation Journal*, 4(1), 19-27.
- Boreen, J. (2009). *Mentoring beginning teachers: Guiding, reflecting, coaching*. Portland, ME: Stenhouse.
- Borman, W. C., White, L. A., & Dorsey, D. W. (1995). Effects of ratee task performance and interpersonal factors on supervisor and peer performance ratings. *Journal of Applied Psychology*, 80(1), 168.
- Burns, R. W., Yendol-Hoppey, D., & Jacobs, J. (2015). *High-Quality Teaching Requires Collaboration: How Partnerships Can Create a True Continuum of Professional Learning for Educators*. Paper presented at the The Educational Forum, OX.
- Caires, S., & Almeida, L. S. (2007). Positive aspects of the teacher training supervision: The student teachers' perspective. *European Journal of Psychology of Education*, 22(4), 515-528.
- Carrington, M., Chen, R., Davies, M., Kaur, J., & Neville, B. (2011). The effectiveness of a single intervention of computer-aided argument mapping in a marketing and a financial accounting subject. *Higher Education Research & Development*, 30(3), 387-403.

- Chien, C.-W. (2015). Pre-service English teachers' perceptions and practice of field experience and professional learning from expert teachers' mentoring. *Teachers and Teaching*, 21(3), 328-345.
- Clark, S. K., Byrnes, D., & Sudweeks, R. R. (2015). A comparative examination of student teacher and intern perceptions of teaching ability at the preservice and inservice stages. *Journal of Teacher Education*, 66(2), 170-183.
- Coles, E. K., Owens, J. S., Serrano, V. J., Slavec, J., & Evans, S. W. (2015). From consultation to student outcomes: The role of teacher knowledge, skills, and beliefs in increasing integrity in classroom management strategies. *School Mental Health*, 7(1), 34-48.
- Gal, N. (2006). The role of practicum supervisors in behaviour management education. *Teaching and Teacher Education*, 22(3), 377-393.
- Gardiner, W., & Lorch, J. (2015). From "Outsider" to "Bridge": The Changing Role of University Supervision in an Urban Teacher Residency Program. *Action in Teacher Education*, 37(2), 172-189.
- George, D., & Mallery, P. (2003). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference 11.0 update* (4 ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Glickman, C. D., Gordon, S. P., & Ross-Gordon, J. M. (2001). *Supervision and instructional leadership: A developmental approach*. Retrieved from <http://eric.ed.gov/?id=ED482619>
- Goe, L. (2007). *The Link between Teacher Quality and Student Outcomes: A Research Synthesis*. Northwest, DC: Eric.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2010). *Multivariate data analysis* (7 ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Hudson, P. (2007). Examining mentors' practices for enhancing preservice teachers' pedagogical development in mathematics and science. *Mentoring & Tutoring*, 15(2), 201-217.
- Jonson, K. F. (2008). *Being an effective mentor: How to help beginning teachers succeed* (2 ed.). Thompson, CA: Corwin Press.

- Kanno, H., & Koeske, G. F. (2010). Msw students'satisfaction with their field placements: the role of preparedness and supervision quality. *Journal of Social Work Education, 46*(1), 23-38.
- Klein, E., Taylor, M., Monteiro, A. K., Romney, W., Scipio, M., Diaz, A., . . . Poole, S. (2015). Making the leap to teacher: Pre-service residents, faculty, and school mentors taking on action research together in an urban teacher residency program. *Networks, 17*(1), 1-12.
- Lakhal, S., & Sévigny, S. (2015). The AACSB Assurance of Learning process: An assessment of current practices within the perspective of the unified view of validity. *The International Journal of Management Education, 13*(1), 1-10.
- Long, J. J., van Es, E. A., & Black, R. W. (2013). Supervisor–student teacher interactions: The role of conversational frames in developing a vision of ambitious teaching. *Linguistics and Education, 24*(2), 179-196.
- Mena, J., García, M., Clarke, A., & Barkatsas, A. (2016). An analysis of three different approaches to student teacher mentoring and their impact on knowledge generation in practicum settings. *European Journal of Teacher Education, 39*(1), 53-76.
- Mwinyipembe, M., & Orodho, A. (2014). Effectiveness of quality assurance and standards officers school supervisory roles in enhancing students' academic performance in national examinations in Nakuru District, Kenya. *Journal of Education and Practice, 5*(16), 69-80.
- Ngara, R., Ngwarai, R., & Ngara, R. (2013). Teaching practice supervision and assessment as a quality assurance tool in teacher training: perceptions of prospective teachers at Masvingo teacher training colleges. *European Social Sciences Research Journal, 1*(1), 126-135.
- Owusu, A. A., & Brown, M. (2014). Teaching practice supervision as quality assurance tool in teacher preparation: views of trainee teachers about supervisors in university of cape coast. *Impact Journals, 2*(5), 25-35.

- Revere, L., Decker, P., & Hill, R. (2012). Assessing Learning Outcomes Beyond Knowledge Attainment. *Business Education Innovation Journal*, 4(1), 72-79.
- Rexeisen, R. J., & Al-Khatib, J. (2009). Assurance of learning and study abroad: A case study. *Journal of Teaching in International Business*, 20(3), 192-207.
- Reynolds, L., & Middleton, S. (2005). *Student teaching handbook*. Fort Wayne, IN: Indiana University Purdue University.
- Rosemary, M., Ekechukwu, O., & Horsfall, M. N. (2015). Academic Mentoring in higher Education: A strategy to Quality Assurance in Teacher Education in Nigeria. *European Journal of Research and Reflection in Educational Sciences Vol*, 3(2), 37-45.
- Rosenthal, R. (2014). *How does student teacher research contribute to knowledge creation within the secondary school context?* (Ed.D.), University of Sussex, Brighton, ISC. Retrieved from <http://sro.sussex.ac.uk/51479/>
- Stronge, J. H., Ward, T. J. T., Pamela D., & Hindman, J. L. (2007). What is the Relationship Between Teacher Quality and Student Achievement? An Exploratory Study. *Journal of Teacher Education*, 20(4), 165-184.
- Stufflebeam, D. L. (2000). *Guiding for developing evaluation checklist: The checklist development checklist (CDC)* Retrieved from http://www.wmich.edu/evalctr/archive_checklists/guidelines_cdc.pdf
- Tillema, H., & Van Der Westhuizen, G. J. (2015). Mentoring conversations and student teacher learning. *Mentoring for Learning* (pp. 23-45). Johannesburg: Springer. Retrieved from http://link.springer.com/chapter/10.1007/978-94-6300-058-1_2.
- WANG, H., LIU, X., LI, L., & YAN, L. (2015). Process-focused education quality assurance system of full-time professional degree graduate students. *International Journal of Humanities Social Sciences and Education*, 2(3), 104-107.
- Weiss, E. M., & Weiss, S. (2001). Doing reflective supervision with student teachers in a professional development school culture. *Reflective practice*, 2(2), 125-154.

Wilson, E. K. (2006). The impact of an alternative model of student teacher supervision: Views of the participants. *Teaching and Teacher Education*, 22(1), 22-31.

กมลวรรณ ตั้งเจริญบำรุงสุข. (2545). การศึกษาความต้องการในการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์. (2551). คู่มือฝึกประสบการณ์วิชาชีพ(ฝึกสอน). พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

งามพันธุ์ สัยศรี. (2554). การพัฒนาแบบตรวจสอบรายการประเมินทักษะการจัดการเวลาและเทคนิคการจัดการเวลาสำหรับนักเรียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ทิพยาภรณ์ รัตนลาภ. (2553). การพัฒนาแบบประเมินมาตรฐานสถานการศึกษาสำหรับ ปฏิบัติการสอน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสม์: สถิติวิเคราะห์สำหรับกรวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุษราคม ดุลบุตร. (2555). การวิเคราะห์ความตรงเชิงจำแนกของแบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสำหรับนิสิต/นักศึกษาวิชาชีพครู: การศึกษาพหุลักษณะและแหล่งข้อมูลพหุ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ประสงค์ กัลยาณะธรรม. (2550). การวิเคราะห์กระบวนการกำหนดนโยบายการศึกษาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ปราณี อมรรัตนศักดิ์. (2539). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์นิเทศก์ตามการรับรู้ของอาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกสอน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

ปิยพงษ์ คล้ายคลึง. (2556). การพัฒนาทฤษฎีโปรแกรมสำหรับประเมินความสำเร็จของการนำนโยบายปฏิรูปการศึกษาไปปฏิบัติในสถานศึกษาโดยใช้วิธีอุปนัยและนิรนัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

พินดา มารุ่งเรือง. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพความเป็นครู: การวิเคราะห์คุณสมบัติทางจิตมิติโดยใช้เอสอีเอ็มกลุ่มพหุ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

พรรณทรี โชคไพศาล. (2553). พฤติกรรมการนิเทศที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

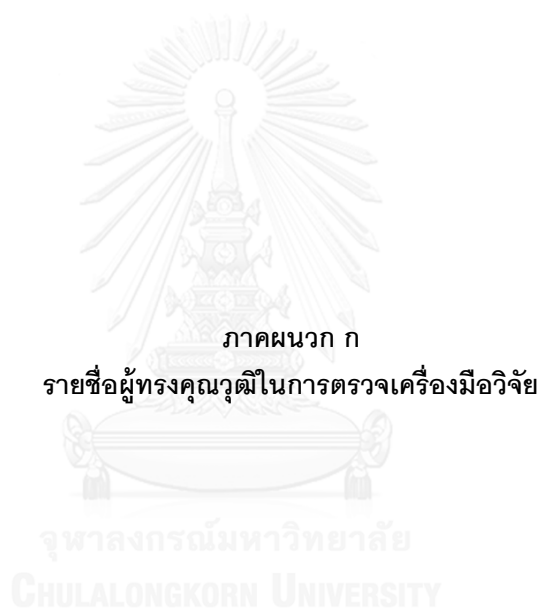
พิรุณเทพ เพชรบุรี. (2553). การพัฒนาแบบตรวจสอบรายการประเมินตนเองเพื่อใช้ในการเทียบเคียงการ
ปฏิบัติงานทางวิชาชีพครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
กรุงเทพมหานคร.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การประเมินอภิมาน: วิธีวิทยาการประยุกต์ใช้. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เครือข่าย สมศ.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.กฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. ผศ.ดร.วิรัชัญญา วัฒนโธ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผศ.ดร. สิริฉันท์ สติรกุล เตชพาหพงษ์	อาจารย์ประจำภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร.วราภรณ์ แยมทิม	อาจารย์ประจำภาควิชาการพัฒนาศาสตร์สุขภาพ มนุษย์และชุมชน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
5. อาจารย์ ดร.ศศิธร เขียวกอ	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพญาไท
6. อาจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่น	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. อาจารย์ ดร.สุกัญญรัตน์ คงงาม	รองคณบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และอาจารย์ประจำสาขาวิชาพื้นฐานวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

แบบสอบถามสำหรับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เรียน นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ข้าพเจ้า นางสาวสิรินทร์ ศุภธีรวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีความจำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงขอความอนุเคราะห์พิจารณาแต่ละข้อคำถามอย่างละเอียด ให้ข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และโปรดตอบทุกข้อคำถาม ทั้งนี้ คำตอบของท่านจะเป็นความลับ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลวิจัยในภาพรวม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

สิรินทร์ ศุภธีรวงศ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน หรือเติมข้อความที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง

2. มหาวิทยาลัย/สถาบันการศึกษาที่ท่านสังกัด

3. สาขาวิชาหรือวิชาเอก (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) การศึกษาปฐมวัย	☐ 2) การประถมศึกษา	☐ 3) ภาษาไทย
☐ 4) เทคโนโลยีทางการศึกษา	☐ 5) สังคมศึกษา	☐ 6) คณิตศาสตร์
☐ 7) วิทยาศาสตร์ทั่วไป	☐ 8) ฟิสิกส์	☐ 9) เคมี
☐ 10) ชีววิทยา	☐ 11) ธุรกิจศึกษา	☐ 12) ดนตรีศึกษา
☐ 13) ศิลปศึกษา	☐ 14) ภาษาอังกฤษ	☐ 15) พลศึกษา
☐ 16) สุขศึกษา	☐ 17) คหกรรม	☐ 18) แนะแนว
☐ 19) จิตวิทยา	☐ 20) การศึกษานอกระบบโรงเรียน	
☐ 21) อื่นๆโปรดระบุ.....		

4. โรงเรียนที่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (ในปัจจุบัน)

5. สังกัดของโรงเรียน 1) รัฐบาล 2) เอกชน

3) มหาวิทยาลัย 4) อื่นๆ โปรดระบุ.....

6. ระดับชั้นที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอน

☐ 1) ระดับก่อนประถมศึกษา	☐ 2) ระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา
☐ 3) ระดับประถมศึกษา	☐ 4) ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 5) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 6) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย
☐ 7) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 8) อื่นๆโปรดระบุ.....

7. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงปัจจุบัน

- 1) ต่ำกว่า 2.00 2) 2.01-2.50 3) 2.51-3.00
 4) 3.01-3.50 5) 3.51-4.00

8. จำนวนคาบเรียนที่ท่านได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนในหนึ่งสัปดาห์.....

9. ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุ่นในภาคเรียนที่ผ่านมาท่านได้เกรดระดับใด.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์พี่เลี้ยง

จำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงของท่านในการฝึกสอนภาคเรียนปัจจุบันมี.....คน

โปรดระบุข้อมูลตามจำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงของท่าน

อาจารย์พี่เลี้ยง	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
1. เพศ	☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
2. วุฒิการศึกษา สูงสุด	☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก	☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก	☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก
3. อายุ	☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี ☐ 2) 31 – 40 ปี ☐ 3) 41 - 50 ปี ☐ 4) 51 ขึ้นไป	☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี ☐ 2) 31 – 40 ปี ☐ 3) 41 - 50 ปี ☐ 4) 51 ขึ้นไป	☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี ☐ 2) 31 – 40 ปี ☐ 3) 41 - 50 ปี ☐ 4) 51 ขึ้นไป
4. สาขาวิชาหรือ วิชาเอกที่จบ การศึกษา
5. สถาบัน/ มหาวิทยาลัยที่ จบการศึกษา
6. ภาระงานอื่นที่ อาจารย์พี่เลี้ยง ต้องรับผิดชอบ (เลือกได้ มากกว่า 1 ข้อ)	☐ 1) หัวหน้าหมวดวิชา ☐ 2) อาจารย์ประจำชั้น ☐ 3) อาจารย์ประจำชมรม/ ชุมนุม ☐ 4) อื่นๆ.....	☐ 1) หัวหน้าหมวดวิชา ☐ 2) อาจารย์ประจำชั้น ☐ 3) อาจารย์ประจำชมรม/ ชุมนุม ☐ 4) อื่นๆ.....	☐ 1) หัวหน้าหมวดวิชา ☐ 2) อาจารย์ประจำชั้น ☐ 3) อาจารย์ประจำชมรม/ ชุมนุม ☐ 4) อื่นๆ.....
7. ประสบการณ์ที่ ผ่านมาของ อาจารย์พี่เลี้ยง ในการนิเทศการ ฝึกสอน	☐ 1) ไม่มี ☐ 2) มี	☐ 1) ไม่มี ☐ 2) มี	☐ 1) ไม่มี ☐ 2) มี

ตอนที่ 3 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงหรือตรงกับท่านมากที่สุด

อาจารย์ที่เลี้ยง หมายถึง ที่เลี้ยงในโรงเรียนเท่านั้น ไม่รวมอาจารย์นิเทศจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันของท่าน

ถ้าท่านมีอาจารย์ที่เลี้ยงในโรงเรียนที่ให้การชี้แนะหลายคน โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากอาจารย์ที่เลี้ยงในโรงเรียนโดยเฉลี่ยรวม (1 = น้อยที่สุด, 2 = น้อย, 3 = ปานกลาง, 4 = มาก และ 5 = มากที่สุด)

ข้อ	ข้อรายการ	น้อยที่สุด → มากที่สุด				
		1	2	3	4	5
ก อาจารย์ที่เลี้ยงได้เตรียมการนิเทศแก่ท่านตามข้อรายการต่อไปนี้มาน้อยเพียงใด						
1	การชี้แจงภาระงานที่ท่านต้องรับผิดชอบในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (เช่น ปริมาณงานสอน งานนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)	1	2	3	4	5
2	การชี้แจงผลลัพธ์ที่คาดหวังจากตัวท่านในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น เกณฑ์การประเมินคุณภาพของงานสอน งานนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติตนของนิสิตนักศึกษาฝึกสอน)	1	2	3	4	5
3	การชี้แจงบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่เลี้ยงและบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกสอน (เช่น การทำข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน การมอบหมายภาระงาน การกำหนดส่งงาน การประเมินผลนิสิตนักศึกษาฝึกสอน)	1	2	3	4	5
4	การเตรียมตัวอย่างเอกสารหรือข้อมูลที่เป็นต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่ท่าน (เช่น การกำหนดการสอน คู่มือการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานและตัวชี้วัด สื่อ/นวัตกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)	1	2	3	4	5
5	การจัดเตรียมตารางเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่ท่านอย่างเป็นระบบ	1	2	3	4	5
ข อาจารย์ที่เลี้ยงของท่านมีพฤติกรรมตามข้อรายการต่อไปนี้มาน้อยเพียงใด						
6	การตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของท่านล่วงหน้าก่อนการสอนและชี้แนะทางการปรับปรุงพัฒนา	1	2	3	4	5
7	การสังเกตการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ท่านที่เหมาะสมในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	1	2	3	4	5
8	การชี้แนะแนวทางการเสริมจุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรปรับปรุงในตัวท่านชัดเจน ทำให้ท่านเห็นแนวทางในการพัฒนาตนเองได้	1	2	3	4	5
9	การชี้แนะทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่นักเรียนภายใต้ความถนัดหรือศักยภาพที่ท่านมี	1	2	3	4	5
10	การปรับหรือใช้วิธีการชี้แนะด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ท่านเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้มีประสิทธิภาพ	1	2	3	4	5
11	การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนนิสิตนักศึกษาระหว่างฝึกสอน (เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน การวิพากษ์การสอน)	1	2	3	4	5
12	การเปิดโอกาสให้ท่านได้สังเกตการสอนของอาจารย์ที่เลี้ยงเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของท่าน	1	2	3	4	5
ค อาจารย์ที่เลี้ยงแสดงบทบาทตามข้อรายการต่อไปนี้มาน้อยเพียงใด						

ข้อ	ข้อรายการ	น้อยที่สุด → มากที่สุด				
		1	2	3	4	5
13	การให้กำลังใจแก่ท่านในการฝึกสอน ทำให้รู้สึกว่าการฝึกสอนไม่ใช่เรื่องยาก	1	2	3	4	5
14	การสื่อสารกับท่านอย่างเป็นกันเอง ฝึกให้กล้าแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์พี่เลี้ยง	1	2	3	4	5
15	ความพร้อมให้ความช่วยเหลือเมื่อท่านมีปัญหาในการฝึกสอน	1	2	3	4	5
16	การกระตุ้นให้ท่านกระตือรือร้นในการฝึกสอน	1	2	3	4	5
17	การสร้างแรงจูงใจให้ท่านรู้สึกว่าเป็นอาชีพที่ได้ช่วยเหลือนักเรียน	1	2	3	4	5
18	ความมุ่งมั่นตั้งใจพัฒนาท่านให้มีโอกาสฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูครบถ้วน	1	2	3	4	5
19	ความรับผิดชอบต่อการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงในทุกภารกิจที่ท่านต้องเรียนรู้ระหว่างฝึกสอน	1	2	3	4	5
20	การแสดงความเต็มใจให้การชี้แนะเมื่อท่านขอความช่วยเหลือแนะนำ	1	2	3	4	5
ง	ท่านได้รับการชี้แนะในเรื่องต่อไปนี้จากอาจารย์พี่เลี้ยงอย่างน้อยเพียงใด					
21	การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนและเหมาะสมกับนักเรียนที่สอน	1	2	3	4	5
22	การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน	1	2	3	4	5
23	การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน	1	2	3	4	5
24	การใช้สื่อการสอน/นวัตกรรมที่ทันสมัยที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน	1	2	3	4	5
25	การประเมินผลการเรียนการสอนและการใช้ประโยชน์จากผลการประเมิน (เช่น การตรวจงาน การตรวจข้อสอบ และการตัดสินผลการเรียนรู้)	1	2	3	4	5
26	การควบคุมชั้นเรียนและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	1	2	3	4	5
27	การจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนการสอน และบันทึกหลังสอน	1	2	3	4	5
จ	ท่านได้รับการชี้แนะจากอาจารย์พี่เลี้ยงด้านการทำงานนอกเหนือการสอนในข้อต่อไปนี้ระดับใด					
28	การฝึกฝนเรียนรู้ในการทำงานร่วมกับอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ (เช่น งานเอกสาร งานคุมสอบ)	1	2	3	4	5
29	การดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการศึกษาหรือต้องได้รับการส่งเสริมพิเศษ	1	2	3	4	5
30	การให้ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนหรือการจัดกิจกรรมสอนเสริมนักเรียน (เช่น โครงการวิชาการ โครงการพัฒนาทักษะนักเรียน ชุมนุมหรือชมรมของโรงเรียน)	1	2	3	4	5
31	การให้ท่านได้มีโอกาสพบผู้ปกครองนักเรียน ฝึกให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนแก่ผู้ปกครอง (เช่น การสื่อสารกับผู้ปกครอง การชี้แนะแนวทางแก้ปัญหา/ส่งเสริมนักเรียน)	1	2	3	4	5
ฉ	ท่านได้รับการชี้แนะจากอาจารย์พี่เลี้ยงด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนในประเด็นต่อไปนี้มีอย่างน้อยเพียงใด					
32	กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน (เช่น การกำหนดประเด็นปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย การจัดทำเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบความคิดของการวิจัย)	1	2	3	4	5
33	การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับประเด็นวิจัย (เช่น การกำหนดตัวอย่างวิจัย การออกแบบแผนการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย เทคนิคการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล)	1	2	3	4	5
34	การจัดทำรายงานและวิธีการนำเสนอผลการวิจัยในชั้นเรียน	1	2	3	4	5
35	การใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน	1	2	3	4	5

ข้อ	ข้อรายการ	น้อยที่สุด → มากที่สุด				
		1	2	3	4	5
ข ท่านได้รับการชี้แนะจากอาจารย์ที่เลี้ยงด้านการปฏิบัติตัวในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด						
36	การประพฤติตนให้เป็นผู้มีน้ำใจ เสียละอุทิศตนทำงานเพื่อส่วนรวม	1	2	3	4	5
37	การมีจิตใจความเป็นครู มุ่งมั่นพัฒนานักเรียน	1	2	3	4	5
38	การรู้จักใช้วาจาในการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจและเกิดความรู้สึกที่ดี	1	2	3	4	5
39	การเปิดใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1	2	3	4	5
ข การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำให้ท่านมีความรู้ความสามารถตามข้อรายการต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด						
40	ความรู้รอบรู้และความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน	1	2	3	4	5
41	การบูรณาการเนื้อหาความรู้ในวิชาที่สอนกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	1	2	3	4	5
42	การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	1	2	3	4	5
43	การเลือกใช้สื่อ/นวัตกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและนักเรียน	1	2	3	4	5
44	การเลือกใช้เทคนิคการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน	1	2	3	4	5
45	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาหลักสูตร	1	2	3	4	5
46	การให้ข้อมูลย้อนกลับในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างสมเหตุสมผล	1	2	3	4	5
47	การควบคุมชั้นเรียนและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า	1	2	3	4	5
48	การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน	1	2	3	4	5
49	การนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน	1	2	3	4	5
50	การทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน	1	2	3	4	5
51	การเสริมแรงและให้กำลังใจแก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม	1	2	3	4	5
52	การประพฤติหรือปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	1	2	3	4	5
ฅ ผลงานการฝึกสอนของท่านในข้อรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด						
53	คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของท่าน	1	2	3	4	5
54	คุณภาพของนวัตกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาจากงานวิจัยในชั้นเรียนของท่าน	1	2	3	4	5
55	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนสอนของท่าน	1	2	3	4	5
56	ผลการประเมินคุณภาพการฝึกสอนจากอาจารย์นิเทศก์	1	2	3	4	5
57	ผลการประเมินคุณภาพการฝึกสอนจากอาจารย์พี่เลี้ยง	1	2	3	4	5
ญ ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองในประเด็นต่อไปนี้ระดับใด						
58	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ	1	2	3	4	5
59	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ	1	2	3	4	5
60	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำงานในระบบของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	2	3	4	5
61	ความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเป็นครูที่ดีในอนาคต	1	2	3	4	5
62	ความเชื่อมั่นว่าตนเองมีคุณสมบัติของความเป็นครูมืออาชีพ	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ค
แบบประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของ
นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**แบบตรวจสอบรายการประเมินการนิเทศ
เพื่อการประกันการเรียนรู้สำหรับอาจารย์พี่เลี้ยง**

แบบตรวจสอบรายการฉบับนี้ใช้สำหรับประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยให้อาจารย์พี่เลี้ยงประเมินกระบวนการเป็นพี่เลี้ยงของตนเอง เพื่อช่วยตรวจสอบ และติดตามการนิเทศของตน และทำให้เห็นแนวทางที่ควรปฏิบัติในการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง นำไปสู่การเรียนรู้ที่มี คุณภาพและเกิดประโยชน์มากที่สุดแก่นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คุณลักษณะและกระบวนการพี่เลี้ยง ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ
 - 1.1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการพี่เลี้ยง
 - 1.2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ / ให้คำปรึกษา
 - 1.3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี
2. สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ
 - 2.1 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน
 - 2.2 การทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน
 - 2.4 การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี
3. ผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ
 - 3.1 ความรู้ความสามารถ
 - 3.2 คุณภาพการทำงาน
 - 3.3 ความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพครู

คำชี้แจง ในการใช้แบบตรวจสอบรายการ

ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย (✓) ลงใน ที่อยู่หน้าข้อรายการที่ท่านมีหรือได้ปฏิบัติจริงในการนิเทศการ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู **(สามารถเลือกตอบได้หลายข้อ)**

เกณฑ์การให้ระดับคะแนนในแต่ละตัวบ่งชี้มี 3 ระดับ ได้แก่ ดี (3 คะแนน) พอใช้ (2 คะแนน) และควร ปรับปรุง (1 คะแนน) ให้ท่านประเมินตนเองในแต่ละตัวบ่งชี้แล้วตัดสินผลการประเมินตามเกณฑ์ 3 ระดับ หลังจากประเมินครบทั้ง 10 ตัวบ่งชี้ แล้วให้สรุปผลการประเมินในแบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการ ประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (ข้างหลัง) จากนั้นให้รวมคะแนนของแต่ละ องค์ประกอบ แล้วตัดสินผลการประเมินขององค์ประกอบตามเกณฑ์ระดับ 3 ระดับ ได้แก่ ดี พอใช้ และควร ปรับปรุง

องค์ประกอบ 1: คุณลักษณะและกระบวนการที่เลี้ยง	
ตัวบ่งชี้ 1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง	
☐	1. ท่านชี้แจงภาระงานที่นิสิตนักศึกษาต้องรับผิดชอบในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น ปริมาณงานสอน งานนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)
☐	2. ท่านชี้แจงบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่เลี้ยงและบทบาทหน้าที่ของนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น การทำข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน การมอบหมายภาระงาน การกำหนดส่งงาน การประเมินผลนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)
☐	3. ท่านชี้แจงผลลัพธ์ที่คาดหวังจากตัวนิสิตนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น เกณฑ์การประเมินคุณภาพของงานสอน งานอื่นนอกเหนืองานสอน งานวิจัยในชั้นเรียน การปฏิบัติตนของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู)
☐	4. ท่านเตรียมตัวอย่างเอกสารหรือข้อมูลที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนให้แก่นิสิตนักศึกษา (เช่น การกำหนดการสอน คู่มือการจัดการเรียนการสอน มาตรฐานและตัวชี้วัด สื่อ/นวัตกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยในชั้นเรียน)
☐	5. ท่านจัดเตรียมตารางเวลาในการให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นิสิตนักศึกษาอย่างเป็นระบบ
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4-5 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา	
☐	1. ท่านสามารถชี้แนะแนวทางการเสริมจุดแข็งและจุดอ่อนที่นิสิตนักศึกษาควรปรับปรุงได้ชัดเจน จนนิสิตนักศึกษาเห็นแนวทางในการพัฒนาตนเองได้
☐	2. ท่านเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้สังเกตการจัดการเรียนการสอนของท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษา
☐	3. ท่านเข้าสังเกตการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นิสิตนักศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
☐	4. ท่านปรับหรือใช้วิธีการชี้แนะด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองได้มีประสิทธิภาพ
☐	5. ท่านตรวจแผนการจัดการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาล่วงหน้าก่อนจัดการเรียนการสอนและชี้แนะแนวทางปรับปรุงพัฒนา
☐	6. ท่านชี้แนะทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมให้แก่นิสิตนักศึกษา ภายใต้อาณัติหรือศักยภาพที่นิสิตนักศึกษามี
☐	7. ท่านส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนนิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน การวิพากษ์การสอน)
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-2 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (3-5 ข้อ) ☐ 3) ดี (6-7 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี	
☐	1. ท่านแสดงความเต็มใจให้การชี้แนะ เมื่อนิสิตนักศึกษาขอความช่วยเหลือแนะนำ
☐	2. ท่านมีความพร้อมใจให้การช่วยเหลือ เมื่อนิสิตนักศึกษามีปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
☐	3. ท่านสื่อสารกับนิสิตนักศึกษาอย่างเป็นกันเอง ฝึกให้กล้าแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับท่าน
☐	4. ท่านมีความรับผิดชอบในการเป็นอาจารย์ที่เลี้ยงในทุกภารกิจที่นิสิตนักศึกษาต้องเรียนรู้ระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
☐	5. ท่านให้กำลังใจแก่นิสิตนักศึกษาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทำให้รู้สึกว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่ใช่เรื่องยาก
☐	6. ท่านมีความมุ่งมั่นตั้งใจพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีโอกาสในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างครบถ้วน
☐	7. ท่านสร้างแรงจูงใจให้นิสิตนักศึกษารู้สึกว่าครูเป็นอาชีพที่ได้ช่วยเหลือนักเรียน
☐	8. ท่านกระตุ้นให้นิสิตนักศึกษากระตือรือร้นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-2 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (3-5 ข้อ) ☐ 3) ดี (6-8 ข้อ)

องค์ประกอบ 2: ภาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา	
ตัวบ่งชี้ 4 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน	
☐	1. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการควบคุมชั้นเรียนและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
☐	2. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน
☐	3. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนและเหมาะสมกับนักเรียนที่สอน
☐	4. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการประเมินผลการเรียนการสอนและการใช้ประโยชน์จากผลการประเมิน (เช่น การตรวจงาน การตรวจข้อสอบ และการตัดสินผลการเรียนรู้)
☐	5. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับนักเรียน
☐	6. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษากิจการจัดทำรายงานผลการจัดการเรียนการสอนและบันทึกหลังสอน
☐	7. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการใช้สื่อการสอน/นวัตกรรมที่ทันสมัยที่เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-2 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (3-5 ข้อ) ☐ 3) ดี (6-7 ข้อ)
ตัวบ่งชี้ 5 การจัดการกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน	
☐	1. ท่านฝึกฝนให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ในการทำงานอื่นร่วมกับอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ (เช่น งานเอกสาร งานคุมสอบ)
☐	2. ท่านฝึกฝนนิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนหรือการจัดกิจกรรมสอนเสริมนักเรียน (เช่น โครงการวิชาการ โครงการพัฒนาทักษะนักเรียน ชุมนุมหรือชมรมของโรงเรียน)
☐	3. ท่านฝึกฝนนิสิตนักศึกษาดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนหรือต้องได้รับการส่งเสริมพิเศษ
☐	4. ท่านให้นิสิตนักศึกษาได้มีโอกาสพบผู้ปกครองนักเรียน ฝึกให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนแก่ผู้ปกครอง (เช่น การสื่อสารกับผู้ปกครอง การชี้แนะแนวทางแก้ปัญหา/ส่งเสริมนักเรียน)
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4 ข้อ)
ตัวบ่งชี้ 6 การทำวิจัยในชั้นเรียน	
☐	1. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในการพัฒนาการเรียนการสอน
☐	2. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับประเด็นวิจัย (เช่น การกำหนดตัวอย่างวิจัย การออกแบบแผนการวิจัย การสร้างเครื่องมือวิจัย เทคนิคการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล)
☐	3. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน (เช่น การกำหนดประเด็นปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย การจัดทำเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบความคิดของการวิจัย)
☐	4. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษากิจการจัดทำรายงานและวิธีการนำเสนอผลการวิจัยในชั้นเรียน
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4 ข้อ)
ตัวบ่งชี้ 7 การประพุดิตนในฐานะครูที่ดี	
☐	1. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการประพุดิตนให้เป็นผู้มีน้ำใจ เสียสละ อุทิศตนทำงานเพื่อส่วนรวม
☐	2. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการมีจิตใจความเป็นครู มุ่งมั่นพัฒนานักเรียน
☐	3. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการเปิดใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
☐	4. ท่านให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการรู้จักใช้วาจาในการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจและเกิดความรู้สึที่ดี
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4 ข้อ)

องค์ประกอบ 3: ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา	
ตัวบ่งชี้ 8 ความรู้และความสามารถ	
☐	1. นิสิตนักศึกษาประพฤติหรือปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน
☐	2. นิสิตนักศึกษามีการเสริมแรงและให้กำลังใจแก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม
☐	3. นิสิตนักศึกษามีความรอบรู้และความแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน
☐	4. นิสิตนักศึกษาสามารถกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์
☐	5. นิสิตนักศึกษาสามารถควบคุมชั้นเรียนและแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
☐	6. นิสิตนักศึกษาสามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน
☐	7. นิสิตนักศึกษาเลือกใช้เทคนิคการสอนได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน
☐	8. นิสิตนักศึกษาเลือกใช้สื่อ/นวัตกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและนักเรียน
☐	9. นิสิตศึกษานำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน
☐	10. นิสิตนักศึกษาสามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชาหลักสูตร
☐	11. นิสิตนักศึกษาสามารถบูรณาการเนื้อหาความรู้ในวิชาที่สอนกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม
☐	12. นิสิตนักศึกษาสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
☐	13. นิสิตนักศึกษาสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างสมเหตุสมผล
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-4 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (5-9 ข้อ) ☐ 3) ดี (10-13 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 9 คุณภาพการทำงาน	
☐	1. นิสิตนักศึกษาได้รับผลการประเมินคุณภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์ที่พึงประสงค์จากอาจารย์ที่เลี้ยง
☐	2. นิสิตนักศึกษาได้รับผลการประเมินคุณภาพการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์ที่พึงประสงค์จากอาจารย์นิเทศก์
☐	3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาที่ท่านให้กรณีพิเศษ
☐	4. นิสิตนักศึกษาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
☐	5. นิสิตนักศึกษาจัดทำนวัตกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนามาจากงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4-5 ข้อ)

ตัวบ่งชี้ 10 ความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพครู	
☐	1. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถเป็นครูที่ดีในอนาคต
☐	2. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีคุณสมบัติของความเป็นครูมืออาชีพ
☐	3. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ
☐	4. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ
☐	5. นิสิตนักศึกษามีความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำงานในระบบของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ผลการประเมิน	☐ 1) ควรปรับปรุง (0-1 ข้อ) ☐ 2) พอใช้ (2-3 ข้อ) ☐ 3) ดี (4-5 ข้อ)

**แบบรายงานผลการประเมินการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้
ของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู**

โปรดนำผลการประเมินในตัวบ่งชี้ข้างหน้ามาลงในแบบรายงานผลการประเมินในหน้านี้ทุกตัวบ่งชี้
โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	ควรปรับปรุง (1)	พอใช้ (2)	ดี (3)	ผลประเมินของ องค์ประกอบ
องค์ประกอบ 1: คุณลักษณะและกระบวนการที่เลี้ยง				
ตัวบ่งชี้ 1 การสร้างความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการที่เลี้ยง				○ (1) ควรปรับปรุง (3-5 คะแนน) ○ (2) พอใช้ (6-7 คะแนน) ○ (3) ดี (8-9 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 2 พฤติกรรมในการให้การชี้แนะ/ให้คำปรึกษา				
ตัวบ่งชี้ 3 การแสดงบทบาทหน้าที่ของการเป็นพี่เลี้ยงที่ดี				
รวมคะแนนองค์ประกอบ 1 <input style="width: 40px; height: 20px;" type="text"/> คะแนน				
องค์ประกอบ 2: สาระในการนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ 4 การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน				○ (1) ควรปรับปรุง (4-6 คะแนน) ○ (2) พอใช้ (7-9 คะแนน) ○ (3) ดี (10-12 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนนอกชั้นเรียน				
ตัวบ่งชี้ 6 การทำวิจัยในชั้นเรียน				
ตัวบ่งชี้ 7 การประพฤติตนในฐานะครูที่ดี				
รวมคะแนนองค์ประกอบ 2 <input style="width: 40px; height: 20px;" type="text"/> คะแนน				
องค์ประกอบ 3: ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา				
ตัวบ่งชี้ 8 ความรู้และความสามารถ				○ (1) ควรปรับปรุง (3-5 คะแนน) ○ (2) พอใช้ (6-7 คะแนน) ○ (3) ดี (8-9 คะแนน)
ตัวบ่งชี้ 9 คุณภาพการทำงาน				
ตัวบ่งชี้ 10 ความรู้สึกดีมีต่อวิชาชีพครู				
รวมคะแนนองค์ประกอบ 3 <input style="width: 40px; height: 20px;" type="text"/> คะแนน				
<p>การใช้ประโยชน์จากผลการประเมินตนเองด้านการนิเทศเพื่อการประกันการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา</p> <p>1. การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอาจารย์พี่เลี้ยง ควรให้ความสำคัญมากกับการทำหน้าที่ตามองค์ประกอบ 1 คุณลักษณะและกระบวนการที่เลี้ยง และองค์ประกอบ 2 สาระที่ให้การนิเทศแก่นิสิตนักศึกษา สำหรับองค์ประกอบ 3 ผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา มีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา ถ้ากรณีที่คุณเรียนยังไม่ได้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง อาจมาจากปัจจัยอื่นนอกเหนือการนิเทศของท่านด้วย</p> <p>2. ผลการประเมินอยู่ในระดับดี แสดงว่า ท่านได้ทำหน้าที่ในฐานะอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานในระดับที่ดี ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภายใต้การนิเทศของท่าน และถือว่าท่านเป็นแบบอย่างของอาจารย์พี่เลี้ยงที่ดี</p> <p>3. ผลประเมินอยู่ในระดับพอใช้ แสดงว่า ท่านได้ทำหน้าที่ในฐานะอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานใช้ได้ แต่จะให้ดียิ่งขึ้นควรพิจารณาข้อบ่งชี้และข้อรายการย่อยที่ท่านยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้ เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษามากที่สุด</p> <p>4. ผลประเมินอยู่ในระดับควรปรับปรุง ควรพิจารณาข้อบ่งชี้และข้อรายการย่อยที่ท่านยังไม่ได้กระทำหรือกระทำไม่ได้ เพื่อให้ นิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างมีคุณภาพ และเกิดการเรียนรู้ประสบการณ์วิชาชีพครูมากที่สุด</p>				

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในระบบการประกันการเรียนรู้

VARIABLE:

NAMES ARE PRE BEA ROLE INS TASK RES PERF KNOW QUA FEEL;

USEVARIABLES ARE PRE BEA ROLE INS TASK RES PERF KNOW QUA FEEL;

ANALYSIS:

TYPE IS GENERAL;

ESTIMATOR IS ML;

MODEL:

CHA by PRE BEA ROLE ;

SUP by INS TASK RES PERF;

OUT by KNOW QUA FEEL;

PRO by CHA SUP;

OUT on PRO;

SUP@0.01;

BEA WITH PRE;

FEEL WITH QUA;

PERF WITH RES;

PERF WITH INS;

TASK WITH INS;

RES WITH TASK;

FEEL WITH KNOW;

ROLE WITH PRE;

RES WITH INS;

!diff trait

PERF WITH ROLE;

RES WITH ROLE;

FEEL WITH TASK;

KNOW WITH TASK;

QUA WITH TASK;

OUTPUT: MODINDICES(0) SAMPSTAT stdyx;

INPUT READING TERMINATED NORMALLY

SEM

SUMMARY OF ANALYSIS

Number of groups	1
Number of observations	803

Number of dependent variables 10
 Number of independent variables 0
 Number of continuous latent variables 4

Observed dependent variables

Continuous

PRE BEA ROLE INS TASK RES
 PERF KNOW QUA FEEL

Continuous latent variables

CHA SUP OUT PRO

Estimator ML
 Information matrix OBSERVED
 Maximum number of iterations 1000
 Convergence criterion 0.500D-04
 Maximum number of steepest descent iterations 20

Input data file(s)

C:\Users\Administrator\Desktop\SEM thesis\data Sirin 2.txt

Input data format FREE

SAMPLE STATISTICS

SAMPLE STATISTICS

Means

	PRE	BEA	ROLE	INS	TASK
1	3.777	3.838	4.047	3.830	3.754

Means

	RES	PERF	KNOW	QUA	FEEL
1	3.463	4.126	4.096	4.092	4.182

Covariances

	PRE	BEA	ROLE	INS	TASK
PRE	0.681				
BEA	0.593	0.762			
ROLE	0.563	0.598	0.762		
INS	0.534	0.592	0.581	0.693	
TASK	0.462	0.500	0.518	0.515	0.770
RES	0.565	0.611	0.579	0.628	0.610
PERF	0.504	0.562	0.594	0.549	0.528
KNOW	0.214	0.235	0.236	0.254	0.269
QUA	0.179	0.199	0.203	0.200	0.224
FEEL	0.157	0.162	0.165	0.182	0.221

Covariances

	RES	PERF	KNOW	QUA	FEEL
RES	1.093				
PERF	0.554	0.773			
KNOW	0.275	0.262	0.299		
QUA	0.214	0.207	0.204	0.296	
FEEL	0.206	0.182	0.206	0.217	0.404

Correlations

	PRE	BEA	ROLE	INS	TASK
PRE	1.000				
BEA	0.824	1.000			
ROLE	0.781	0.784	1.000		
INS	0.778	0.814	0.800	1.000	
TASK	0.639	0.653	0.677	0.706	1.000
RES	0.655	0.669	0.634	0.722	0.665
PERF	0.695	0.732	0.774	0.750	0.685
KNOW	0.475	0.493	0.494	0.559	0.561
QUA	0.400	0.420	0.426	0.441	0.469
FEEL	0.300	0.292	0.297	0.343	0.395

Correlations

	RES	PERF	KNOW	QUA	FEEL
RES	1.000				
PERF	0.603	1.000			
KNOW	0.482	0.545	1.000		
QUA	0.377	0.433	0.685	1.000	
FEEL	0.310	0.326	0.593	0.627	1.000

THE MODEL ESTIMATION TERMINATED NORMALLY

MODEL FIT INFORMATION

Number of Free Parameters

46

Loglikelihood

H0 Value -6113.159

H1 Value -6100.156

Information Criteria

Akaike (AIC) 12318.319

Bayesian (BIC) 12533.983

Sample-Size Adjusted BIC 12387.907

($n^* = (n + 2) / 24$)

Chi-Square Test of Model Fit

Value 26.006

Degrees of Freedom 19

P-Value 0.1300

RMSEA (Root Mean Square Error Of Approximation)

Estimate 0.021

90 Percent C.I. 0.000 0.040

Probability RMSEA \leq .05 0.996

CFI/TLI

CFI	0.999
TLI	0.997

Chi-Square Test of Model Fit for the Baseline Model

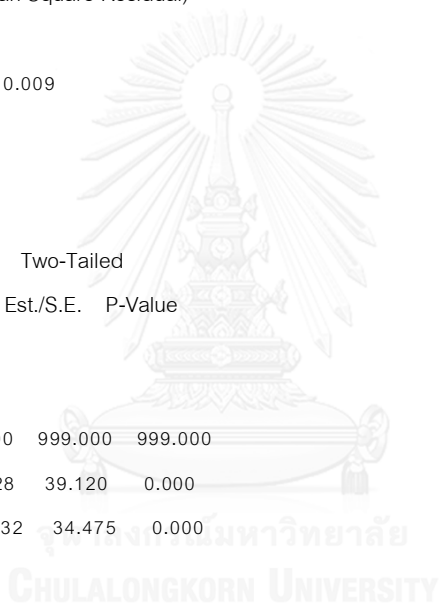
Value	6527.554
Degrees of Freedom	45
P-Value	0.0000

SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)

Value	0.009
-------	-------

MODEL RESULTS

	Estimate	S.E.	Two-Tailed Est./S.E.	P-Value
CHA BY				
PRE	1.000	0.000	999.000	999.000
BEA	1.104	0.028	39.120	0.000
ROLE	1.097	0.032	34.475	0.000
SUP BY				
INS	1.000	0.000	999.000	999.000
TASK	0.865	0.031	28.193	0.000
RES	1.051	0.037	28.613	0.000
PERF	0.958	0.029	32.490	0.000
OUT BY				
KNOW	1.000	0.000	999.000	999.000
QUA	0.792	0.044	18.051	0.000
FEEL	0.713	0.056	12.786	0.000
PRO BY				
CHA	1.000	0.000	999.000	999.000
SUP	1.179	0.039	30.063	0.000

OUT	ON				
PRO		0.488	0.026	18.481	0.000

BEA	WITH				
PRE		0.049	0.010	5.005	0.000

FEEL	WITH				
QUA		0.071	0.011	6.342	0.000
KNOW		0.023	0.012	1.954	0.051
TASK		0.058	0.012	4.846	0.000

PERF	WITH				
RES		-0.087	0.016	-5.291	0.000
INS		-0.062	0.012	-5.352	0.000
ROLE		0.034	0.010	3.370	0.001

TASK	WITH				
INS		-0.037	0.011	-3.282	0.001

RES	WITH				
TASK		0.029	0.018	1.622	0.105
INS		-0.043	0.016	-2.590	0.010
ROLE		-0.038	0.012	-3.050	0.002

ROLE	WITH				
PRE		0.023	0.008	2.807	0.005

KNOW	WITH				
TASK		0.042	0.009	4.596	0.000

QUA	WITH				
TASK		0.043	0.010	4.352	0.000

Intercepts					
PRE		3.777	0.029	129.693	0.000
BEA		3.838	0.031	124.614	0.000
ROLE		4.047	0.031	131.324	0.000
INS		3.830	0.029	130.341	0.000
TASK		3.754	0.031	121.341	0.000

RES	3.463	0.037	93.859	0.000
PERF	4.126	0.031	133.084	0.000
KNOW	4.096	0.019	212.290	0.000
QUA	4.092	0.019	213.139	0.000
FEEL	4.182	0.022	186.371	0.000

Variances

PRO	0.452	0.033	13.705	0.000
-----	-------	-------	--------	-------

Residual Variances

PRE	0.188	0.013	14.484	0.000
BEA	0.161	0.012	13.551	0.000
ROLE	0.169	0.012	14.126	0.000
INS	0.055	0.013	4.115	0.000
TASK	0.291	0.018	16.002	0.000
RES	0.389	0.031	12.618	0.000
PERF	0.187	0.016	11.545	0.000
KNOW	0.041	0.012	3.548	0.000
QUA	0.135	0.010	13.657	0.000
FEEL	0.273	0.020	13.696	0.000
CHA	0.041	0.010	4.077	0.000
SUP	0.010	0.000	999.000	999.000
OUT	0.150	0.014	10.761	0.000

STANDARDIZED MODEL RESULTS

STDYX Standardization

		Two-Tailed			
		Estimate	S.E. Est./S.E.	P-Value	
CHA	BY				
	PRE	0.851	0.012	68.352	0.000
	BEA	0.888	0.010	90.196	0.000
	ROLE	0.882	0.010	87.738	0.000
SUP	BY				
	INS	0.959	0.010	92.863	0.000
	TASK	0.788	0.016	48.758	0.000

RES	0.803	0.019	43.260	0.000
PERF	0.871	0.013	66.846	0.000
OUT BY				
KNOW	0.928	0.021	43.558	0.000
QUA	0.738	0.023	32.079	0.000
FEEL	0.569	0.040	14.277	0.000
PRO BY				
CHA	0.957	0.010	91.619	0.000
SUP	0.992	0.000	2164.719	0.000
OUT ON				
PRO	0.647	0.026	24.953	0.000
BEA WITH				
PRE	0.280	0.044	6.329	0.000
FEEL WITH				
QUA	0.372	0.045	8.359	0.000
KNOW	0.212	0.096	2.201	0.028
TASK	0.206	0.040	5.114	0.000
PERF WITH				
RES	-0.323	0.071	-4.539	0.000
INS	-0.610	0.182	-3.350	0.001
ROLE	0.191	0.051	3.726	0.000
TASK WITH				
INS	-0.289	0.115	-2.523	0.012
RES WITH				
TASK	0.087	0.051	1.711	0.087
INS	-0.290	0.144	-2.014	0.044
ROLE	-0.148	0.051	-2.935	0.003
ROLE WITH				
PRE	0.127	0.042	3.048	0.002

KNOW WITH				
TASK	0.385	0.097	3.963	0.000

QUA WITH				
TASK	0.219	0.048	4.559	0.000

Intercepts

PRE	4.577	0.120	38.289	0.000
BEA	4.398	0.115	38.151	0.000
ROLE	4.634	0.121	38.329	0.000
INS	4.600	0.120	38.306	0.000
TASK	4.282	0.112	38.079	0.000
RES	3.312	0.090	36.852	0.000
PERF	4.696	0.122	38.387	0.000
KNOW	7.492	0.190	39.382	0.000
QUA	7.522	0.191	39.388	0.000
FEEL	6.577	0.168	39.182	0.000

Variances

PRO	1.000	0.000	999.000	999.000
-----	-------	-------	---------	---------

Residual Variances

PRE	0.276	0.021	12.996	0.000
BEA	0.211	0.017	12.050	0.000
ROLE	0.222	0.018	12.515	0.000
INS	0.080	0.020	4.040	0.000
TASK	0.379	0.025	14.880	0.000
RES	0.356	0.030	11.943	0.000
PERF	0.242	0.023	10.675	0.000
KNOW	0.139	0.040	3.509	0.000
QUA	0.455	0.034	13.378	0.000
FEEL	0.676	0.045	14.908	0.000
CHA	0.084	0.020	4.200	0.000
SUP	0.016	0.001	17.242	0.000
OUT	0.582	0.034	17.360	0.000

R-SQUARE

Variable	Observed		Two-Tailed	
	Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
PRE	0.724	0.021	34.176	0.000
BEA	0.789	0.017	45.098	0.000
ROLE	0.778	0.018	43.869	0.000
INS	0.920	0.020	46.431	0.000
TASK	0.621	0.025	24.379	0.000
RES	0.644	0.030	21.630	0.000
PERF	0.758	0.023	33.423	0.000
KNOW	0.861	0.040	21.779	0.000
QUA	0.545	0.034	16.040	0.000
FEEL	0.324	0.045	7.139	0.000

Variable	Latent		Two-Tailed	
	Estimate	S.E.	Est./S.E.	P-Value
CHA	0.916	0.020	45.809	0.000
SUP	0.984	0.001	1082.359	0.000
OUT	0.418	0.034	12.477	0.000

QUALITY OF NUMERICAL RESULTS

Condition Number for the Information Matrix 0.517E-02

(ratio of smallest to largest eigenvalue)

MODEL MODIFICATION INDICES

NOTE: Modification indices for direct effects of observed dependent variables regressed on covariates may not be included. To include these, request MODINDICES (ALL).

Minimum M.I. value for printing the modification index 0.000

M.I. E.P.C. Std E.P.C. StdYX E.P.C.

BY Statements

CHA	BY INS	0.376	0.193	0.135	0.162
CHA	BY TASK	1.651	0.358	0.251	0.287
CHA	BY RES	0.279	-0.307	-0.215	-0.206

CHA	BY PERF	0.364	-0.214	-0.150	-0.171
CHA	BY KNOW	6.454	-0.283	-0.199	-0.363
CHA	BY QUA	9.375	0.319	0.224	0.412
CHA	BY FEEL	2.607	-0.218	-0.153	-0.241
SUP	BY PRE	0.059	0.375	0.299	0.362
SUP	BY BEA	0.081	0.447	0.357	0.409
SUP	BY ROLE	0.472	1.143	0.913	1.045
SUP	BY INS	1.650	-1.201	-0.959	-1.152
SUP	BY KNOW	6.414	1.377	1.100	2.012
SUP	BY QUA	9.379	-1.560	-1.246	-2.290
SUP	BY FEEL	2.631	1.068	0.853	1.342
OUT	BY PRE	0.059	-0.010	-0.005	-0.006
OUT	BY BEA	0.082	-0.012	-0.006	-0.007
OUT	BY ROLE	0.471	-0.032	-0.016	-0.018
OUT	BY INS	1.563	-0.064	-0.032	-0.039
OUT	BY TASK	1.642	5.004	2.539	2.896
OUT	BY RES	0.281	0.041	0.021	0.020
OUT	BY PERF	5.423	0.124	0.063	0.072
PRO	BY INS	1.650	-1.415	-0.951	-1.143
PRO	BY TASK	1.643	2.444	1.643	1.873
PRO	BY PERF	1.666	2.724	1.831	2.084

ON/BY Statements

CHA	ON SUP	/			
SUP	BY CHA	1.654	2.039	2.319	2.319
CHA	ON OUT	/			
OUT	BY CHA	1.651	-0.056	-0.041	-0.041
SUP	ON CHA	/			
CHA	BY SUP	1.655	0.492	0.433	0.433
SUP	ON SUP	/			
SUP	BY SUP	1.641	-1.197	-1.197	-1.197
SUP	ON OUT	/			
OUT	BY SUP	1.651	0.066	0.042	0.042
OUT	ON CHA	/			
CHA	BY OUT	1.653	-0.204	-0.282	-0.282
OUT	ON SUP	/			
SUP	BY OUT	1.639	0.991	1.560	1.560

WITH Statements

INS	WITH PRE	0.028	0.001	0.001	0.012
INS	WITH BEA	2.090	0.012	0.012	0.123
INS	WITH ROLE	2.549	-0.019	-0.019	-0.199
TASK	WITH PRE	0.020	0.001	0.001	0.005
TASK	WITH BEA	1.327	-0.010	-0.010	-0.048
TASK	WITH ROLE	4.091	0.020	0.020	0.092
RES	WITH PRE	0.590	0.009	0.009	0.033
RES	WITH BEA	0.990	-0.012	-0.012	-0.049
PERF	WITH PRE	0.759	-0.008	-0.008	-0.043
PERF	WITH BEA	0.119	0.003	0.003	0.019
PERF	WITH TASK	1.652	-0.020	-0.020	-0.085
KNOW	WITH PRE	0.255	-0.003	-0.003	-0.030
KNOW	WITH BEA	0.609	-0.004	-0.004	-0.050
KNOW	WITH ROLE	2.080	-0.008	-0.008	-0.095
KNOW	WITH INS	0.084	0.002	0.002	0.033
KNOW	WITH RES	0.306	0.005	0.005	0.039
KNOW	WITH PERF	5.590	0.015	0.015	0.174
QUA	WITH PRE	0.066	-0.001	-0.001	-0.009
QUA	WITH BEA	3.078	0.009	0.009	0.064
QUA	WITH ROLE	4.101	0.011	0.011	0.075
QUA	WITH INS	4.081	-0.011	-0.011	-0.124
QUA	WITH RES	0.997	-0.009	-0.009	-0.040
QUA	WITH PERF	0.536	-0.005	-0.005	-0.031
FEEL	WITH PRE	0.918	0.007	0.007	0.030
FEEL	WITH BEA	2.227	-0.010	-0.010	-0.050
FEEL	WITH ROLE	1.573	-0.009	-0.009	-0.042
FEEL	WITH INS	0.729	0.006	0.006	0.048
FEEL	WITH RES	1.361	0.014	0.014	0.042
FEEL	WITH PERF	0.024	0.001	0.001	0.006
SUP	WITH CHA	1.652	0.020	1.001	1.001
OUT	WITH CHA	1.651	-0.008	-0.107	-0.107
OUT	WITH SUP	1.651	0.010	0.257	0.257

Variances/Residual Variances

SUP	1.651	-0.024	-0.038	-0.038
-----	-------	--------	--------	--------

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสิรินทร์ ศุภธีรวงค์ เกิดเมื่อวันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2533 อยู่บ้านเลขที่ 50/414 หมู่ 5 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกคณิตศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2556 และเข้าศึกษาต่อ ในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2557

